

Muhammad an-Nefzawi

AZ ILLATOS KERT

Második kiadás

Medicina Könyvkiadó - Budapest, 1987

A mű eredeti címe:
Sejk Umar ibn Muhammad an-Nefzawi:
Ar-raud al-átir fi nuzhat al-hátir

Fordította:
KISS IMRE

Az illusztrációkat készítette:
TÖREKY FERENC

Lektorok:
DR. FODOR SÁNDOR
DR. KÁROLYI ISTVÁN

A fordítás egy hiányos és töredékes marokkói arab kiadás (hely és dátum megjelölése nélkül), valamint a párizsi Bibliotheque Nationale 3669:7 számú, 1770-ből származó kézírata alapján készült, a Neville Spearman Ltd Kiadónál 1973-ban megjelent, Sir Richard Burton által készített angol nyelvű fordítás (The Perfumed Garden) felhasználásával.

A lábjegyzeteket az említett angol mű Alan Hull Walton által írt szövegének felhasználásával a fordító készítette.

Az Illatos kert a Káma-Szútra és a kevésbé ismert Anangaranga szellemében született mű, a középkori arab szexuális ismereteket tükröző, tudományos igénnyel készült kompiláció.

Szerzőjéről keveset, jóformán semmit sem tudunk; egyetlen fennmaradt könyvének keletkezési ideje is bizonytalan: a XV. vagy a XVI. század.

A tuniszi tudós sejk alkotása azonban korántsem egyedülálló az arab irodalomban. Számos szexuálhigiéniai értekezés előzte meg az iszlám korábbi évszázadaiban, amelyek a nőgyógyászattal foglalkozó művekkel együtt az arab orvostudomány egy speciális területéről adnak felvilágosítást. A nemi érintkezésről szóló tudományos irodalom a görög-római orvosi kézikönyvek idevágó fejezeteinek lefordításával vette kezdetét, hogy a későbbiekben olyan jeles tudósok, mint al-Kindi, ar-Rázi, Ibn Szína és Ibn Maimún szóljanak a témáról. A sexualitás kérdéseit tárgyaló könyvek szinte külön műfajt (kutub al-báh) teremtettek, amely a tudományos és a szépirodalom határán húzódott meg. Az efféle könyvek első méltatása al-Dzsáhiztól származik, aki e műveket tankönyveknek tartotta, ahogyan ezt szerinte az indiaiak is tették.

A nemiség iránti élénk érdeklődés a szorosabb értelemben vett arab szépirodalomnak is egyik jellegzetes vonása. A költészet terén jól példázza ezt a qaszída elején álló naszíb, amely gazdag szókinccsel, naturalista képekkel és markáns erotikával mutatja be a pogánykori arabság szerelmi életét. Hasonlóképpen nélkülözhetetlen forrás – e téren is – az érdekes anekdotákkal és történeti adatokkal tarkított Énekek könyve, az arab irodalom kimeríthetetlen kincsestára; akárcsak az omajjád és abbászida

kori szerelmi líra (ghazal) egyes gyöngyszemei, amelyek szókimondó stílusukkal durván sérthetik az eufémizmushoz szokott füleket. A próza területéről elég a már említett al-Dzsáhirra utalni, de említhetnénk történeti és földrajzi írókat is, akik egy etnográfus érdeklődésével rögzítették a különböző korok és területek különös szexuális szokásait.

Az iszlamizált arabság nemi életére vonatkozó elsődleges kútfőnk természetesen a Korán. Ezt szervesen egészíti ki a hadisz irodalom, amely a prófétának tulajdonított mondások segítségével teremtett lehetőséget a változó társadalmi gyakorlat és a szent könyv örök érvényű normarendszerének összeegyeztetésére. E forráscsoporthoz tartoznak még a különböző iszlámjogi iskolák tanításai is.

A házasságnak, a két nem együttélésének igen változatos formái voltak ismeretesek az iszlám előtti arabság köreiből. A szerződés, a rablás, az öröklés és a csere útján létesített unió mellett szokásban volt a meghatározott időre szóló, élvezeti házasság (nikáh al-muta), amelyet esetleg – amint ezt már Ammianus Marcellinus is megjegyzi (XIV. 4.) – meg is lehetett hosszabbítani. Ezt a kvázi próbaházasságot alig egy lépés választja el a prostitúciótól (bigá), a zászlókkal megjelölt házakban élő szajhák, ha nem is áldott, de társadalmilag elfogadott tevékenységétől. Adatok szólnak továbbá a korlátlan poligámiáról, a konkubinátusról és a szexuális vendégbarátság intézményéről; sőt a poliandria későbbi határozott tiltása annak meglétére is következtetni enged.

A mohamedai revelációból sarjadó szigorú és következetes monoteizmus új erkölcsi értékrendszer kialakítására törekedett. Az alapvetően patriarchális társadalomban a filiáció tisztaságának érdekében szabályozni kellett az együttélés feltételeit és körülményeit. A nemek találkozásának egyedüli elfogadott és üdvözítő módja a házasság útján létrejött egyesülés (nikáh) volt, amely egyszersmind vallási kötelességnek számított és a kölcsönös kielégülés törvényes kereteit teremtette meg.

A “szaporodjatok és sokasodjatok” (Mózes I. 1. 28.) parancsa tovább élt az iszlámban is. A Korán és a hadisz szavai lépten-nyomon a házasságban átélethető szerelmi gyönyörökre buzdítanak, s elvetik a cölibátust, a nemiségnek a földi életből való száműzését, az önmegtartóztatás és a szüzesség végleges megnyilvánulását. A hit és a nemiség összefonódását, a szexualitás transzcendens megítélését legjobban a próféta következő szavai érzékeltetik:

“Mikor egy férfi hitvesére néz, s az visszanéz reá, Allah kegyelemmel tekint le rájuk. Mikor megfogják egymás kezét, bűneik ujjaik között távoznak. Mikor együtt hálnak, angyalok állják körül őket a földtől a mennyboltig. A kéj és a vágy olyan szépek, mint a hegyek. Ha a feleség viselős lesz, jutalma annyi, mint a bőjté, az imáé és a szent háborúé (együtt).”

(Léderer György fordítása)

A testi vágyak kielégítése, az ölelés önfeledt öröme tehát nem tekintendő bűnnek, sőt a legális körülmények között lezajlott egyesülés Allah szemében szent násznak, kegyes áldozatnak számít. A túlvilági, paradicsomi boldogságban is jelentős szerepet játszik a szépkeblű és örökifjú szüzek végnélküli ölelése. A hűrik – az ideális nők – buja szépségének leírását olvasva mintha az Énekek éneke himnikus sorai csengenének vissza fülünkben.

A nők helyzete mindezek ellenére nem éppen irigylésre méltó, az iszlám erősen hagyományorientált férfiuralmú társadalmában. A nemi erkölcs kettősségét jellemzi, hogy tovább él a többnejűség, és az ágyasság korlátozott, de egyszersmind szentesített szokása (Korán IV. 3.). Igaz ugyan, hogy minden asszonynak megvan a maga éjszakája, de nem is tagadhatja meg magát urától, történjen a dolog – a hadísz szavai szerint – akár egy teve púpján.

A házasságon kívüli nemi kapcsolat, a paráznság (ziná) a legsúlyosabb bűnök közé tartozott (Korán XXIV. 3.), és az érte kijáró száz korbács (Korán XXIV. 2.) felért a bibliai megkövezéssel. A házasságtörésről szóló anekdotáknak se szeri, se száma az arab irodalomban – gondoljunk csak az Ezeregyéjszaka pajzán és sikamlós történeteire –, de szinte valamennyi az eredendő bűnben leledző női nem csapodárságára hívja fel az olvasó figyelmét. Az erotika nemes és felszabadult örömét beárnyékolta a férfiak beteges bizalmatlansága és féktelen féltékenysége, amely a nők lefátyolozásával és bezárásával a háremek kialakulásához vezetett. A nemek társadalmi érintkezésének korlátozása melegágyul szolgált az önkielégítés (isztimná), az egynemű kapcsolatok (livát-pederasztia, szihák-tribádia) és a bestialitás (vahsijja) gyakorlatának elterjedéséhez. A tehetősebbek az ókori hetérákéhoz hasonló szerepet játszó énekesnők (kiján) és csupaszképű legények (gilmán) társaságában hódoltak élvhajhász szenvedélyeiknek, de sokaknak még az egyetlen feleség megszerzéséhez szükséges menyasszonypénz (mahr) összegyűjtése is komoly nehézségeket

okozott. A koráni tiltás ellenére ugyan tovább él a prostitúció, sőt Andalúziában adófizetők (harádzsijját) üzik ezt az ősi mesterséget, de a szent könyv (XXIV. 33.) önmegtartóztatást ír elő a házasság megkötéséig. Valamivel kedvezőbb a helyzet vidéken és a beduinok köreiben, ahol a nők a szegénység miatt kénytelenek a háztartáson kívüli munkákba is besegíteni, s így lehetőség nyílik az ellentétes neműek találkozására. Itt viszont éppen a szűkös anyagiak miatt gyakoribb az egyébként is jellemző endogám, unokatestvér-házasság.

Az iszlám elvi állásfoglalása és a megvalósuló szexuális gyakorlat között tehát nagy eltérések figyelhetők meg. Ezek áthidalására törekedtek az iszlám II-III. évszázadaiban kialakuló vallásjogi iskolák, amelyek a nemiség kényes kérdéseiben köntörfalazás nélkül, a dolgokat nevükön nevezve ítélték több-kevesebb toleranciával. Elnézőbben vélekedtek például az önkielégítésről, mint a szodomiáról és a bestialitásról; a coitus interruptust (azt) pedig a feleség hozzájárulásával elfogadhatónak tartották.

Ugyanez a nyitottság és természetesség jellemzi az erotológiai kézikönyvek sorába tartozó Illatos kertet is. Mindenfajta álszemérem nélkül, frivol, de ugyanakkor áhítatos hangon ír a profán szerelem legemelkedettebb pillanatairól. Az orgazmust jelölő szó szinte mindig az arab nyelvben használatos duálisban szerepel, ami azt jelenti, hogy mindkét fél közel egyidőben jutott el a szexuális kielégülés tetőpontjára. Ennek hangsúlyozását nem lehet elég pozitívan értékelni; s valószínűleg nemcsak egy ideális és elérendő állapot leírását olvashatjuk ki belőle, hanem a késleltetett magömlés (imszák) segítségével megvalósítható realitást is. A termékenyítő erőt jelképező erigált hímvesző méreteinek tulajdonított túlzott jelentőség talán a phallosz kultusz egy atavisztikus vonása, de szemléletesen fejezi ki az utódlás szempontjából igen lényeges termékenység megkülönböztetett fontosságát. Külön fejezetek foglalkoznak az impotencia és a meddőség okozta zavarok leküzdésével, amelyek komoly válóoknak számítottak adott esetben. Az izgató, serkentő és szépítő szereket leíró receptek is a nemi vágy és a szexuális aktivitás fokozására szolgálnak, de nem öncélúan. A házasság alapjának tartott egyesülés közös örömök forrása, s mint ilyen, összetartó erőként funkcionál. E fontos ténynek a felismerése a könyv egyik alapgondolata. A mindkét fél számára élvezetet jelentő szexuális együttlét érdekében részletezi az egyesülés szempontjából hasznosnak vagy ártalmasnak ítélt körülményeket. Állításait és tanácsait versekkel, mesékkel, tréfás példákkal és sikamlós anekdotákkal támasztja alá és fűszerezi. Egy egész fejezetet

szentel a nők ármányos csalárdságainak, s noha az erkölcsi elmarasztalás a szebbik nemet illeti, a fejezet egésze fügét mutat a férfiaknak is.

A mediterrán emberre jellemző szellemes túlzásokkal tarkított, didaktikusan szerkesztett tankönyv bevezet a szerelem elsajátítható tudományába, útmutatást nyújt a szexuális élet szinte valamennyi területére. Egy zárt világ tárul fel előttünk; betekintheünk az arabok gondolatainak azon szféráiba, amelyekről eddig csak az Ezeregyéjszaka meséi lebbentették fel a fátylat.

A fordító

Irodalom

Bouhdiba, A.: Islam et sexualite (1973).

Bousquet, G. H.: La morale de l'islam et son ethiquc sexuelle (1953).

Léderer Gy.: A tuniszi nő (szakdolgozat, 1981).

Levy, R.: The Social Structure of Islam (1957).

Patai, R.: Sex and Family in the Bible and the Middle East (1959).

Smith, W. R.: Kinship and Marriage in Early Arabia (1885).

**Általános észrevételek
az egyesüléstől**

Hála legyen Allahnak, aki a férfiúi örömök forrását a nő hasadékába helyezte és úgy rendelte, hogy a férfi dárdája nyújtsa a legnagyobb gyönyört a nőnek. Nem adatik meg a nőnek az öröm és a kielégülés, ameddig a férfi szerszáma belé nem hatol; és hasonlóképpen a hímtag sem ismer pihenést vagy nyugalmat, amíg be nem nyomul a rések részén át.

Innen származik a kölcsönös cselekvés. Kezdetét veszi a küzdelem a két szereplő között, öltre mennek, üzekednek, kemény harcot vívnak, mígnem az ágyékok találkozásánál fogva hamarosan megjön az élvezet. A férfi, mint mozsárban a törő, míg a nő buján segédkezik; és végül megjön a várva várt magömlés.

A csók a szájon, az orcákon és a nyakon, az ölelkezés, valamint az üde ajkak beszívása mind Allah ajándéka, hogy gerjedelmet okozzon a kellő pillanatban. Allah bölcsességében emlékekkel díszítette a női mellet; húsos nyakkal, csábító és vágyakozó orcával ajándékozta meg a nőt. És szemekkel, melyek szerelmet gyűjtanak, és szempillákkal, melyek élesek, mint a fényes pengék. Ő formálta gömbölyű hasát, szép köldökét és fenséges farát, és mind e csodákat a combok hordozzák. Közéjük helyezte Allah a csata színterét, mely – ha jó húspanban van – az oroszán pofájára emlékeztet. A neve vulva. Oh, mily sok férfi lelte halálát miatta! S köztük hány hős!

Szája van, nyelve és ajkai. Olyan, mint a gazella patájának nyoma a sivatag homokjában. Mindezt két bámulatos oszlop támasztja, hirdelve Allah hatalmát és bölcsességét. Nem túl hosszúak, de nem is túl rövidek, s térdek, lábikrák, sarkok és bokák díszítik drága ékszerekkel.

És akkor megmártóztatta a Mindenható a nőt a ragyogás, érzékiség és gyönyörűség tengerében, ruhákba öltöztette, fénylő övvel övezte és kacér mosollyal ékítette.

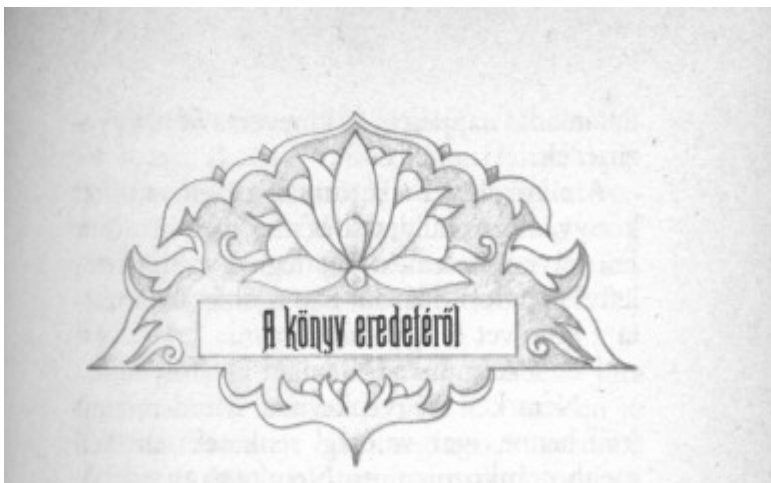
Dicsérjük hát az Urat, magasztaljuk Őt, aki megteremtette a nőt, széppé tette, kíváнатossá, gyönyörű alakban formázta, duzzadó keblekkel, dús hajjal, szerelmes pillantásokkal, melyek felébresztik a vágyat!

A Világ Ura megadta nekik a csábítás hatalmát: minden férfi – legyen erős vagy gyenge – alárendeltetett a nők iránti szerelemnek. Általuk találunk társat vagy magányra kárhozunk, miattuk kelünk útra vagy maradunk.

Az az állapot, melyben a szerelmes szívek vergődnek, ha távol vannak szerelmüktől, még csak jobban szítja a szerelem lángját; a rabság, a szerencsétlenség és boldogtalanság érzetét kelti; szenvednek a bizonytalanságtól, és mindez az érintkezés utáni lángoló vágy következménye.

Én, Allah szolgálja, hálás vagyok, hogy senki sem menekülhet a szép asszonyok szerelmétől, a vágytól, hogy birtokolja őket, sem átváltozással, sem megfutamodással, sem elkülönüléssel.

Vallom, hogy egy az isten: Allah, és nincs hozzá fogható. Kitartok ezen állításom mellett az utolsó ítélet napjáig. Hasonlóképpen vallom urunknak és tanítónknak Mohamedet, Allah szolgáját és követét, a próféták legnagyobbikát – Allah áldja és üdvözítse őt¹, családját és követőit az idők végezetéig. Imádkozom és áldását kérem a büntetés napjára, e rettenetes találkozásra.

Ezt a nagyjelentőségű könyvet egy kisebb könyv után írtam, melynek címe “Az egyesülés módjai és a nemzés titkai” volt. Ez utóbbi tudomására jutott urunknak, a tuniszi uralkodó, Abdal-Azíz vezírének, aki udvari költője, bizalmasa, barátja és titkára volt egyszemélyben: bölcs a tanácsban, igazságos és éles eszű, korának legműveltebb emberei közül való, aki mindenben járatos volt. Muhammad ibn Avána az-Zavávi-nak nevezték, és származását a Zavávaⁱⁱ törzsre vezette vissza. Algírban nevelkedett és urunk, Abdal-Azíz al-Hafszi által lett ismertté, aki Algír elfoglalásaⁱⁱⁱ után magával hozta Tuniszba – mely országot Allah tartsa meg kegyelmében a feltámadás napjáig –, és kinevezte őt nagyvezírének.

Amikor kezébe jutott az előbb említett könyv, értem küldetett és magához hívatott. Én sietve mentem, és ő a legnagyobb tisztelettel fogadott. Három nap múltán előhozatta a könyvet és így szólt:

– Ez a te munkád? – majd így folytatta: – Nem kell szégyenkezned! Minden, amit írtál benne, igaz valóság, senkinek sem kell megbotránkoznia rajta. Nem te vagy az első, aki effélékről írsz, s Allahra mondom, nagy szükség van az ilyen tudásra is. Csak a tudományok ellensége és az esztelen bolond nem olvassa, vagy űz belőle tréfát. De tudod-e, hogy némely helyen hiányos még?

Megkérdeztem, mikre gondol, mire így válaszolt:

– Meg kellene toldanod egy gyógyszerekről szóló résszel, mivel azokról igen keveset írtál, és ki kéne egészítened történetekkel. Olyan szerekről írd, amelyek véget vetnek a tehetetlenségnek, melyek megnövelik a férfi vesszejét, ha kicsinek bizonyulna. Írd továbbá arról, hogyan szüntethető meg a hajlatok, s rések kellemetlen illata, s mi módon szűkíthetők. Ne feledkezz meg a terhességről sem, hogy könyved teljes legyen, s ne szenvedjen semmiben sem hiányt. Ha mindezt megírtad, eléred vele célodat!

– Mindezt megírni nem lesz nehéz, ha Allah is úgy akarja^{iv} – válaszoltam. Haladéktalanul munkához láttam Allah segítségével esedezve, és kérve őt, hogy áldja meg az ő prófétáját, Mohamedet, és üdvöztse őt. Ennek a könyvnek “Az illatos kert a lélek felüdülésére” címet adtam.

Könyörgök Allahhoz, aki mindent jóra fordít – nincs más isten, csak Ő, minden jó Tőle származik –, hogy segítsen és vezessen minket az egy igaz úton, mert nincs hatalom és erő, csak nála, a Magasságosnál, a Hatalmasnál.

Ezt a könyvet huszonegy fejezetre osztottam, hogy megkönnyítsem a tanulni vágyó olvasó dolgát, ha meg akar keresni valamit. Mindegyik fejezetet kiegészítettem hasznos tanácsokkal és gyógyszerekkel, valamint történetekkel a nők csalárdóságáról. A fejezetek pedig a következők:

Első fejezet – A dicséretreméltó férfiakról

Második fejezet – A dicséretreméltó nőkről

Harmadik fejezet – A megvetendő férfiakról

Negyedik fejezet – A megvetendő nőkről

Ötödik fejezet – Az egyesülésről általában

Hatodik fejezet – Az egyesülés módjairól

Hetedik fejezet – Az egyesülés ártalmairól

Nyolcadik fejezet – A férfi hímtagjának ritka neveiről

Kilencedik fejezet – A nő szemérmének ritka neveiről

Tizedik fejezet – Az állatok szerszámairól

Tizenegyedik fejezet – A nők csalárdóságairól

Tizenkettedik fejezet – Hasznos és megszívlelendő tanácsok férfiaknak és nőknek

Tizenharmadik fejezet – Az érzéki vágy forrásairól és serkentőiről

Tizennegyedik fejezet – A meddő nő méhének leírása és a meddőség gyógyszerei

Tizenötödik fejezet – A férfi terméketlenségének okairól

Tizenhatodik fejezet – Azokról a szerekről, amelyek kihajtják a méhből a magot

Tizenhetedik fejezet – A tehetetlenség átkának feloldásáról

Tizennyolcadik fejezet – A hímtagot megnövesztő és felnagyító szerekről

Tizenkilencedik fejezet – A hajlatokat és réseket szagtalanító és szűkítő szerekről

Huszadik fejezet – A terhesség jeleiről és a születendő gyermek neméről

Huszonegyedik fejezet – Végezetül a tojás hasznáról és az egyesülésre serkentő italokról

A dicséretreméltó férfiakról

Első fejezet

A dicséretreméltó férfiakról

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy különböző fajtái vannak a férfiaknak és a nőknek: vannak, akiket dicséret illet, de vannak, akik csak megvetésre méltók.

Mikor egy igazi férfi nők közelében találja magát, hímtagja megnő, erőssé, férfiassá, keménnyé válik; lassan teszi meg a célhoz vezető utat, s ha kifújta magát, újra útra kész.

Az ilyen férfi kedves és becses a nők szemében, mert a nő csak az egyesülés kedvéért szereti a férfit. Szerszáma ezért legyen kielégítő széltében s hosszában. Legyen széles mellkasa és súlyos fara, tudja, hogyan kell lassan, de biztosan célba érni és készen állni újra a csatározásra. Szerszáma súrolja és töltse ki a vulvát.

Az ilyen férfit szeretni fogják a nők, mert ahogy a költő mondja:

Ifjakban kerestek olyan tulajdonságokat,
Mik érett férfi dísze csak:
Szépség, élvezet, tartózkodás, erő,
Hosszú gyönyört ígérő, robusztus, nagy verő,
Mit hátulról irányít súlyos fara,
Míg felül széles, ám pille mellkasa.
Magját lassan veti a jó szántóvető,
Ám hosszan arat, ha jó a nyáridő.
Csorbuló kaszáját ki-kikalapálja,
S helyét a munkában mindvégig megállja.
Ilyen a férfi, kit megbecsül a nő,
Öröm az néki és szemében nagyra nő.

Mesélik, hogy egyszer Abdal-Malik ibn Marván^v meglátogatta Leilát^{vi} és különböző kérdéseket tett fel neki. Többek között azt is megkérdezte, mik azok a tulajdonságok, amiket a nők a férfiaktól elvárnak.

Leila így felelt:

– Legyen orcája olyan, mint a miénk, ó uram!
– Hát még? – kérdezte Abdal-Malik, s ő így folytatta:
– Hajuk is olyan legyen, mint a miénk.
S mikor Abdal-Malik tovább faggatta, így válaszolt:
– Olyan legyen, mint Te, ó igazhitűek fejedelme, mert ha egy férfi nem erős és gazdag, nem lesz szerencséje a nőkkel.

Egy költő így írt erről:

A nők vagyokra, kincsre vágnak,
Daliás, szép ifjakra várnak.
Aki szegény, s haja deres,
Jobb, ha asszonyt nem is keres.

A hímtag különböző méreteiről

A merev hímvessző, hogy jól végezze dolgát, legfeljebb 12 hüvelyk (három tenyér szélesség), de legalább 6 hüvelyk (másfél tenyér szélesség) hosszú legyen. Vannak férfiak, kiké 12 hüvelyk (három tenyér szélesség), másoké 10 hüvelyk (két és fél tenyér szélesség), ismét másoké csak 8 hüvelyk (két tenyér szélesség). Aki nem üti meg a fenti mércét, az nem tudja kielégíteni a nőket.^{vii}

Az illatszerek használatáról (Muszailama^{viii} története)

Az illatszerek használata – éppúgy a férfiak, mint a nők részéről – izgatón hat a közösülésre. A nő belélegezve a férfi által használt illatosítókat, megrészeig, és gyakran komoly segítséget jelent a női parfüm a férfiaknak, hogy birtokukba vegyék a nőt.

Azt mesélik Muszailamáról, Kaisz fiáról, az imposztorról – Allah verje meg –, hogy prófétai adottságokkal kérkedett és utánozta a Prófétát – Allah áldja és üdvözítse őt –, amiért ő és sok más arab magára vonta a Mindenható haragját.

Ez a hazug csalo többször félremagyarázta a Koránt is. Az egyik szúráról, melyet Gábriel arkangyal^{ix} – üdvözlét néki – fedett fel a Prófétának – Allah üdvözítse Őt –, azt mondta az őt meglátogató hitetleneknek: “Gábriel velem is tudatott egy hasonlót.” Kigúnyolta az Elefánt szúrá^x is, mondván: “Ebben az

Elefánt szűraban én az elefántot látom. Hogy mi az? Egy négylábú, melynek farka és hosszú ormánya van, és a hatalmas Allah teremtménye.”

A Kauszar szűrát^{xi} is elvitatta. Azt mondta: “Drágaköveket adtunk neked és elsőbbséget bármely más emberrel szemben, de vigyázz, ne légy büszke erre!”

Így forgatta ki Muszailama a Korán különböző szűrait hazugságaival és csalásaival. Még a Prófétát is képes volt gyalázni, mikor a róla szóló történeteket hallotta. Azt mesélték ugyanis, ha a Próféta kezét egy kopasz főre helyezte, a haj újra kinőtt, vagy ha beleköpött egy kiszáradt kútba, az ismét bőségesen ontotta a friss ivóvizet. Ha beleköpött a beteg szembe, az visszanyerte látását, és ha egy gyerek fejére tette kezét mondván “száz évig élj!”, a gyerek megérte azt a kort.

Mikor Muszailama követői ezeket hallották, megkérdezték tőle: “Tudod-e, miket művel Mohamed?” Ő pedig azt válaszolta: “Én ennél többet is tudok!” De amikor szerencsétlen kezével a kopasz fejet érintette, az utolsó szál haj is kihullott, s mikor a kútba köpött, még az utolsó csepp víz is elillant. Beteg szembe köpve teljes vakságot okozott, és kezét a gyermek fejére téve szegény gyermek azon nyomban kilehelte lelkét.

Lássátok testvéreim, így járnak azok, kiknek szeme nem nyílik meg a világosságra, és kiket a Magasságos nem részesít kegyelemben.

Élt az ő korában egy Tamím törzsbeli asszony, akit Sudzsáának hívtak. Azt híresztelte magáról, hogy prófétanő, és számos követője akadt a Tamím törzs férfiai közül. Mindketten hallottak egymásról, és Sudzsáa így szólt népéhez: “Hogyan is férne meg két próféta! Vagy ő az igazi, s akkor én és embereim követni fogjuk; vagy én, s akkor neki kell az én törvényeim szerint élni.”

Mindez már a Próféta halála után történt – Allah áldja és üdvöztse őt.

Írt hát egy levelet Muszailamának, amelyben a következők álltak: “Nem való, hogy egy és ugyanazon időben ketten hirdessék az ígét. Találkozzunk hát mi és követőink, hogy próbára tegyük egymást. Mérjük össze, mi Allahtól ered, s kövessük azt, ki igaznak bizonyul.” Lepecsételte a levelet és e szavakkal bízta egy futarra:

– Vidd el ezt Jamámába Muszailamának, Kaisz fiának. Én is követlek harcosaimmal.

Másnap lóra ült és seregei élén futára nyomába eredt. Mikor a futár megérkezett, üdvözölte Muszailamát, és átadta a levelet. Ő felbontotta és elolvasta, felfogta szavait, és igen megrémült. Egyenként tanácsba hívta embereit, de semelyikük véleményétől sem lett okosabb.

A legnagyobb gondban volt, mikor egy öreg lépett elő, és így szólt:

– Ó, Muszailama, nyugodj meg és örvendezz, atyai tanácssal jöttem hozzád.

– Szólj hát, s mit mondasz, jó tanács legyen! – sürgette Muszailama.

Az öreg így folytatta:

– Holnap hajnalban a városon kívül állíttass egy sátrat színes selymekkel bélelt brokátból. Áraszd el illatfelhővel, mit olyan illatszerek ontanak magukból, mint az ámbra és a pézsma. Illatosítsd rózsával, jázminnal, jácinttal, szegfűvel és narancsvirággal. Vitess be arany füstölőket tömjénnel és áloéfával tele, s hogy el ne illanjon sátradból illatuk, függönyöztesd el a bejáratot. Ha már a víz is parfümmé változott, ülj trónodra, és küldess el Sudzsááért, s lásd ott vendégül, de csak őt egyedül. Ha eljő és egyet szippant abból a levegőből, megrészegül, majd elalél legott, s elszáll belőle az ellenségeskedés. Tedd próbára, s ő nem fog ellenkezni. Ha birtokodba vetted akárcsak egyszer is, nem fog több gondot okozni sem ő, sem emberei.

– Jól beszéltél. Allahra mondom, jól kigondoltad – mondta Muszailama, és mindent úgy rendezett, ahogy az öreg tanácsolta. Mikor látta, hogy a sűrű illatfelhő még a vizet is megszagosította, leült és Sudzsááért küldetett. Bevezette a sátorba és szóval tartotta, mígcsak az az eszét nem vesztette. Látván ebbéli állapotát, s tudva, hogy nincs más gondolata, mint a közösülés, így szavalt neki:

– Gyere, ülj fel e díszes ágyra itt,
Neked készült, hogy töltsé vágyaid.
Derekad alá kerül puha párna,
Vagy ha akarod, állhatsz kézre-lábra.
Ha tetszik, hajlítsd hátad, mint imához,
Ahogy csak kívánod, úgy látok munkához.

– Tedd meg így is, úgy is! Hadd részesüljek én is általad az isteni kinyilatkoztatásban! – válaszolt a prófétanő, s ő nem késlekedett kedvét tölteni többféleképpen is. Kis idő múlva így szólt Sudzsáa:

– Kérj engem feleségül a törzsemtől, ha kiléptem innen! – s távozott. Odakinn embereinek azt mondta: “Muszailama meggyőzött az általa hirdetett igazságról, kövessétek őt.”

Muszailama pedig feleségül kérte s kapta Sudzsáát, s mikor a hozományt követelték tőle, elengedte nekik annak fejében a hajnali imát. Azóta nem imádkoznak hajnalban a tamímiták, s ha kérdezik tőlük ennek okát, mindig azt válaszolják: “Csak a prófétanőnk, aki tudja a valót.” A nők közül soha nem ismertek el mást prófétának, ahogy egyik költőjük is mondta:

Úgy vesszük mi prófétanőnket körül,
Miként másoknál csak férfi üdvözl.^{xii}

Muszailama halálát már Abu-Bakr^{xiii} megjósolta, de Zaid ibn Hattáb volt, aki megölte végül is. Azt is mondják, hogy egyik követője, egy bizonyos Vuhsa tette el láb alól; csak Allah tudja, mi az igazság. Maga Vuhsa így

nyilatkozott: “Megöltem tudatlanságomban az egyik legigazabb embert, Hamza ibn Abdal-Muttalibot, majd hívóként megöltem az egyik leggonoszabbat, Muszailamát is. Remélem Allah megbocsátja egyik bűnömet a másikért.” E szavak azt jelentik, hogy pogányként megölte Hamzát, de mint muszlim végzett Muszailamával. Ami a tamímita Sudzsáát illeti, felvette az iszlám hitet, és feleségül ment a Próféta egyik követőjéhez – Allah legyen egyes hozzájuk. Így végződik a történet.

Az olyan férfit tisztelik a nők, ki kedvüket keresi, jó tartású és arányos termetével kirí a többiek közül. Legyen továbbá bátor és nemes, nem dicsekvő és beszédben kellemes. Tartsa meg szavát s ígérését, s csak igazat szóljon, s mit mondott, állja is.

Aki kérkedik kapcsolataival, nőismerőseivel és szerelmükkel, csak megvetést érdemel tőlük. Az effélékről lesz szó a következőkben.

Azt mesélik, élt Mámún^{xiv} korában s udvarában egy bolond, Bahlúl^{xv} nevű, kinek tréfái gyakran megnevettették őt és vezírjeit. Egy nap megjelent színe előtt, s a király éppen jókedvében volt. Leültette s megkérdezte: “Mi szél hozott, te kurafi?” “Téged jöttelek látni, ó uram – Allah tegyen győztessé mindenek felett!” – felelte Bahlúl. “Hogy megy a sorod, mióta új feleséget vettél a régi mellé?” – kérdezte a király. Mert Bahlúl nemrég elégedetlenségében második asszonyt is vett nőül. “Boldogtalan vagyok ezzel is, azzal is – felelte –, s ráadásul a szegénység gyötör.” “Tudnád-e rímbe szedni sirámaid?” – kérdezte a király. Bahlúl bólintott és rákezdett:

Szegénység ver láncra, a nyomor meggyötör,
Balsorsom üldöz, s végül veszemre tör.
Kerül a szerencse, gúnyol már a nép,
Életem fonalát átok tépi szét.
Allah elfordul tőlem, a szegénytől,
Megvetés sugároz sokaknak szeméből.
Régóta szorongat keserűség, bánat,
Ha sokáig így megy, elhagyom a házat.

- Hová készülsz? – kérdezte Mámún.
- Allahhoz és az ő prófétájához – Allah áldja és üdvözítse őt! – és tehozzád, jó uram – szólta Bahlúl.
- Jól feleltél, aki Allahhoz és az ő prófétájához menekül, az nálunk szívesen látott vendég. – Aztán így folytatta:
 - Tudnád-e versben szólni feleségeidről és saját helyzetedről?
 - Ó, igen – felelte Bahlúl.

– Halljuk hát! – sürgette Mámún, és Bahlúl így szavalt:

“Két asszonyt vettem nőül balga fejjel én.
Miért is panaszkodsz, te kétszer vőlegény?!
Azt mondtam magamnak: egy báránként fogom
Élvezni felváltva két tejelő juhom.
De jaj, lettem akár egy áldozati bárány,
Magamat két nőtény farkas közt találván.
Egy éjszaka ennek, egy pedig amannak,
Bizony gondoltam már – jobb volna kappannak!
Egyik kedvét töltöm – dühös rám a másik,
Nincs már menekvésem, tudom, mindhalálig.
Ha úgy akarsz élni, mint ki szíve szabad,
Gondtalan, boldogan, nőhöz ne kösd magad!
S ha mégis nősülnél, elégedj meg egygel,
Egy asszony maga is elbír két sereggel.”

Miután meghallgatta Mámún ezt a verset, olyan hahotára fakadt, hogy majdnem eldőlt. Tetszése jeléül egy arannyal átszőtt köntöst ajándékozott neki.

Bahlúl igen megörült, s boldogan indult útjára, mely a nagyvezír palotája felé vezetett. Éppen akkor nézett ki az ablakon Hamdúna és megpillantotta őt.

Így szólt a szolgálójához:

– A Kába Urára, amott megy Bahlúl egy szépséges arany köntösben. Hogy tudnám vajon megszerezni tőle?

– Úrnőm, te ne tudnád, hogy lehet megszerezni? – kérdezte a szolgáló.

– Van is egy ötletem, hogy vehetném el tőle – felelt Hamdúna.

– Ó, úrnőm - mondta a szolgáló –, ravasz kópé ez a Bahlúl. Az emberek azt hiszik, rajta nevetnek, holott ő az, aki csúfot üz belőlük. Verd ki a fejedből a gondolatot, ó úrnőm, nehogy magad ess a néki szánt csapdába.

– Meg kell szereznem! – mondta Hamdúna, és leküldte a szolgálót, hogy hívja fel Bahlúlt.

– Allah áldására, aki megszólít, annak válaszolok^{xvi} – mondta Bahlúl, és követte a szolgálót. Hamdúna köszöntötte és így szólt:

– Bizonyára azért jöttél, hogy gyönyörködj énekemben.

– Valóban – válaszolt Bahlúl, mert Hamdúna híres volt szép hangjáról.

– Miután meghallgattál, talán ennél és innál is valamit?

– Igen, ó úrnőm.

Hamdúna pedig énekelni kezdett olyan gyönyörűségeken, hogy aki hallotta, szerelmes sóvárgással töltötte el a szívét. A dalok után felszolgálták az ételeket és italokat. Bahlúl kedvére evett és ivott.

Ekkor Hamdúna így szólt:

– Ó Bahlúl, azt hiszem, szívesen levetnéd a köntösöd, s nekem ajándékoznád.

– Ó úrnőm, van annak egy feltétele. Ígéretet tettem magamnak, hogy aranyköntösömet csakis annak adom, akivel azt tehetem, amit a férfi a nővel szokott.

– Tudod te, mi az, ó Bahlúl? – kérdezte Hamdúna.

– Hogy tudom-e? – felelte Bahlúl. – Én, aki Allah teremtményeit e tudományra oktatom? Én tanítom az embereket, hogyan kell szerelemben egyesülni. Miféle örömöket tud egy nő nyújtani, és hogyan kell a nővel bánni: szerelemre hevíteni és tüzét eloltani. Ki tudná nálam jobban, ó úrnőm, megadni egy nőnek, mi néki jár?

Hamdúna Mámún kalifa lánya és a nagyvezír felesége volt. Kecses és szép volt, termete szabályos. Senki nem múlta fölül gyönyörűségét és tökéletességét. Látványától a hős férfiak engedékenyek és alázatosak lettek, földre szegezték tekintetüket, nehogy megbabonázza őket az a szépség és báj, mellyel Allah megajándékozta őt. Aki szemét rajta felejtette, esztét veszttette. Sokan életüket kockáztatták miatta.

Ezidáig Bahlúl is kerülte a találkozást vele, nehogy őt is rabul ejtse. De most ő küldött érte, ő szólította meg, s illett válaszolni. Beszélgetésük közben Bahlúl többször lesütötte szemét félvén, hogy nem tud parancsolni szenvedélyének. Hamdúna égett a vágytól, hogy hozzájusson a köntöshöz, ő pedig megkérte az árát.

– Mit kérsz érte? – kérdezte Hamdúna.

– Egyesülést – felelte Bahlúl.

– Tudod, mit kívánsz? – kérdezte Hamdúna, mire Bahlúl így felelt:

– Allahra, senki sem ismeri jobban a nőt, nálam. Őket szeretni életem tartalma. Ismerem dolgaikat, tudom, mire vágnak. Tudd meg, ó úrnőm, az emberek különböző dolgokon munkálkodnak, képességeik és hajlamaik szerint. Az egyik elveszi, mit adni kényszerül a másik; ez elad, míg venni kényszerül amaz. Csak én nem munkálkodok sem ezen, sem azon, magamat a nők szerelmének adom. Ki szerelemtől beteg, én azt meggyógyítom, kinek mije szomjas, én azt megítatom.^{xvii}

Hamdúna elcsodálkozott ezeken a szavakon és megkérdezte Bahlúlt, tudná-e versbe is foglalni azokat.

– Igen – felelte Bahlúl.

– Halljuk hát – sürgette Hamdúna, és Bahlúl szavalni kezdett.

Dolgunkban, sorsunkban vagyunk különbözők,

Ezek szomorkodók, amazok nevetők.

Az egyiknek sorsa hajsza, szomorúság,

A másiknak élte vidámság, gazdagság.

Csak rajtam nincs pénznek, haszonnak hatalma,

Mit érdekel engem török, arab, perzsa?!
Csak a közösülés nékem minden vágyam,
A nőket szeretni biztosan, hibátlan.
Ha kulcsom távol van mindenféle zártól,
Szívem egyre tüzel, olthatatlan lángol.
Itt van – felállt – nézd meg, mily hatalmas termet!
Szomjat olt, tüzet fojt, ha kell, gerjedelmet.
Dörgölődzve ki, s be, combjaidnak közte,
Te Nemes, Bökezű, Remény s Szemem Tükre!
Megteszem ezerszer! Ha nem megy egyszerre,
Nincs mit szégyelleni, ez a világ rendje.
Vagy bocsáss utamra, tarts magadtól távol,
Gorombán taszíts el, könyörtelen-bátor.
De fontold meg, s ne bánts a kimondott szóval,
Allahra, bocsáss meg, ne gondolj a rosszal.
Bocsáss meg, légy kedves, míg itt vagyok nálad,
Szablya-éles szóval ne sújtsd rabszolgádat.
Ne üzz el, hadd jöjjenek hozzád széppel, jóval,
Mint ki szomjazónak hoz vizet akóval.
Siess, fedd fel magad éhes szemeimnek,
Szemérmed ne állja útját élvezetnek.
Add magad kezemre, nem keverlek bajba,
Még ha betegséget varnál is nyakamba.
Maradok, ki voltam – te is, aki voltál,
Úrnöm mindörökké – én pedig, ki szolgál.
Titkunk mi leplezi? – Nem lesz soha téma,
Megőrzöm titoknak, mint ki süketnéma.
Allah csak tudója annak, mi történik,
Hála néki, vágyam, gerjedelmem érik.

Hamdúna a verset meghallgatva majdnem elalélt a gyönyörűségtől, s szemét Bahlúl szerszámján felejtette, mely oszlopként magasodott elő combjai közül. Azt mondogatta magában tanakodva: “Megteszem!” – majd azt: “Nem, mégsem.” Közben erős vágy öntötte el ölét, melyet maga az ördög táplált. Úgy döntött, megadja magát s a köntös árát, hiszen úgysem hinné el senki Bahlúlnak, ha netán eldicsekedne a történetekkel.

Intett neki, hogy vegye le a köntöst és kövesse a szobájába, de Bahlúl azt mondta, csak akkor válik meg a köntöstől, ha már vágyát töltötte. Hamdúna izgatottan oldotta meg övét és indult el a szobája felé. Bahlúl követte, s azt gondolta magában: “Álmodom talán vagy ébren lennék?” Odaérve Hamdúna

lefeküdt egy selymekkel tornyosuló ágyra, s minden ízében remegve húzta fel combjain a ruhát.

Minden szépség, mellyel Allah halmazta el Hamdúnát, Bahlúl kezei közé került. Először kecses kupolaként ívelő hasát pillantotta meg, majd legelésző szemeit a köldökén pihentette, mely gyöngyként rejtezett kelyhében. Lefelé folytatva a kalandozást, a természet egy szépséges alkotására bukkant, s csodálattal adózott a fehér és formás comboknak is.

Közelebb húzódott, simogatta, ölelte, csókjaival árasztotta el, míg Hamdúna esztét nem vesztette, s Bahlúl hímtagját megragadta. Ekkor Bahlúl így szólt:

– Úgy látom úrnóm, igencsak magadon kívül vagy, zavartnak látszol!

– Ó, te kurafi! Allahra mondom, úgy érzem magam, mint egy tüzelő kanca, és te még tovább szítod tüzemet szavaiddal! És micsoda szavak! Hát nem tudod, hogy az ilyen szavak még azt a nőt is lángra lobbantanák, aki egyébként Allah legtisztességesebb teremtménye? Vesztemet okozod verseddel és szavaiddal!

– Hogyan tüzelhetnél, mikor férjed is van? – vetette közbe Bahlúl.

– Ó, hát nem tudod, hogy egy nő éppúgy tüzel egy férfi láttán, mint a kanca, ha csődör kerül a közelébe – még akkor is, ha az nem a férje? A különbség csupán annyi, hogy a kanca csak az év egy bizonyos szakában engedi magához közel a csődört, míg egy asszonyt mindig rá lehet venni szerelmes szavakkal. Engem most egyformán hatalmába kerített természetem s szavaid ereje. Siess hát, míg a férjem távol, mert bármikor megjöhet.

Bahlúl ekkor így szólt:

– Ó, úrnóm, ágyékomban olyan fájdalmat érzek, mely megakadályoz abban, hogy föléd kerekedjek. Légy te hát a lovas, s vedd a köntöst!

Aztán lefeküdt, ahogy a nők szoktak, s vesszeje oszlopként tört a magasba. Hamdúna felpattant a nyeregbe, s kezei közé véve Bahlúl vesszejét, nézegetni kezdte. Csodálattal töltötte el annak duzzadó nagysága, s így szólt:

– Ez a csábítás ördöge, s megannyi bajnak forrása. Ó, Bahlúl, sohasem láttam ennél hatalmasabbat!

Fesztes fejét szeméremajkaihoz dörzsölte, míg azok szólásra nem nyíltak: jer be hát! Ekkor Bahlúl megkezdte az előrenyomulást, a szultán lánya pedig lejjebb ereszkedve segített, amíg teljesen el nem tűnt a szeme elől.

– Allah bujává tette a nőket, és fáradhatatlanná a bujálkodásban! – szólt Hamdúna, aztán olyan táncba kezdett farával, amilyet a szita jár a nők kezében. Ringatta magát jobbra is, balra is, előre meg hátra. Addig lovagolt a szultán lánya Bahlúl vesszőparipáján, míg az élvezet csúcsaira együtt fel nem értek. Ebben a pillanatban a vulva úgy szívta magába a hímvesszőt, mint egy kisded anyja emléjét.

A gyönyör egyszerre árasztotta el őket, s mindketten hevesen megrázkódtak.

Aztán Hamdúna óvatosan megfogta, szép lassan kihúzta, s jóleső érzéssel tekintett rá.

– Így cselekszik, aki férfi! – mondta, miközben megtörölgette egy selyem kendővel.

Mindketten felkeltek, s Bahlúl indulni készült. Ám Hamdúna megállította:

– Hát a köntös?

– Te ültél a nyeregbe, s még ajándékra vársz?

– De hát te mondtad, hogy fájdalmaid meggátolnak, hogy nyeregbe szállj!

– Bánom is én – mondta Bahlúl. – Az első neked, a második nekem, aztán tiéd a köntös, s bocsáss utamra.

– Ha egyszer megtörtént, miért ne történhetne meg másodszor is? Azután úgyis elmegy – gondolta magában Hamdúna és lefeküdt. Bahlúl azonban így szólt:

– Csak akkor, ha teljesen levetkezel.

Hamdúna hamar meztelenre vetkőzött, és Bahlúl elámult szépsége láttán. Sorban megcsodálta minden porcikáját; fenséges combjait, hasát, köldökét, duzzadó kebleit, melyek jácintként rezegtek. Nyaka, mint a gazelláé, szája, mint egy gyűrű, ajkai vörösek, mint a véres szablya. Fogai, mint gyöngyök, orcái rózsák, szemei feketék, mandulavágásúak, szemöldöke ébenfekete, s mint egy szépen kerekített nún^{xviii}. Homloka, mint a telihold az éjszakában.

Bahlúl ölelte, csókolta ahol érte, szomjasan szürcsölte ajkai nedvét. Hamdúna félig ájulatban nyögdécselt, sóhajtozott, agyát köd borította el, szemére fátyol ereszkedett, s mikor Bahlúl legtítkosabb rejtekeit is csókjaival borította be, szinte teljesen megdermedt. Bahlúl szerelmes pillantásokat vetett arra a bíbor csarnokra, mely szépségével minden férfiszemet megigéz.

– Ó, férfiak veszte! – kiáltott fel, s tovább ölelgette, míg Hamdúna szenvedélyének hullámai oly magasra nem csaptak, hogy megragadta Bahlúl hímtagját és bevezette vulvájába. Most Bahlúlon volt a sor, s addig csapdosta törőjét a mozsár aljához, míg mindketten megtörtén, de egyszerre szálltak fel a gyönyörök kertjébe.

De Bahlúl ismét menni készült.

– Hát a köntös? – kérdezte Hamdúna. – Lóvá akarsz tenni?

– De hiszen még nem is fizettél érte! Először a Te kedvedre történt, másodszor az enyémre, a harmadik legyen a köntösért.

Közben levetette a köntöst és Hamdúna elé helyezte. A kalifa lánya ismét felfedte magát és így szólt:

– Tégy, amit akarsz!

Bahlúl fölébe kerekedett és egyetlen mozdulattal helyezte vissza köpűjét a már ismerős edénybe. A jól végzett munka öröme ismét egyszerre röpítette őket a magasba.

Aztán Bahlúl felállt, és a köntös nélkül távozott.

A szolgáló pedig így sopánkodott:

– Ó, úrnóm, hát nem megmondtam? Agyafúrt ember ez a Bahlúl, ne próbálj túljárni az eszén. Az emberek úgy vélik, tréfát űznek vele, pedig ő járátja velük a bolondját. Miért is nem hallgattál rám?!

– Elhallgass! Ami megtörtént, megtörtént. Minden vulvára felíratott annak a neve, aki birtokába veheti^{xix}, akár szerelemből, akár csalárdaságból. Ha Bahlúl neve nem lett volna odaírva, sohasem érte volna el célját sem ő, sem más, még ha a világ összes kincsét is ígérte volna.

Miközben így beszélgettek, valaki megverte a kaput.

– Ki az? – kiáltott ki a szolgáló.

– Bahlúl – szólt a hang kívülről.

Hamdúna összerezzent a név hallatán.

– Mit akarsz? – kiáltott ki a szolgáló.

– Egy korty vizet, ha adnál – válaszolt Bahlúl.

A szolgáló kivitte neki a vizeskorsót. Bahlúl ivott egy keveset, aztán – mintha véletlenül történne – elejtette a korsót, mely ezer darabra tört. A szolgáló becsapta a kaput, Bahlúl pedig leült a ház elé.

Időközben megérkezett a ház ura, a nagyvezír, s csodálkozva kérdezte:

– Mit keresel te itt, Bahlúl?

Bahlúl így felelt:

– Ó, uram, erre tartott utam, s közben erőt vett rajtam a szomjúság. Bekopogtattam hát, kijött a szolgáló s innom is adott, de a korsó kicsúszott a kezeim közül és ezer darabra tört. Úrnök pedig, Hamdúna, a te feleséged, kártérítésként elvette tőlem a köntöst, amit urunk, a szultán ajándékozott nekem.

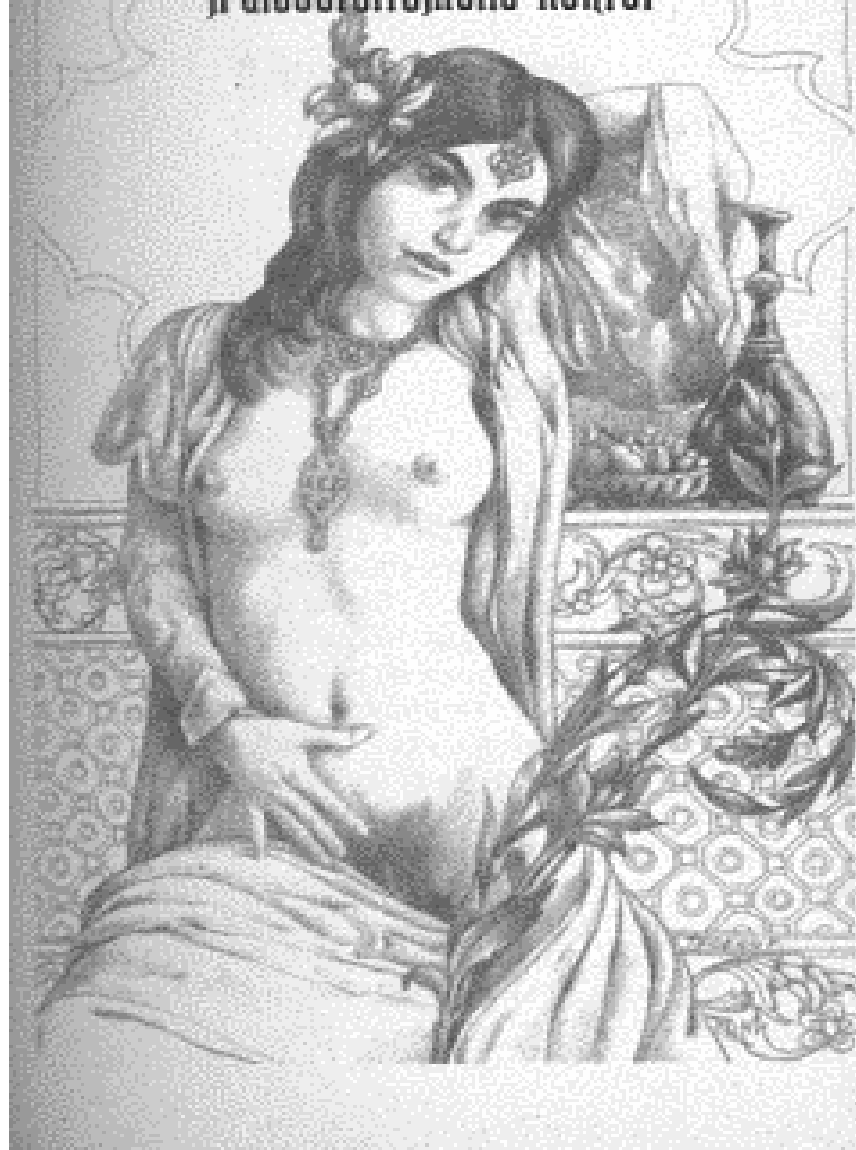
– Hozd ki neki a köntöst! – szólt be a nagyvezír. Hamdúna kijött, s a férje megkérdezte tőle, igaz-e, amit Bahlúl mondott. Hamdúna kezeit összecsapva felkiáltott:

– Mit tettél, ó Bahlúl?!

– Én a bolond szaván szóltam az uradhoz, szólj Te, mint egy bölcs!

Hamdúna pedig leleményességét csodálva visszaadta a köntöst, s ő útjára ment.

A dicséretreméltó nőkről

Második fejezet

A dicséretreméltó nőkről

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy a nők is igen különbözőek. Van, akit dicséret illet, van, akit csak elmarasztalás.

A férfiaknak tetsző nő tökéletes alakú, formás, s az egészségtől majd kicsattan. Haja ében, homloka magas, szemöldöke szurokfekete, szemeinek bogara is az, de a fehérje tiszta. Arca ovális, orra egyenes, szája íves, lehelete kellemes, ajkai s nyelve élénk pirosak. Nyaka hosszú, de nem vékony, felső teste fejlett, keble telt, kemény, hasa kerekded, köldöke mély. Ágyéka testes és pihés, vulvája húsos, de keskeny a rés. Tapintása bársony, heve oly tüzes, nedvét nem ontja, illata kellemes. Combja és fara kemény és feszes, a csípője széles, ám dereka karcsú. Kezei, lábai kecsesek, karjai teltek, vállai jól fejlettek.^{xx}

Elölről nézve elbűvölő, ha hátulról pillantod meg, a vágy emészt el érte. Ülve olyan, mint egy kerek kupola, állva, mint egy zászlórúd. Fekve: puha ágy.

Ritkán szól s nevet, csak okkal teszi. A házat nem hagyja el, nem szomszédol. Asszonyok közül sem választ barátot, senkiben sem bízik, csakis a férjében. Nem fogad el senkitől semmit, csakis a férjétől és rokonaitól. Mások ügyes-bajos dolgaiba nem avatkozik bele, nem hajlik a rosszra, nincs mit rejtegetnie. Ha férje szólítja, engedelmes, serény. Mindenben segíti, gondjait enyhíti. Nem nevet és örvend, ha férje bánatos, hanem megpróbálja jókedvre deríteni, ha csak egy pillanatra is. Csak férjének veti alá magát, még ha el is emésztí az önmegtartóztatás. Titkos testrészeit elfedi, takarja, illő ruhát visel minden alkalomra. Férjére nem hoz szégyent. Illatszereket használ és antimont, fogát szivákkal^{xxi} tisztítja.

Az ilyen nőt tisztelet övezi.

A néger Dirgám^{xxii} története

A történet szerint élt egyszer egy hatalmas szultán, aki nagy birodalommal, seregekkel és szövetségeseikkel rendelkezett, a neve pedig Ali ibn ad-Daigam volt.

Egy éjszaka álmatlanság gyötörte. Magához hívatta hát a vezírt, a rendőrfőnököt és a testőrparancsnokot. Mikor színe elé járultak, megparancsolta nekik, hogy vegyék magukhoz szablyájukat és álljanak készenlétben.

– Mi történt, ó urunk? – kérdezték.

– Az álom elkerül ma éjjel, ezért úgy döntöttem, hogy a városban fogok sétálni. Legyetek kéznél, ha szükségem lenne rátok! – mondta.

– Halljuk és engedelmesszük! – válaszolták. A szultán e szavakkal indult el:

– Allah nevében, s a Próféta áldásával – Allah áldja és üdvöztse őt!

Azok hárman követték, utcáról utcára jártak, mígnem hirtelen zaj ütötte meg a fülüket az egyik mellékutcából.

Egy férfi fetrengett a porban, egy ködarábball verte a mellét és ezt kiabálta:

– Nincs már igazság a földön! Hát nincs senki, aki megmondaná a szultánnak, mi folyik országában?

– Hozzátok elém! – szólt a szultán. – De vigyázzatok, nehogy megjesszétek!

Társai kézenfogták és felsegítették.

– Kelj fel! Ne félj, nem lesz bántódásod!

– Azt mondjátok, ne féljek, s mégsem üdvözlőtök kellően. Pedig tudhatjátok, hogy egy igazhívőnek az üdvözlés jelenti azt, hogy biztonságban van^{xxiii} – mondta a férfi, majd felállt és elindult velük a szultán felé. A szultán is és társai is köpenyükbé rejtették arcukat, s az utóbbiak kivont szablyájukra támaszkodtak. A férfi a szultán elé érve így köszöntötte:

– Üdvözlégy, ó ismeretlen!

– Te is, ó ismeretlen! – válaszolta a szultán.

– Miért mondtad, “ó ismeretlen!” – kérdezte a férfi.

– Hát te miért mondtad? – kérdezett vissza a szultán.

– Mert nem tudom a neved – felelte a férfi.

– Én se a tied – válaszolta a szultán, majd ezt kérdezte:

– Mondd csak, mit jelentenek azok a szavak, amiket hallottunk: “Nincs már igazság a földön! Hát senki sincs, aki megmondaná a szultánnak, mi folyik országában?” Mi történt veled?

– Csak annak mondom el, aki bosszút tud állni, s megszabadít a szégyentől és a megaláztatástól – felelte a férfi.

– Én talán bosszút tudok állni érted, s megszabadítalak a szégyentől, ha Allah is úgy akarja – szólt a szultán.

A férfi belekezdett.

– Amit most elmesélek, csodálatos és megdöbbentő egyszerre. Szerettem egy nőt, aki viszonzszeretett. Szerelmemben egyesültünk, és ez a kapcsolat sokáig tartott, egészen addig, amíg egy vénasszony meg nem környékezte és

elvitte egy bűnös, tisztességtelen házba. Azóta nem jön álom a szememre, boldogságom odalett, üldöz a sors.

– Kié az a bűnös ház, s kinek dolgozik a vénasszony? – kérdezte a szultán.

– Egy fekete rabszolgának, akit Dirgámnak hívnak. A háza tele van gyönyörű nőekkel, akiknek a szépsége csak a holdéhoz fogható. Még a szultán háremében sincsenek olyan szépek. Szökött rabszolga ő, akit egy nő támogat. Teljesen bele van habarodva, s ő látja el étellel, itallal, ruhákkal s mindennel, amire szüksége van.

A szultán igen elcsodálkozott a hallottakon, de a vezír, aki mindent hallott, kitalálta, hogy ez az ő szökött rabszolgája. A szultán megkérte a férfit, hogy mutassa meg azt a házat.

– És ha megmutatom, mit csinálsz? – kérdezte a férfi.

– Majd meglátod, ha megmutatod – felelte a szultán.

– Nem tudsz csinálni semmit – válaszolt a férfi. – A ház igen erős és félelmetes. Ha megpróbálsz behatolni, az életeddel játszol, mert a ház ura rettegett, hatalmas nagyúr.

– Te csak mutasd az utat, s egy cseppet se félj! – mondta a szultán.

– Allah áldása kíséren – fohászkodott a férfi és megindult előttük.

Kövezték, amíg egy széles utcába nem értek, s megálltak egy ház előtt. A háznak csak az emeletén voltak ablakok, magas falak vették körül minden oldalról. Körbejárták, de nem találtak sehol egy rést, ahol besurranhattak volna. Csodálkozva látták, hogy milyen zárt és erős épület.

A szultán most odafordult a férfihez és megkérdezte, hogy hívják.

– Omar ibn Szaíd – felelte.

– Van-e elég erőd, Omar? – kérdezte a szultán.

– Igen, ha Allah is úgy akarja – felelte amaz.

Akkor a szultán társaihoz fordult és megkérdezte:

– Van-e köztetek, aki képes megmászni ezt a falat?

– Lehetetlen – felelték mindhárman.

– Én felmászok, ha Allah is úgy akarja – mondta a szultán. – De szükségem van a segítségetekre, hogy a tervemet véghezvihessem.

– Mit kell tennünk? – kérdezték.

– Ki a legerősebb közületek?

– A rendőrfőnök, aki a hóhérod is!

– Utána ki következik?

– A testőrparancsnok.

– Hát utána?

– A vezír.

Omar csodálkozva hallgatta őket, s mikor rájött, hogy a szultán előtt áll, rendkívüli módon megörült.

– Én is itt vagyok, ó szultán! – mondta.

Mikor a szultán észrevette, hogy Omar felismerte őt, így szólt:

– Ó, Omar, felfedted titkunkat. Őrizd meg, s mi megszabadítunk a szégyentől.

– Hallom és engedelmeskedem – felelte Omar.

Akkor a szultán a hóhérhoz fordult.

– Támaszkodj a falhoz, hogy a hátadra állhassunk!

A hóhér engedelmeskedett. A szultán most a testőrparancsnokot szólította.

– Mássz fel a hátára!

Azután a vezír kapaszkodott fel és megállt a testőrparancsnok vállain úgy, hogy közben kezeivel a falnak támaszkodott. Most Omarhoz fordult a szultán:

– Mássz fel a hegyibe!

Omart csodálattal töltötte el ez az ügyes megoldás.

– Allah segítsen győzelemre igaz vállalkozásodban, ó igazhívők ura! – fohászkodott, és felmászott előbb a hóhér, majd a testőrparancsnok, végül a vezír vállaira, s megállt, mint a többiek. Már csak a szultán volt hátra.

– Allah nevében és a Próféta áldásával – Allah áldja és üdvöztse őt! – fohászkodott neki a feladatnak, kezét a hóhér vállára tette és azt mondta:

– Légy kitartó, ha sikerrel járok, meghálálom.

Felmászott a hátára, s sorba a többiére is hasonló szavakkal, mígnem felért Omarhoz.

– Légy türelmes, s megteszlek titkárnak, csak meg ne inogj – azzal felmászott a vállaira és éppen elérte a tető szélét. Nekirugaszkodott és száján Allah nevével fenntermett a tetőn. Akkor leszólt társainak, hogy másszanak le szép sorba. Azok leereszkedtek, s nem győzték csodálni a szultán furfangját és a hóhér erejét, aki egyszerre négy embert tartott a hátán.

A szultán körülnézett, de sehol sem talált lejáratot. Letekerte a turbánját, odacsomózta és leereszkedett rajta. Egy udvarban találta magát, és nem talált más átjárót, csak egy ajtót, amelyen hatalmas lakat lógott. Ekkor kicsit megijedt, de azt gondolta magában: “Most bajban vagyok, de minden Allahtól ered. Aki segített bejutni ide, segíteni fog kijutni is innen.” Aztán szemügyre vette a helyet, és sorban megszámlálta a szobákat. Tizenkét szobát talált, mind egytől egyig gazdagon díszítve szőnyegekkel és színes bársonyfüggönyökkel. Talált egy szobát, amelyhez hét lépcső vezetett fel, s az ajtó mögül hangok szűrődtek ki. Elindult, s azt mondta magában: “Allah adja, hogy tervemet megvalósíthassam, s épségben kijussak innen.”

Fellépett az első lépcsőre Allah, az Irgalmas és Könyörületes nevében. Most látta, hogy a lépcsők fekete, fehér, vörös, sárga, kék és egyéb színes márványból vannak kirakva. Fellépett a másodikra, s így szólt: “Akit Allah segít, az legyőzhetetlen.” A harmadikon ekképp: “Allah segedelmével közel a győzelem.” Majd a negyedikén: “Allahtól kérek győzelmet, aki a leghatalmasabb segítség.” Az utolsó három lépcsőt a Prófétához – Allah áldja és üdvöztse őt – fohászkodva tette meg.

Ott állt az ajtóban, amelyet egy vörös brokát függöny takart el. Bepillantott a terembe, mely fényárban úszott az arany kandeláberekben égő gyertyák sokaságától. Középen pézsmaillatú szökökút csobogott. Az egyik faltól a másikig ért a terítő^{xxiv}, melyen finom ételek és gyümölcsök sorakoztak. Az egész termet aranyozott kárpitok borították, ragyogásuk szinte elvakította a szemet.

A terítő körül tizenkét lányt és hét asszonyt pillantott meg, valamennyiük, akár a hold. Szépségük és bájuk csodálatba ejtette, különösen az egyiké, aki olyan volt, mint a telihold. Tökéletes alakja, karcsú és kecses dereka, kerekded arca, fekete szemei rabul ejtették, aki csak egy pillantást is vetett rá. Szépségétől megbabonázva azt gondolta magában a szultán: “Ki kell jutnom innen! Ó, lelkem, ne hagyd magad elkápráztatni!” A teremben volt még hét fekete rabszolga is, akiknek a látványa ugyancsak meglepte a szultánt.

Tovább leseledgett. Bent mindenki evett, s főleg ivott a keze ügyében lévő poharakból, amelyek jobbnál jobb borokkal voltak teli. Hamarosan lerészegedtek.

Miközben a szultán azon gondolkodott, hogyan is szabadulhatna, hallja, hogy az egyik asszony így szól a mellette ülőhöz:

– Kelj fel, hozz gyertyát, hogy aludni térhessünk!

Az felkelt, meggyújtott egy gyertyát, majd elindultak kifelé. A szultán elrejtőzött és figyelt. Mikor a nők elhagyták a hálókamrát is, hogy szükségüket végezzék, kihasználva távollétüket, bement a hálószobába és elbújt az egyik szekrényben. Azok közben visszajöttek és bezárták az ajtót. Elméjüket elárasztotta a borgöz, kibújtak ruháikból és elkezdtek simogatni egymást. A szultán azt gondolta: “Omar igazat mondott, ez tisztességtelen ház, a csalárdság bugyra.”

Amikor elaludtak, a szultán előjött, levetkőzött és közéjük feküdt. Mivel tudta már a neveiket, így szólt az egyikhez:

– Hol vannak a kapukulcsok?

– Aludj csak, a helyükön vannak.

– “Nincs erő és hatalom, csak Allahnál, a Magasságosnál, a Mindenhatónál” – fohászkozott a szultán, s mivel még nem tudta meg, amit akart, így folytatta:

– Hol az a hely? Közeleg a hajnal, ki kell nyitni a kapukat, mielőtt felkelne a nap.

– A szokott helyükön vannak. De miért háborgatsz? Aludj, míg megvirrad!

A szultán megismételte az előbbi fohászt, s azt gondolta magában: “Ha nem félnék Allhától, már rég felkoncoltam volna őket.” Aztán újra megszólalt.

– Mit akarsz? – kérdezte a nő ingerülten.

– Aggódok a kulcsok miatt – mondta a szultán. – Mondd meg, hol vannak!

– Te szuka! Hát nem hagy nyugodni a véred! Egy éjszakát sem bírsz ki nélküle? Nézd meg a volt vezír fiának feleségét. Hat hónapja már, hogy

ellenáll Dirgám minden csábításának. Eridj, ott vannak a kulcsok a néger zsebében, de te csak annyit mondj neki:

– Add a kulcsot, ó Dirgám!

A szultán elhallgatott, tudta már, mit kell tennie. Csendben maradt, amíg az ismét elaludt. Akkor felvette az asszony ruháit, alája rejtette a kardját és lefátyolozta az arcát, hogy semmiben sem különbözzék a többi nőtől. Aztán kinyitotta az ajtót, kisurrant, s odalopakodott a nagyterem bejáratához. Megállt a függöny mögött, s látta, hogy odabent már mindenki lerészegedett. Néhányan még üldögéltek, a többiek már eldőltek. A szultán így könyörgött: “Ó Allah, vezess az igaz útra, kábítsd el a bentieket, hogy ne ismerjék fel bennem a szultánt! Uram, adj erőt!”

Aztán Allah nevében belépett a terembe, s úgy támolgott a néger ágyához, mintha részeg lenne. A feketék és az asszonyok azt hitték, az jött vissza, akinek a ruháját viselte.

Dirgámban felgerjedt a vágy, mikor látta, hogy az “asszony” az ágy felé igyekszik, s gondolván, hogy ő is csak azért szakította meg álmát, így szólt hozzá:

– Vetközz le és bújj az ágyba, rögtön én is ott leszek! “Nincs erő és hatalom, csak Allahnál, a Magasságosnál, a Mindenhatónál!” – fohászkodott a szultán, s elkezdte keresni a kulcsot a ruhák zsebeiben, de semmit nem talált. “Allah akarata beteljesedik” – mondta, és szemait az égre emelte. Akkor egy ablakot pillantott meg a magasban. Felnyúlt, s egy arannyal átszőtt köntöst talált. Kikutatta a zsebeit és megtalálta a kulcsokat, mind a hetet, ahány kapuja volt a háznak. “Hála Néked, ó Allah” - mondta, s látta, hogy innen csak fortéllyal szabadulhat. Rosszullétet színelve, mintha a hányás kerülgetné, kezét a szájára tapasztva kisietett az udvarra. A néger még utánakiáltott:

– Allah áldjon meg, a társnőid azért betegek, hogy ágyba bújhassanak!

A szultán odament az első kapuhoz, kinyitotta, kilépett, s újra bezárta maga mögött. Így tett valamennyi kapuval, mígnem a hetedik után a társai között találta magát, akik nagy aggodalomban voltak miatta. Kérdezősködni kezdtek, de a szultán azt mondta:

– Nincs idő a válaszra! Menjünk be Allah segedelmével és áldásával! De legyetek óvatosak, a házban hét fekete rabszolga, tizenkét hajadon és hét asszony van, akik olyan szépek, mint a hold!

Csodálták a bátorságát, s a vezír megkérdezte:

– Miféle ruha ez, ó uram?

– Hallgass – intette le a szultán –, nélküle sohasem jutottam volna hozzá a kulcsokhoz.

Aztán bement és átöltözött, de a kardjáról nem feledkezett meg. Odalopakodtak a teremhez, ahol a feketék és az asszonyok mulatoztak, és elrejtőztek a függöny mögött. Miután körülnéztek, azt mondták:

– Valamennyiük között az a legszebb, aki ott ül azon a magas párnán.

– Ő az enyém lesz, ha nem tartozik senkihez – mondta a szultán.

Miközben ők felmérték a helyzetet, odabenn Dirgám leszállt az ágyról, s utána az egyik asszony. Akkor egy másik néger mászott fel az ágyra, vele egy másik asszony, és így tovább a hetedikig. Ekképpen lovagoltak valamennyivel, kivéve a legszebbiket és a hajadonokat. Az asszonyok mind kéjsóváran léptek fel az ágyra, s utána lehajtott fejjel hagyták el azt.

A feketék egymás után próbálkoztak a legszebbikkel is, de ő ellenállt, mondván:

– Nem teszem meg soha, se én, sem ezek a lányok. Minket Allah védelmez ellenetek!

Ekkor felállt Dirgám. Szerszáma úgy meredezett, akár egy oszlop. Odament a lányhoz, s nyakon verte hímtagjával e szavak kíséretében:

– Hat hónapja utasítod vissza minden próbálkozásunk, de ma éjjel nincs többé kiút!

A lány látta a néger nyakasságát és részegségét, ezért ígéretéssel próbálta békíteni.

– Ül csak le – mondta neki –, a vágyad még ma éjjel teljesül.

A néger leült, de szerszámja továbbra is állva maradt, akár egy oszlop. A szultán igencsak elcsodálkozott.

Ekkor a szépség egy versbe kezdett, mely szíve mélyéből tört elő, és segítségért esedezett:

Csak fiatal férfival osztanám meg ágyam,
Legyen mindig bátor, s ő lesz minden vágyam.
A szerszámja erős deflorálni szüzet,
Széltében-hosszában elolt minden tüzet.
A feje olyan nagy, mint egy parázstartó,
Nincs a teremtésben, mi hozzá hasonló.
Erős is, kemény is, feje éppen kerek,
Mindig kész csatára, harcban le nem vered.
Éjjel nincs nyugvása vehemens tüzétől,
Ágyékom átázik kérlelő könnyétől.
Segítséget nem vár, sem baráti kezet,
Megállja a helyét, ha nehéz az ütközet.
Támadásba lendül, ékként furakodik,
Ebben a tusában nem lesz, ki elbukik.
Dagaszt, mint ügyes pék, szüntelen erővel,
Jobbról is, balról is ügyes a verővel.
Mint bős bika öklel, határozott-bátran,
Busa fejjel zörget vulvám kapujában.

Hátam, hasam, csípőm kézzel kenegeti,
Heves csókjaival ajkam csipegeti.
Szoros ölelésben magam hányom-vetem,
Karjai közt testem, mint egy kihűlt tetem.
Eláraszt tetőtől talpig puha csókkal,
Beborítja testem tüzes takaróval.
Mikor látja hevem, siet, szinte rohan,
Combjaim kitárja, megcsókolja hasam.
Kezembe helyezi, illesszem a zárba,
Kulcsa amint fordul, közeleg nyitánya.
Köpüli, kavarja, öröl, mint malommal,
Én meg segédkezem buzgó szorgalommal.
Aztán így szól:
“Fogadd magom barázdádba!”
“Isten hozta – mondom – szememnek sugára.”
“Te, férfiak gyöngye, aki töltöd vágyam,
Lelkemnek virága, ne hagyd még el ágyam!
Allahra könyörgök, ne vedd el őt tőlem,
Oszlasd el bánatom felhőit felőlem!”
Hatalmas Allahra ígérte, fogadta:
“Hetven kerek napig nem vonulok vissza!”
Ahogy mondta, úgy tett, hetven nappal, éjjel
Örömöm töltötte csókkal, öleléssel.

Mikor befejezte, a szultán csodálkozva így szólt:

– Milyen bujának teremtette Allah ezt a nőt! – Majd társaihoz fordulva így szólt:

– Nincs kétség afelől, hogy ennek a nőnek nincs férje, s még nem tévedt rossz útra. Hiszen a néger szeretné megkapni, de ő váltig ellenáll.

Omar felelt a szultán szavára:

– Igazat szólsz, ó szultán! A férje már közel egy éve távol van, s azóta sokan próbálták elcsábítani, de ő nem állt rá.

– Hát ki a férje? – kérdezte a szultán.

– Atyád vezírének a fia – felelték társai.

– Valóban – mondta a szultán – hallottam, hogy a felesége mentes minden hibától. Tökéletes szépség, alakja kecses, nem paráználkodik és nem vetemedik házasságtörésre.

– Ő az – mondták valamennyien.

– Akárhogy is, meg kell kapnom őt! – mondta a szultán, majd Omarhoz fordult:

– Melyik a te asszonyod ezek közül?
 – Nem látom köztük, ó szultán!
 – Légy türelmes – mondta a szultán –, majd én nyomára vezetlek.
 Omar pedig igen elcsodálkozott a szultán tudásán.
 – Az a néger ott Dirgám? – kérdezte a szultán.
 – Ő az, az én szolgám – felelte a vezír.
 – Hallgass! – szólt a szultán. – Nincs helye most a beszédnek!
 Közben Dirgám – még mindig célját elérendő – így szólt:
 – Fárast a hazudozásod, ó Badr al-Budúr! Mert így hívták a szépséget: “a teliholdak legszebbike”.
 – Igazat szólt, ki így nevezte őt – mondta a szultán.
 A néger magával akarta vonszolni a lányt és pofonnal ütlegette. A szultánt elöntötte a düh és a méreg, haragjában és féltékenységében így szólt a vezírhez:
 – Látod, mit csinál a szolgád? Allahra mondom, halálnak halálával lakol. Ő lesz az elrettentő példa azoknak, akik követni mernék.
 Ekkor megszólalt a szépség:
 – Megcsaltad uradat, a vezírt, s megcsalod a feleségét is, aki téged szeret!
 Hol van most úrnőd, hogy mással üzekedsz?
 A szultán odaszólt a vezírnek:
 – Hallgasd, de ne szólj egy szót se. A szépség most visszatért az előző helyére és újra versbe kezdett.

Hímek figyeljete, a nőkről mit mondok:
 Sóvár vágyaikat mutatja a homlok.
 Ne higgyetek annak, akármit is szólna,
 Még ha híres király ivadéka volna.
 Női fondorlatnak vége-hossza nincsen,
 Hatalmas királyok sínylődnek bilincsben.
 Légy óvatos, ne bízz asszony szerelmében,
 Ne mondd: őt szeretem, csakis ő kell nékem!
 Ne fogadkozz balgán: ő életem társa,
 Nem lehet más senki, akárki meglássa.
 Amíg ketten együtt heverésztek, szeret,
 De szerelme múlik, felváltja gyűlölet.
 Amíg fölé hajolsz, te vagy szerelmese,
 Egyesülés közben édese, kedvese.
 De ha csak elfordulsz, máris ellenséged,
 S neked, szegény ördög, egy csapásra véged.
 Mert bizony az asszony ágyába von szolgát,
 Ki szertelen módra vígan végzi dologát.

Munkája azonban nem neked hajt hasznót,
Mert asszonyod lelke csapodár és romlott.
Akit így megcsálnak, megveti a nép is,
Ne bízzál a nőben, szíved bárhogy ég is.

Ezekre a szavakra a vezír majdnem felkiáltott, de a szultán még idejében leintette. A néger pedig így felelt:

Mi, fekete szolgák, úrnőinkkel hálunk,
Ármányuk nem féljük, nem fog rajtunk átkuk.
Uraink ránk bízzák, mit legjobban féltnek,
Amit itt most hallasz, ne tekintsd mesének.
Ó, ti nők, némberek, asszonyok és lányok,
Nincsen megnyugvástok, ha hímtagra vágytok.
Benne rejlik minden, mi élet és halál,
Titkon avagy nyíltan, hozzá utat talál.
Haragra ha lobban, ura iránt hévvel,
Könnyen elcsitítja férje vesszejével.
Hitük vulvájukban, hímtagban a lelkük,
Ilyen természetük, jobb ha nem feledjük.

Aztán rávetette a lányra magát, de az ellökte magától. A szultán erre kirántotta a kardját, társai is hasonlóképpen cselekedtek, és mind benyomultak a terembe.

A négerek és az asszonyok egyebet sem láttak, mint felējük szegezett pengéket. Az egyik néger felállt és a szultánra támadt, de a hóhér egyetlen csapással elválasztotta a fejét a törzsétől. A szultán felkiáltott:

– Allah áldása rád! Bátor embert szült az anyád, kezed nem bénítja meg a félelem. Legyőzted ellenfeled, s ezért a paradicsomba jutsz.

Közben felállt egy másik néger és egy nehéz ezüst tálat hajított a hóhér felé, aki kardjával akarta hárítani, de az kettétört. Mikor darabokban látta fegyverét, mely nagyon szép volt a maga nemében, rettenetes düh öntötte el. Megragadta a négert, karjánál fogva felemelte és úgy vágta a falhoz, hogy kezét-lábát törte. A szultán ismét felkiáltott:

– Allah hatalmas! Kezedbe erőt öntött. Micsoda hóhér! Allah áldása rád!

A négerek ezt látva megrettentek és meghúzták magukat, a szultán pedig így szólt:

– Aki kezet emel, annak feje vétetik!

Majd megparancsolta, hogy a maradék öt négernek kössék hátra a kezét. Aztán Badr al-Budúrhoz fordult:

– Kinek a felesége vagy, és kiknek a szolgái ezek a feketék?

A lány elmondta ugyanazt, amit a szultán már Omartól is hallott. A szultán megköszönte:

– Allah áldjon meg! – majd azt kérdezte:

– Mennyi ideig tud egy nő férfi nélkül meglegni?

A lány meghökkent a kérdésen, de a szultán azt mondta:

– Beszélj csak, ne szégyelld magad!

– Ó uram, egy nemes származású asszony hat hónapig is megállja, de akinek származása alacsony, s magát nem tartja sokra, amikor csak szerét teheti, magára von egy férfit, s annak hímtagja megismerheti a nő vulváját.

– Kik ezek a nők itt? – kérdezte a szultán.

– Ez a kádi felesége, az a második vezír felesége, amott a főmuftié, emitt pedig a kincstartóé.

– És az a kettő, akik most nincsenek itt?

– Azok csak vendégek. Az egyiket csak tegnap hozta egy vénasszony, de a néger még nem hált vele.

– Ő az, akiről én beszéltem – szólt oda Omar.

– Hát a másik? – kérdezte a szultán.

– Az az asztalosok előjárójának a felesége.

– És a lányok? – kérdezte a szultán.

– Az egyik a kincstár írnokának a lánya, a másik a piaci felügyelőé, a harmadik az ajtónállóé, a negyedik az első müezziné, az ötödik a zászlótartóé.

És így mondta el egytől egyig, hogy ki kinek a lánya.

– Mi az ok, mely ennyi nőt összehozott itt?

– Ó urunk – válaszolt Badr al-Budúr –, ez a néger nem ismer más élvezetet, mint a közönsélest és az ivást. Éjjel-nappal szeretkezik, szerszáma nem ismer nyugvást, csak ha maga is alszik.

– Mivel táplálkozik? – kérdezte a szultán.

– Vajban sült tojássárgáját eszik, mézzel leöntve és fehér kenyeret hozzá. Nem iszik mást, csak jó öreg muskotályost.

– Ki hozta ide ezeket a nőket, akik mind állami hivatalnokok hozzátartozói?

– Ó urunk, van a néger szolgálatában egy vénasszony, aki sorra járja a város házait. Ő választja ki és hozza el neki a legszebb nőket. De nem dolgozik, csak jó pénzért, ezüstért, értékes ruhákért, drágakövekért, rubintokért és más drága dolgokért.

– És honnan van neki mindez? – kérdezte a szultán, de mivel a lány hallgatott, tovább kérdezősködött:

– Kérlek, áruld el a titkát!

A szeme pillantásával jelezte, hogy mindez a nagyvezír feleségétől származik. A szultán megértette és így szólt:

– Ó Badr al-Budúr, én hiszek neked és megbízom szavaid igazságában. A te tanúságod számomra felér két hiteles tanúéval. De beszélj most őszintén magadról!

– Engem nem érintett meg – felelte. – Bármilyen hosszú is lett volna ez az éjszaka, a néger sohasem töltötte volna velem a vágyát.

– Igazat szólsz? – kérdezte a szultán.

– Ez a való – felelte Badr al-Budúr, s megértette a szultán szavait, ahogyan a szultán is felfogta az ő szavainak jelentését.

– Mondd csak, tiszteletben tartotta-e a jogaimat? – kérdezte a szultán, s ő így felelt:

– Becsületedbe nem gázolt, ami feleségeidet illeti. Oly messze nem ment bűnös tetteivel, de ha Allah megnyújtja napjait, nem biztos, hogy nem mocskolja be, mit tisztelnie kellene.

Mikor a szultán a többi rabszolga felől kérdezte, így felelt:

– Ők a társai. Miután ő már megcsömörlött a nőktől, idehozatta ezeket, s nekik adta át őket, ahogy magad is láthattad. Ha nem egy asszony védelme alatt állt volna, hol lenne már!

– Ó Badr al-Budúr! – szolt a szultán –, miért nem kért férjed segítséget tőlem a bűnös ellen? Miért nem tettél panaszt?

– Ó idők királya, szeretett szultán! Ó, hadak ura és seregek vezére! Ami a férjemet illeti, őt nem tudtam ezidáig értesíteni sorsom felől. Én pedig nem mondhatok mást, mint amit a versekben is hallottál.

– Ó Badr al-Budúr, megkedveltelek, s Allah nevében és Próféájára – Allah áldja és üdvöztse őt – kérlek, mondj el mindent. Nem kell félned semmitől, megbocsátok néked. Élvezte-e kegyeidet a néger? Gyanítom, hogy senki közületek nem térhetett ki közeledése elől, s nem védhette meg tisztességét.

– Ó idők királya! Hatalmadra s rangodra kérlek, figyelj rám! Ha őt, akiről kérdezel, nem fogadnám el törvényes uramnak, hogyan ajándékozhatnám meg a tiltott szerelem gyümölcseivel?

– Úgy tűnik, igazat beszélsz, de a versek, amiket szavaltál, kétséget támasztottak bennem.

– Három okból tettem – felelte. – Először, mert akkor olyan voltam, mint egy tüzes kanca; másodszor, mert az ördög belém bűjt; harmadszor pedig, hogy megnyugtassam a négert és lecsendesítsem, s haladékat kapjak, amíg Allah megszabadít tőle.

– Igazat szoltál? – kérdezte a szultán, de ő csak hallgatott.

A szultán ekkor így szolt:

– Ó Badr al-Budúr, csak neked kegyelmezek meg!

Badr al-Budúr megértette, hogy senki sem menekül a halálbüntetés elől, csak ő. Majd a szultán figyelmeztette, hogy tartsa titokban a történeteket, és menni készült.

Akkor az összes asszony és hajadon könyörögni kezdett Badr al-Budúrhoz:

– Járj közben értünk, hisz neked hatalmad van a szultán fölött!

Zokogtak és a földre vetették magukat kétségbeesésükben.

Badr al-Budúr ezekkel a szavakkal állította meg a távozó félben lévő szultánt:

– Ó urunk, még nem gyakoroltál kegyet irányomban!

– Hogyhogy? – kérdezte a szultán. – Hát nem elküldtem egy öszvérért, hogy azon gyere velünk? Ami a többiekét illeti, valamennyien halál fiai.

– Ó urunk, jegyajándékként lenne egy kérésem!

– Bármit kérhetsz, teljesül – tett ígéretet a szultán.

– Legyen jegyajándékom a bocsánat ezeknek a lányoknak és asszonyoknak. Haláluk nagy felháborodást váltana ki az egész városban.

– Nincs erő és hatalom, csak Allahnál, a Magasságosnál, a Mindenhatónál – mondta a szultán, majd parancsot adott a feketék lefejezésére, Dirgám kivételével, akinek hatalmas termete és széles nyaka volt, akár egy bikának. Neki levágták az orrát, a fülét, az ajkait és hímtagját, ez utóbbit a szájába tették, majd őt magát bitóra húzták. A szultán bezáratta a háznak mind a hét ajtaját és visszatért palotájába.

Napkeltével öszvért küldetett Badr al-Budúrért, hogy hozzák őt színe elé. Magához vette, mert a szebbek között is a legszebbnek találta. Omarnak visszaadta a feleségét, és megtette őt belső titkárának, a vezírnek pedig megparancsolta, hogy taszítsa el a feleségét. Nem feledkezett meg a testőrpapancsnokról és a hóhérról sem, akiket ígéretéhez híven gazdagon megajándékozott a néger által összeharácsolt kincsekből. Apja vezírének a fiát tömlőbe vettette. A vén kerítőnőt maga elé hozatta és megkérdezte:

– Mesélj el mindent részletesen, amiket a néger művelt, s dönts el magad, hogy helyes volt-e ily módon keríteni nőket férfiaknak.

– Majdnem minden vénasszony ezzel foglalkozik – felelte. Sorsát mégsem kerülhette el, a szultán kivégeztette, s vele együtt mindenkit, aki effajta mesterséget űzött. Ezzel gyökereiben irtotta ki államában a kerítés bűneit.

A lányokat és asszonyokat visszaküldte családjaikhoz és megkegyelmezett nekik Allah nevében.

Ez a történet csak egy igen kis részét mutatta be azoknak a ravaszságoknak és fortélyoknak, amelyekre a nők képesek férjeik ellen. A tanulság pedig az, hogy ha egy férfi beleszeret egy nőbe, veszélynek és mindenféle bonyodalmaknak teszi ki magát.

A megvelendő férfiakról

Harmadik fejezet

A megvetendő férfiakról

Tudd meg, ó vezír – Allah fogadjon kegyelmébe –, hogy az a férfi, aki formátlan alkatú és csúf kinézésű, akinek hímtagja kicsiny és petyhüdt, a nők szemében semmit sem ér.

Az ilyen férfi nem képes férfias teendőit ellátni úgy, hogy a nőnek örömet okozzon. Minden játszadozás, csók, ölelés, simogatás nélkül ráveti magát, s fáradságos munkával, nehézkesen begyömöszöli erőtlen hímtagját, mielőtt még a nő vágyat érezhetne. Egy-két mozdulattal bevégezi dolgát és kimerülten hanyatlik a nő mellére. Magját elfolyatva sietve visszavonul, s távozásával nagyobb örömet okoz a nőnek, mint tevékenységével.

Az ilyen férfi – ahogy egy író mondja – gyorsan veti magját, de lassan kap új erőre, melle nehéz, de fara könnyű. Az efféle tulajdonság nem jó ajánlólevél a nőkhöz.

Alávaló az olyan férfi is, akinek beszéde hamis, aki nem teljesíti ígéretét, aki minden szavával hazudik, s felesége elől mindent eltűkol, kivéve házasságtörő cselekedeteit.

A nők az ilyen férfiakat nem tisztelhetik, mivel semmiféle örömet nem okoznak nekik.

Mesélik, hogy egy bizonyos Ibász, akinek nagyon kicsi és vékony hímtagja, ám annál testesebb felesége volt, sehogy sem tudta kielégíteni asszonyát, s felesége ezt el is panaszolta társnőinek.

Az asszony gazdag volt, a férfi szegény, s bármit is kért feleségétől, csak elutasításra talált.

Egyszer meglátogatott egy bölcset s elpanaszolta neki balsorsát.

A bölcse szavakat mondta:

– Ha a hímtagod nagy lenne, te lennél az úr a házban. Hát nem tudod, hogy a nők hite a vulvájukban rejtezik? De majd én felírok neked egy gyógyszert, amely megoldja minden problémádat.

Ibász nem vesztegette az időt, nyomban elkészíttette a gyógyszert, melytől hímtagja hatalmasra és vastagra nőtt. Mikor felesége meglátta, ugyancsak elcsodálkozott, s valósággal repdesett örömeiben, amidőn férje olyan gyönyörökhöz juttatta, amilyenekhez addig még soha. Ibász olyan jó munkát végzett szerszámjával, hogy a felesége remegett, sóhajtozott, zokogott és sírt az egyesülés során.

Az asszony pedig – amint ilyen kiváló tulajdonságokat fedezett fel férjében – mindenét rendelkezésére bocsátotta.

A megveendő
nőkről

Negyedik fejezet

A megvetendő nőkről

Tudd meg, ó vezír – Allah fogadjon kegyelmébe –, hogy a nők igen különböző adottságúak. Vannak, akik méltók minden dicséretre, míg mások csak megvetést érdemelnek.

Aki kiérdemli a férfiak megvetését, az csúf és bőbeszédű, haja gyapjas, homloka kiugró, szemei keskenyek és vizenyősek, orra hatalmas, ajkai ólomszürkék, szája tepsi, fogai lukaktól feketéllenek, arca vörhenyes, álla sörtés. Feje sovány és eres nyakon ül. Vállai és mellkasa keskenyek. Melle lelógó tarisznya, hasa üres erszény, köldöke, mint a korsó szája. Bordái kilógnak, csigolyái megszámlálhatók. Farán nincs hús, vulvája széles és hideg, lábai, kezei nagyok, de a lábszára sovány.

Az ilyen tulajdonságokkal bíró nő nem tud örömet nyújtani a férfiaknak, s különösen nem a férjének vagy annak, aki kegyeit élvezzi.

Ha egy férfi merev hímtaggal közeledik az ilyen nőhöz, az hamarosan elernyed, mintha csak egy igavonó állathoz közeledett volna – Allah mentsen meg minket az ilyen nőktől!

Megvetendő az a nő is, aki állandóan kacarászik, ahogy egy író mondja: “Ha egy olyan nőt látsz, aki folyton nevetgél, kedveli a mókázást és a gúnyolódást, mindig a szomszédokat járja, mások ügyeibe üti az orrát, férjét állandó panaszkodással gyötri, s ellene szövetezik barátnőivel, folyton nagyzol és mindenkitől elfogad ajándékokat, az ilyen asszony szégyenletes szajha.”

Az a nő is megvetendő, aki mogorva, mindenben hibát talál és szószátyár, aki könnyűvérű, perlekedő, szereti a locsogást és képtelen megtartani férje titkait, vagy éppenséggel rosszindulatú vele szemben. A fondorlatos nő csak azért beszél, hogy hazudhasson; ha ígér, csak azért teszi, hogy megszeghesse, s ha valaki megbízik benne, biztosan becsapja. Csalárd, enyveskező, zsémbes, durva és goromba. Jótanácsot nem tud adni, mégis mindig a mások dolgával foglalkozik, s ezzel sok bajt okoz. Érdeklí minden léhaság: jobban szeret henyélni, mint dolgozni. Illetlen szavakat használ, ha megszólít egy muzulmán, de még a férjével szemben is.

Szitkozódni sosem rest. Kellemetlen szagokat áraszt, és akkor is akaszkodik rád, ha már elhagytad.

Nem kevésbé megvetendő, aki ok nélkül fecseg, álszent, jót sosem cselekszik. Aki, ha férje felszólítja, hogy teljesítse házastársi kötelességét, rá sem hederít. Aki nem segíti férjét ügyes-bajos dolgaiban, sőt, szüntelen sirámaival és panaszkodásaival folyton kínozza.

Az ilyen asszony, ha férjét sérelem vagy bánat érte, nem osztozik bajában, hanem nevet rajta. Inkább tréfát űz belőle ahelyett, hogy megpróbálná rosszkedvét gyengédséggel enyhíteni. Idegen férfiakhoz kedvesebb, mint a saját férjéhez. Ha szépnek akar látszani, azt nem férje miatt teszi, nem az ő kedvéért ékesíti fel magát, nem néki akar tetszeni. Ellenkezőleg, ha vele van, gondozatlan, és nem bánja, ha olyan szokásait és dolgait is látja, melyek férje számára visszataszítóak lehetnek. Végül: sohasem használ szemfestéket és szivákokot.

Senki férfi ne reméljen boldogságot ilyen asszonytól. Allah óvjon meg tőlük!

**Az egyesülésről
általában**

Ötödik fejezet

Az egyesülésről általában

Tudd meg, ó vezír – Allah védelmezzen –, hogy csak akkor lesz jóleső és egészséges az egyesülés, ha nem terheled meg a gyomrod nehéz ételekkel és italokkal, mielőtt egy nőhöz közeledsz. A teli gyomor csak bajt okoz mindkettőtöknek: a köszvény és a gutaütés ijesztő tüneteit fogod tapasztalni magadon, de a legkevesebb, hogy vizezési problémáid lesznek, s látásod gyengül.

Tartózkodj hát a nehéz ételektől és italoktól, és akkor nem kell félned ezektől a betegségektől!

Mielőtt a munka dandárjához fognál, játszadozz el asszonyoddal, hogy az egyesülés mindkettőtöknek kielégülést nyújtson.

Jól teszed, ha játékba kezdesz, mielőtt bevezetnéd szerszámodat. Izgasd fel csókjaiddal, ajkai beszívásával és mellei harapdálásával. Áraszd el csókokkal köldökét, combjait, és szentelj időt az alsóbb részeknek is. Simogasd meg a karját, s ne hagyd ki egyetlen porcikáját sem. Vond magadhoz tomporát és mutass szerelmes alázatot. Kulcsold át lábaiddal lábait és szorítsd karjaidba, mert ahogy a költő mondja:

“Jobb karom párnaként nyaka alá teszem,
Bal karom puha ágy, mivel átölelem.”

Ha azt tapasztalod, hogy a nő szeme elhomályosul, nagyokat sóhajt, s erősen vágyakozik a közösülésre, hagyd, hogy vágyaitok beteljesüljenek. Hagyd saját vágyaidat is a magasba csapni, mert ez lesz a legalkalmasabb pillanat a szerelmi játékra. A gyönyör, amit a nő fog érezni, rendkívüli lesz; te pedig tovább dédelgeted, és ő is kedvedben jár, mert már mások is megmondták:

Ha a nő nagyokat sóhajt, ajkai kipirulnak, szemei sóvárag, szája félig nyitva, mozdulatai tétovák, s úgy látszik, az ágyba vágyik, léptei bizonytalanok és ásítás kerülgeti, tudd meg, hogy elérkezett a legalkalmasabb pillanat a közösülésre. Ha ekkor teljesíted férfiúi kötelességedet, biztosan élvezetben lesz része. Érezni fogod, amint

méhének szájával hímtagodra tapad, s ez kétségtelenül a legnagyobb gyönyört okozza mindkettőtöknek, mert ez hozza létre mindenekelőtt a szerelmet és a ragaszkodást.

Jól ismertek a következő tanácsok, amelyek egy – a szerelemben igen jártas – műértőtől származnak:

A nő olyan, mint a gyümölcs, melynek nem tudod élvezni zamatát mindaddig, míg kezeiddel meg nem dörzsölöd. Nézd csak meg a bazsalikomot; csak akkor ontja illatát, ha ujjaid dörzsölésétől felhevül. Hát nem tudod, hogy a borostyán mindaddig pórusaiba rejtve őrzi illatát, amíg kezedbe nem veszed és fel nem melegíted? A nő ugyanígy viselkedik. Ha nem kelted életre játszadozásaiddal, csókokkal, harapdálásokkal és simogatásoddal, nem fogod megkapni, mit tőle vársz. Nem fogod örömlölni, ha ágyába bújsz, s nem fogsz hajlandóságot, vágyat és szerelmet ébreszteni benne magad iránt. Minden jó tulajdonsága rejtve marad előtted.

Mesélik, hogy egy férfi, aki megkérdezett egy nőt, hogy milyen eszközökkel lehet vágyat kelteni az asszonyi szívben, a következő választ kapta:

Ó te tudatlan! Az előtte történő játszadozás és simogatás, valamint a magömlés pillanatában szorosra fonódó ölelés azok, amelyek fokozzák az egyesülés utáni vágyakozást. Hidd el, hogy a csókok, a harapdálások, az ajkak beszívása, a szoros ölelés, a száj látogatása a kebleken, valamint a finom nyál szürcsölése teszik tartóssá a ragaszkodást. Ekképp cselekedve egyszerre juttok el a kényeztetettség tetőfokára, s egyazon pillanatban élvezheti gyönyörét a férfi és a nő. Akkor a férfi érzi, amint a méh megragadja hímtagját, s ez mindkettőtöknek tökéletes élvezetet nyújt.

Ez szüli a szerelmet, és ha a dolgok nem így alakulnak, a nő nem tudja teljes egészében kivenni részét az élvezetekből, és a méh örömeiben hiányt szenved. Tudd meg, hogy a nő nem érzi vágyát teljesülni és nem szereti “lovását”, ha az nem képes elérni méhének száját. De ha az is munkába van fogva, akkor a nő a leghevesebb szerelemmel viseltetik lovagja iránt, legyen az akármilyen csúf külsejű.

Ezért tégy meg mindent, hogy elősegítsd a kétféle mag^{xxv} egyidejű ömlését – ebben rejlik a szerelem titka.

A tárgyval foglalkozó bölcssek egyikétől származnak a következő bizalmas közlések:

Ó te férfi, aki egy asszony vonzalmára vágysz, szerelméért esedezel, és azt szeretnéd, hogy ez az érzés örökké tartson szívében, játszadozz el vele az egyesülés megkezdése előtt. Készítsd fel őt az élvezetekre, és semmit se mulassz el ennek érdekében. Nagy szorgalommal tárd fel titkait, és ha már

teljesen belefeledkeztél, ne hagyd, hogy valami más foglalja el gondolataidat. Ne szalaszd el a kedvező pillanatot, amikor nedvesen csillogó szemeit félig lehunyja. Kezdj akkor munkához, de ne felejtssd el: csak akkor, amikor már csókjaid elérték a kellő hatást.

Miután az izgalom így a tetőpontra hágott, vezess be szerszámodat, és ha megfelelő mozdulatokat végzel, akkor a nőnek olyan gyönyörben lesz része, mely kielégíti minden vágyát.

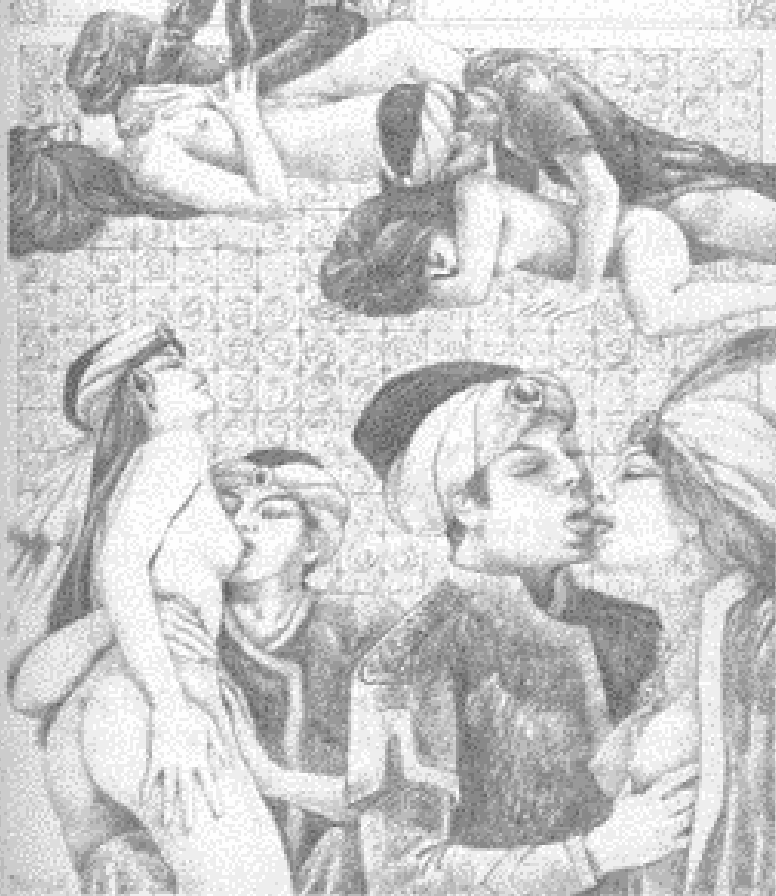
Feküdj a mellére, áraszd el csókokkal az arcát, és ne hagyja el szerszámod a rést. Törekedj méhének szájára felé, ez fogja megkoronázni munkádat.

Ha Allah kegyelméből elérted ezt az örömet is, vigyázz, nehogy kihúzd vessződet, hanem hagyd még benn, és élvezd a határtalan gyönyört! Hallgasd a nő ziháló lélegzését és sóhajait – ezek tanúsítják a boldogság hőfokát, mit néki adtál. Ha vége az élvezetnek, s a szerelmi ütközet lezajlott, légy óvatos, nehogy rögtön felkelj, hanem szép lassan vonulj vissza. Maradj még a közelében, fektess a jobb oldalára az ágynak, mely tanúja volt az örömeknek. Kellemesen fogod érezni magad, nem úgy, mint az olyan fickó, aki ösvér módjára hágja meg asszonyát, minden finomság nélkül, és aki a magja elveszejtése után siet kihúzni szerszámját és otthagyni asszonyát. Kerüld az efféle viselkedést, mert ez megfosztja a nőt minden élvezettől.

Röviden: az egyesülés igazi bajnoka ne tévessze szem elől, amiket tanácsoltam, s ha megfogadja azokat, mindig örömet fog okozni asszonyának.

Allah mindent a legjobban rendezett el!

Az egyesülés módjairól

Hatodik fejezet

Az egyesülés módjairól

Tudd meg, ó vezír – Allah áldjon –, hogy ha olyan kellemes egyesülésre vágysz, mely egyformán boldogságot és egyszersmind kielégülést nyújt mindkettőtöknek, akkor mindenekelőtt játszadozz el asszonyoddal. Ébreszd fel vágyát csókokkal, harapdálásokkal, ajkai beszívásával, arca és nyaka simogatásával. Hol hátára fordítsd, hol meg a hasára, amíg nem látod szemein, hogy közeleg a gyönyörök ideje, ahogy már említettem az előző fejezetben, ahol nem bántam fukarul a szavakkal e témában.

Amikor látod, hogy a nő kipirult ajkai megremegnek, szemei elhomályosulnak és kapkodva veszi a levegőt, bizonyosra veheted, hogy már szenvedélyesen kívánja az egyesülést. Ekkor helyezkedj el combjai között, hogy szerszámod be tudjon hatolni. Ha tanácsaimat követed, örömteli ölelésben lesz részed, mely jóleső megelégedéssel tölt majd el, és kellemes emlékeket hagy benned.

A bölcsek azt mondják: ha egyesülni akarsz, fektesd a földre a nőt. Hajolj fölé, hogy ajkaitok találkozzanak. Vond őt magadhoz, tapadj a szájára és fald fel ajkaiddal. Csókold mellét, hasát és csípejét, szorítsd karjaidba, hogy elöntse őt a mámor. Mikor látod, hogy eljutott idáig, igazítsd helyére szerszámodat.

Ha úgy cselekszel, ahogy mondtam, a gyönyör egyszerre lep meg mindkettőtöket. Ez az, ami a nő élvezetét megédesíti. De ha elveted tanácsaimat, a nő nem jut el a kielégülésig, és te sosem fogsz örömet szerezni neki. Az egyesülés befejeztével ne kelj fel rögtön, hanem lassan ereszkedj a jobb oldalára, és így, ha megfogant, fiúgyermekkel lesz viselős, ha a magasságos Allah is úgy akarja.^{xxvi}

A bölcsek és a tudósok – Allah bocsássa meg bűneiket – azt mondják: ha valaki egy viselős asszony szemérmére helyezi a kezét és elmondja a következő szavakat: “Allah nevében! Áldja és üdvözítse az ő Prófétáját! Ó, Uram! Könyörgök Hozzád a Próféta nevében, add, hogy fiú szülessék ebből a fogamzásból!” –, akkor Allah akaratából, tekintettel a mi

Prófétánkra – Allah áldja és üdvöztse őt – az asszony fiúgyermeket hoz majd a világra.^{xxvii}

Ne igyál vizet közvetlenül az egyesülés után, mert a víz gyengíti a veséket.

Ha meg akarod ismételni az egyesülést, kend meg magad illatos parfümökkel, s csak azután közeledj a nőhöz, s meglátod, csodás eredményre jutsz.

Ne hagyj, hogy a nő kerüljön fölibéd az egyesülés során, mert féltő, hogy magjából néhány csepp húgycsővedbe kerül, és gyulladást okoz.^{xxviii}

Közvetlenül az egyesülés után ne végezz nehéz munkát, mert ez károsan befolyásolhatja egészségi állapotodat. Inkább pihenj egy keveset.

Ne mosd meg vessződet közvetlenül a szétválás után egészen addig, amíg az inger alább nem hagyott. Csak azután tisztálkodj meg alaposan, különös tekintettel a nyílásra. Egyébként se túl gyakran mosd meg szerszámodat.

Ne hagyj el a vulvát rögtön magod vesztese után, mivel ez sankert^{xxix} okozhat.

Az egyesülés különböző módjai

Számos változata és sokféle módja van a nőkhöz való közeledésnek. Itt az ideje, hogy tudassam azokat a különféle módokat, amelyek szokásban vannak. Allah, a Magasságos, azt mondta:

“Asszonyaitok a ti termőföldetek.

Menjetek földeitekre kedvetek szerint.”^{xxx}

Ízlésetek szerint választhatjátok meg a legalkalmasabb helyzetet, de az egyesülésnek az arra rendelt helyen, a vulvában kell történnie.

Első mód

Fektesd asszonyodat a hátára. Helyezkedj el félig felhúzott combjai között és vezesd be szerszámodat. Lábujaiddal a földnek feszülve így ütemes mozgásba kezdhetsz. Ez azoknak ajánlatos, akiknek a vesszeje fejlett.^{xxxi}

Második mód

Akinek a szerszáma rövidebb, hagyja asszonyát a hátára feküdni. Emelje fel a nő lábait a levegőbe, jobb lábát a jobb füléhez, bal lábát a bal füléhez. Ebben a helyzetben a feneke felemelkedik és a vulvája kidomborodik, ami megkönnyíti a hímtag bevezetését.

Harmadik mód

Asszonyod feküdjön a hátára. Helyezkedj el combjai közt úgy, hogy egyik lába a válladon, a másik a hónod alatt legyen. Aztán kerülj beljebb.

Negyedik mód

Fektesd a nőt a hátára és lábait vedd a válladra. Ebben a helyzetben vulvája megemelkedik és szembe találja magát a hímtaggal, melyet így könnyen bevezethetsz.

Ötödik mód

Fektesd asszonyodat az oldalára, s feküdj te is mellé. Helyezkedj el combjai között és hatolj be. Az ilyen egyesülés derékfájást okozhat.

Hatodik mód

Hagyd, hogy asszonyod térdeire és könyökeire ereszkedjen, mint imához szokott. Ebben a helyzetben vulvája hátul kidomborodik, így könnyebben megközelítheted.^{xxxii}

Hetedik mód

Asszonyodat fektesd az oldalára és guggolj a combjai közé úgy, hogy egyik lába a válladon legyen, a másik pedig a te combjaid között, s ő továbbra is az oldalán feküdjön. Akkor behatolsz és magadhoz húzod ölelő karjaiddal.

Nyolcadik mód

Hagyd, hogy a nő a hátára feküdjön úgy, hogy maga alá hajlított lábai combjai alatt nyugodjanak. Térdelj le hozzá és illeszd hímtagod a vulvájába.

Kilencedik mód

Feküdjön a nő hátával egy alacsonyabb kerevetre,^{xxxiii} ahonnan lábai kényelmesen leérnek a földre. Feneke annak szélére essen, hogy be tudj hatolni vulvájába.

Tizedik mód

A nő kapaszkodjon meg egy alacsony kerevet szélében, míg te felemeled a lábait, melyeket ő a derekad köré fon. Ültesd el vessződet az ágy végébe kapaszkodva. Az egyesülés során mozdulataiddal igazodnod kell a nő mozgásához.

Tizenegyedik mód

A nő feküdjön a hátára és fenéke alatt legyen egy párna. Helyezkedj el combjai között úgy, hogy talpai a hátad mögött találkozzanak. Így egyesüljetek.

A fentiekén kívül más módozatok is használatosak India népei között. Jó, ha tudod, hogy az ottani lakók megsokszorozták a nő élvezetének módjait, és előbbre jutottak az egyesülés megfigyelésében és tudományában. Ezen módozatok közül valók a következők:

1. al-aszmad	a dugaszoló
2. al-mudifda	béka módra
3. al-mukfi	a harapófogó
4. al-mukarmat	lábak a levegőben
5. asz-szitúri	bakkecske módra
6. al-laulabi	a szivattyú
7. az-zadzsádzsa	dárdaszegezés
8. al-hadúli	lelógatva
9. al-kulúsz	meghajlítva
10. hasva an-nakánik	strucc módra
11. labasz al-dzsaurab	zoknihúzás
12. kasaf al-asztain	fenékek látása
13. naza al-kaúsz	az íj felajzása
14. naszadzs al-hazz	a vetélő
15. dakk al-ard	az örletés
16. ník al-káhil	hátulról
17. al-kirsi	hasak találkozása
18. al-kabsi	kos módra
19. al-kúri	a tevenyereg
20. dakk al-vatad	a cövekelés
21. szabk al-hubb	az összeolvadás
22. al-murtaszib	az erőszakos
23. tard as-sát	birka módra
24. kálib al-misja	a szerepcsere

25. rakd al-ír	a meglovagolt hímtag
26. al-mudahhali	összeillesztve
27. al-havárikí	a ragaszkodó
28. ník al-haddádi	kovács módra
29. al-muhádi	a csábító

1. A dugaszoló

Fektesd a nőt a hátára úgy, hogy feneke alatt legyen egy párna. Helyezkedj el a lábai között, lábujjaiddal a földben kapaszkodva. Hajlítsd combjait hátra a testéhez amennyire csak bírod és öleld át karjait vagy vállát. Vezesd be hímtagodat, és a magömlés pillanatában vond őt magadhoz. Ez a testhelyzet fájdalmas a nőnek, mert combjait hátrahajlítva és fenekét felemelve vulvája összeszűkül és méhe előrenyomul, kevés helyet hagyva a mozgáshoz. Alig van így hely a betolakodónak, következésképpen az csak nehézségek árán hatolhat be, és megsérti a méhet. Ezért ez a helyzet nem ajánlatos, kivéve ha a férfi szerszáma rövid vagy puha.

2. Béka módra

Fektesd a nőt a hátára. Húzza fel combjához sarkait, melyek így a feneke közelébe kerülnek. Guggolj le^{xxxiv} szemben a vulvájával, melybe így bevezetheted hímtagodat. A tetőpontra érve térdeit hónod alá helyezve, felső karjait megragadva vond őt magadhoz.

3. A harapófogó

Fektesd hátára a nőt és guggolj a combjai közé, lábujjaiddal a földnek feszülve. Emeld térdeit oldalad magasságába, hogy lábait össze tudja kulcsolni hátadon, kezeivel pedig fogja át nyakad.

4. Lábak a levegőben

A nő a hátán fekszik. Zárd össze combjait és emeld fel a lábait addig, hogy talpai a mennyezet felé nézzenek. Combjaid közé véve testét, vezesd be hímtagodat, miközben lábait keziddel tartod.

5. Bakkecske módra

A nő oldalára fekve nyújtsa ki alul lévő lábát. Guggolj a combjai közé, lábaidat magad alá hajlítva. Emeld másik lábát a válladra és vezesd be hímtagodat. Az aktus alatt ragadd meg karját vagy vállait.

6. A szivattyú^{xxxv}

A férfi a hátán fekszik. A nő vele szemben elhelyezkedve ráül a hímtagjára. Kezeivel az ágyra támaszkodva tartja távol hasát a férfitől, miközben le s föl mozog. Ha a férfi hajlékony, alulról segédkezhet. Ebben a helyzetben, ha a nő meg akarja csókolni a férfit, csak be kell hajlítani karjait.

7. Dárdaszegezés

Függeszd fel a nőt a kezeire és lábaira kötött kötelek segítségével a mennyezetre úgy, hogy egy ötödik kötél a derekát tartsa, nehogy a háta megsérüljön. Olyan magasan lógjon, hogy ha elé állsz, vulvája pont szembe találja magát hímtaggoddal, amit így bevezethetsz. Aztán hozd mozgásba előbb kissé ellökve, majd ismét magadhoz húzva, s így fegyvered hol a tokjában lesz, hol pedig szabadon. Mikor a nő közeledik hozzád, ügyelj, hogy eltaláld a bejáratot. Addig folytasd ezt, míg a magömlés elérkezik.

8. Lelógatva

A férfi közelítse a nő kezeit és lábait a nő nyakához úgy, hogy vulvája kupolaként domborodjon elő. Aztán egy mennyezetre erősített csiga segítségével lógassa fel a nőt. Feküdjön le alá a kötél másik végét kezében tartva, melynek segítségével leengedheti a nőt olyan magasságig, hogy bevezethesse szerszámját. Ekképp húzogathatja fel s le a nőt, amíg a magömlés bekövetkezik.

9. Meghajlítva

A nő viseljen nadrágocskát, melyet engedjen le a bokájáig. Hajoljon mélyen előre úgy, hogy feje a lábai között legyen, nyakát pedig a nadrágocska tartsa. Ekkor a férfi fektesse őt a hátára, mintegy átbucskáztatva, majd lábait maga alá hajlítva közelítse hímtagját a vulvához és illessze a helyére. Azt állítják, hogy vannak nők, akik képesek hátukon fekvé lábukat a fejük alá helyezni a nadrágocska vagy kezeik segítségével nélkül is.

10. Strucc módra

A nő a hátán fekszik. A férfi eléje térdel és a nő lábait a magasba emeli, hogy csak feje és vállai érintsék az ágyat. Hímtagját bevezetve megragadja és mozgásba hozza a nő farát, aki lábait eközben a férfi nyaka köré fonja.^{xxxvi}

11. Zoknihúzás^{xxxvii}

A nő a hátán fekszik. Ülj a lábai közé és helyezd hímtagodat hüvelyk- és mutatóujjad segítségével szeméremajkai közé. Azután végezz dörzsölő mozgást, amit addig folytass, amíg a vulva át nem nedvesedik a vessződből eredő nedvektől. Amikor így kellőképpen felkészült az élvezetekre, kardodnak hüvelyében való megjárata által, teljes hosszában tedd fegyvered a helyére.

12. Fenekek látása

A férfi a hátán fekszik, míg a nő háttal neki a vesszejére ül. A férfi combjait a nő oldalához szorítja, aki kezeivel az ágyra támaszkodik mozgását segítő, és fejét lehajtva szemeit a férfi feneke felé fordítja.

13. Az új felajzása

A nő az oldalán fekszik, a férfi szintúgy, arccal a nő háta felé. A lábai közé furakodik és bevezeti hímtagját, miközben kezeit a nő hátának felső részén nyugtatja. Ekkor a nő megragadja a férfi lábait és maga felé húzza amennyire csak lehet. Így a férfi teste egy íjat alkot, melyet a nő teste ajz fel.

14. A vetélő^{xxxviii}

A férfi ülő helyzetben combjait leengedi, talpait egymáshoz illeszti és lábait hímtagja közelébe húzza. A nő ráül a férfi lábaira, melyeket az szorosan összezárva tart. Így a nő a combjait a férfi oldalához szorítja, kezét pedig nyaka köré fonja. A férfi a nő bokáit megfogva, saját lábait közelebb húzza, s így a rajta ülő nőt is hímtagja felé közelíti, melyet így bevezethet a vulvába. Lábának előre-hátra történő mozgatásával távolítja és közelíti a nőt anélkül, hogy szerszámját teljes egészében kihúzná. A nő segédkezzen a mozgásban, amennyire csak telik tőle, mivel az ő közreműködése nélkülözhetetlen. Ha a férfi attól tart, hogy szerszámja kicsúszik a helyéről, fogja meg a nő derekát. Ez esetben a nő csak a férfi lábainak lökemében részesül, amelyeken ül.

15. Az örletés

A férfi nyújtott lábakkal ül, a nő pedig vele szemben a combjaira ereszkedik, s lábait összekulcsolja a férfi háta mögött. Vulvája így szembe kerül a hímtaggal, melyet helyére illeszt. Karjait a férfi nyaka köré fonja, amaz pedig derekát átölelve segédkezik neki felemelkedni és visszaereszkedni vesszejére. A nőnek is részt kell vennie a munkában.^{xxxix}

16. Hátulról

A nő hasra fekszik. A férfi hátulról közelíti meg, elnyúlik a nő hátán és bevezeti szerszámját, miközben a nő karjaival átfogja a férfi könyökét. Valamennyi közül ez a legkönnyebb mód.

17. Hasak találkozása

A férfi és a nő is áll egymással szemben. A nő széttárja combjait, a férfi pedig roggyantott lábbal a nő lábai közé lép, aki szintén kissé behajlítja a lábait. Ebben a helyzetben a férfi egyik lába előre van a másiknál. Mindegyikük átkarolja a másik csípejét, a férfi bevezeti vesszejét és így összeölelkezve mindketten mozognak, miként “vödör a kútban”. Ezt a mozgásmódot később írom le, ha Allah, a Mindenható is úgy akarja.^{xl}

18. Kos módra

A nő térdre ereszkedve, homlokát a földön pihenteti, a férfi pedig hátulról közeledik hozzá. Letérdel és bevezeti hímtagját a nő vulvájába, melyet az, amennyire csak tud, kidomborít. A férfi jól teszi, ha megfogja a nő vállait.

19. A tevenyereg

A nő kinyújtott lábakkal mélyen előrehajol, kezeivel a földet érintve. A férfi mögéje állva közeledik hozzá, combjait megragadva közvetlenül a fara alatt. Ha a nő nem mozdul meg ebben a testhelyzetben, miközben a férfi kihúzza hímtagját, vulvája olyan hangot hallat, mint a borjú bőgése. Ezért ezt a fajta egyesülést a nők nem nagyon szeretik.

20. A cövekelés

A nő, hátát a falnak támasztva, lábait az előtte álló férfi dereka köré vonja, kezeivel pedig nyakát öleli. Ekképp függeszkedve a férfi könnyen bevezetheti cöveket.

21. Az összeolvadás

A nő a jobb oldalán fekszik, te pedig fekéldj a bal oldaladra. Emeld jobb lábadat a nő oldalára, az ő bal lábát pedig a te derekadra. Így a te lábad megtámasztja a nő hátát. Hímtagod bevezetése után mozogj, ahogy tetszik, ő pedig kedve szerint segídezhet.

22. Az erőszakos

A férfi hátulról közeledik a nőhöz, hogy meglephesse. Hóna alatt előre nyúlva megragadja a nő kezeit és mellei előtt összefogja, hogy így megbénítva ne tudjon ellenállást tanúsítani. Ujjait a nő ujjaiába öltve a férfi a nő kezét annak tarkójára is kényszerítheti, leszegve ezáltal a nő fejét. Ha a nő nem visel nadrágocskát, akkor a férfi térdeivel felhúzhatja a ruháját egészen a derekáig. Közben egyik lábával lefogva a nő egyik lábát, megakadályozhatja a nőt abban, hogy elforduljon és kitérjen fegyvere elől, és így megghiúsítsa a behatolást. Ha a nőn nadrágocska van, akkor a férfinak egyik kezével kell lefogni a nő két kezét, míg a másikkal lehúzhatja a nadrágocskát. Ez a mód annak a férfinak ajánlatos, aki a kívánt nőt akarata ellenére, erőszakkal akarja megszerezni.

23. Birka módra^{xli}

A nő négykézlábra ereszkedik, a férfi pedig mögé térdelve felemeli a nő combjait, míg annak vulvája egy szintre kerül hímtagjával, amit akkor bevezet. Ebben a helyzetben a nő a karjai közé ejti a fejét.

24. A szerepcsere

A férfi a hátán fekszik. A nő a férfi lábai közé guggol, lábujjaival a földbe kapaszkodva. Felemeli a férfi combjait és annak felső testéhez hajlítja úgy, hogy hímtagja szembe találja magát vulvájával, melybe azt bevezetheti. A nő a kezével az ágyra támaszkodhat a férfi oldala mellett. Fontos, hogy a nő lába egy párnán nyugodjék, csak így tudja vulváját egy szintben tartani a hímtaggal. Ebben a helyzetben a szerepek felcserélődnek, a nő játssza a férfiét és fordítva. Egy másik változatnál a férfi a hátán fekszik és a nő lábait maga alá húzva a férfi lábai közé térdel. A továbbiak megegyeznek a fent elmondottakkal.

25. A meglovagolt hímtag

A férfi a hátán fekvé vállai alá párnát tesz, de feneke érintkezik az ágygal. Így elhelyezkedve húzza fel a combjait, míg térdei arcával egy magasságba kerülnek. Ekkor a nő ereszkedjen a felmeredő hímtagra. Ne nehezkedjen rá, hanem – mintha csak lóháton ülne – szolgáljon nyergéül a férfi térde és hasa. Ebben a helyzetben térdei játékával le s fel mozoghat. A nő az ágyra is térdelhet, ez esetben a férfi a combjai segítségével mozgatja, míg a nő bal kezével a férfi jobb vállába kapaszkodik.

26. Összeillesztve

A nő kissé hátradőlve ül le úgy, hogy feneke éppen hogy csak érinti a földet. A férfi hasonlóképp helyezkedik el úgy, hogy hímtagja szembe kerüljön a vulvával. A nő helyezze jobb combját a férfi bal combjára, a férfi pedig a maga részéről tegye ugyanezt. A nő – megragadva partnere karjait, s őt magához húzva – a férfi hímtagját a vulvájába vonja. Így karjukat egymásba fonva felváltva kissé hátradőlnek és hintázó mozgásba kezdenek, melynek ritmusát megtartandó, földön nyugvó sarkaikkal segédkeznek.

27. A ragaszkodó^{xlii}

A nő a hátán fekszik, a férfi pedig rajta, kezeiben párnákkal. Miután hímtagját bevezette, a nő emelje fel a fenekét amilyen magasra csak bírja, a férfi pedig kövesse anélkül, hogy elhagyná vulváját. Azután a nő ismét visszaereszkedik az ágyra, s közben aprókat lök altestével. Noha nem ölelkeznek össze, a férfinak szorosan a nőhöz kell simulnia. A férfinak könnyedén kell mozognia, nem lehet nehézkes. Az ágy puha legyen, különben nem sikerül megszakítás nélkül mozogniuk.

28. Kovács módra

A nő a hátára fekszik, feneke alá párnát tesz, és térdeit amennyire csak tudja, a felső testéhez húzza úgy, hogy vulvája mint egy kis pajzs domborodik elő, ahová kedvese bevezetheti hímtagját. A férfi rövid ideig a szokásos mozgásokat végzi, majd szerszámját kihúzza s egy pillanatra a nő combjai közé csúsztatja, ahogyan a kovács cselekszik, amikor az izzó vasat a kemencéből kivéve hideg vízbe mártja. Ezt a módot “birsalmának” is hívják.

29. A csábító

A nő a hátán fekszik, a férfi pedig a lábai közé guggol. Felemeli és széttárja a nő combjait, lábait hóna alá vagy vállaira véve. Azután vagy a derekát, vagy a vállát öleli át.

E számos módozat közül talán nem is mindegyik állja ki a próbát. A bő választék azonban lehetővé teszi, hogy ha bárki nehézségbe ütköznék valamelyik mód gyakorlásában, könnyen választhat másikat, mely kényelmesebb számára.

Nem említettem azokat a testhelyzeteket, amelyeknek a megvalósítása számomra lehetetlennek tűnt. Ha bárki úgy gondolja, hogy leírásom nem eléggé alapos, kereshet újabbakat.

El kell ismerni, hogy az indiaiak a legnagyobb nehézségeket is legyőzték az egyesüléssel kapcsolatban. Hőstett számba megy, s ezért említést érdemel egy tőlük származó testhelyzet, melyben a nő a hátán fekszik, a férfi pedig háttal felé a mellére ül, lábujjaival a földnek feszülve. A nő a csípőjét – hátát ívként meghajlítva – addig emeli, amíg vulvája szembe nem kerül a hímtaggal. Ez a testhelyzet, amint látod, igen fárasztó és nehezen megvalósítható. Én azt hiszem, hogy csak képzeletben és szóban lehet véghezvinni. Ami a többi módozatokat illeti, azok is csak úgy gyakorolhatók, ha a férfi és a nő egyaránt mentes testi fogyatékoságoktól, és az alkatuk is hasonló. Például egyikük sem lehet púpos, alacsony vagy magas, vagy akár túlzottan testes. Ismétlem, mindkettőjüknek teljesen egészségesnek kell lenniük.

A következőkben az eltérő testalkatú emberek közötti egyesülést fogom tárgyalni. Bemutatom a nekik alkalmas testhelyzeteket, külön-külön részletezve mindegyiket.

Sovány férfi és testes nő egyesülése

Elsőként a sovány férfi és a testes nő egyesüléséről szólok, az esetre, ha a nő fekszik és bármelyik oldalára fordítható.

Ha a férfi oldalról akar munkához látni, emelje a nő felül levő lábát amilyen magasra csak tudja, úgy, hogy az az ő oldalán nyugodjon. A nő alul levő karját használja fejének megtámasztására, s legyen gondja, hogy saját dereka alá tömött párna kerüljön, hogy így megfelelő magasságban legyen a hímtagja. Erre a nő combjának vastagsága miatt van szükség.

Ha a nő hasa hatalmas, s kövérsége folytán szinte combjaira s oldalára folyik, legjobb a hátára fektetni és combjait felemelni a hasához. A férfi térdeljen közéjük s derekánál fogva húzza magához a nőt. Ha ez nem sikerülne, a nő hasának és combjainak kövérsége miatt, karjait fonja a nő feneke köré. Így azonban nem tud kényelmesen dolgozni, mivel a nő combjai mozgásképtelenek. A férfi kezeivel is megtámaszthatja a nő combjait, de vigyázzon, nehogy a saját combjaira tegye, mert azok súlya miatt sem ereje, sem módja nem lesz a mozgásra.

Ahogy a költő mondta:

Hogyha meg kell tenned, emeld fel a farát,
Hogy belógathassad kötelednek javát.
Combjai közt, mintha csónak farán ülnél,
S fuldokló embernek mentőövet löknél.

A férfi az oldalára is fektetheti a nőt, alul levő lábát előre húzva. Ráül a combjára, s így hímtagja szembe kerül a vulvával, míg a nő másik lábát térdben meghajlítva felhúzni engedi. Akkor a nő lábai között ülve, combjait s lábait megragadva bevezeti hímtagját. Ő is hajlítsa be a térdeit, lábait pedig vesse a földre, így fenekét megemelve megelőzheti, hogy a nő combjai meggátolják a behatolást. Ekképp mindketten munkához láthatnak.

Ha a nő hasa várandóssága miatt nagy, a férfi hagyja őt oldalára feküdni. Egyik combját a másikhoz véve közelítse azokat hasához anélkül, hogy hozzáérnének. Ezután feküdjön a nő mögé ugyanarra az oldalára, s illessze be hímtagját. Ilyen módon teljesen benyomakodhat, különösen ha azt a lábát felemeli, amelyik a nő lába alatt van, a nő combjainak magasságában. Gyermekeket nem váró nő is alkalmazhatja ezt a módozatot, de különösen a viselős asszonyoknak ajánlatos, mivel vágyuk így minden veszély nélkül kielégíthető.

Testes férfi és sovány nő egyesülése

Abban az esetben, ha a férfi testes és pocakja terjedelmes, a nő pedig sovány, a legjobb, ha a nő játssza a tevékeny szerepet. Ennek érdekében a férfi feküdjön a hátára, combjait zárja össze, a nő pedig vele szemben ereszkedjen a hímtagjára. Kezeivel támaszkodjon az ágyra, a férfi pedig kapaszkodjon a nő karjaiba. Ha a nő ismeri a mozgást, felváltva emelkedhet és alászállhat a hímtagra, de ha nem elég ügyes, a férfi hozhatja mozgásba a nő fenekét egyik alul lévő combjának játékaival.

Ha a férfi vállalja ezt a testhelyzetet, tudnia kell, hogy ez hátrányos lehet számára, mivel a női magedv a húgycsővébe hatolva komoly betegséget okozhat. Az is megeshet – és az legalább olyan rossz –, hogy a férfi magedve nem tud távozni és visszafolyik a húgycsőbe.

Ha a férfi jobban szereti, ha a nő fekszik a hátán, helyezkedjék el maga alá hajlított lábakkal a nő enyhén széttárt lábai között. Így feneke, melyet sarkai érintenek, a nő lábai közé kerül. Ez a testhelyzet azonban fárasztó és

kényelmetlen, mivel a férfi hasa a nőén nyugszik. Ezenkívül képtelenség a hímtagot teljes egészében bevezetni.

Ha mindketten az oldalukon fekszenek, a helyzet hasonlatos a viselős nővel kapcsolatosan említetthez.

Testes férfi és testes nő egyesülése

Ha mindketten igen kövérek, aligha tudják gond nélkül véghezvinni az egyesülést, különösen, ha mindkettőjüknek hatalmas a hasa. Ilyen körülmények között a legkönnyebben járható az út, ha a nő négykézlábra ereszkedik és felemeli a fenekét. A férfi akkor széttárja a nő lábait úgy, hogy nagylábujjai együtt maradnak, de sarkai szétválnak, majd letérdel a nő mögé és hasát kezeivel megemelve bevezeti a hímtagját, hasát a nő fenekén nyugtatva. Az egyesülés ideje alatt a férfi a nő combjait vagy derekát fogja. Ha a nő feneke túl alacsonyan lenne, a térdei alá helyezett párnával a probléma orvosolható.

Én nem tudok ennél alkalmasabb testhelyzetet kövér férfi és kövér nő egyesülésére.

Ha egy testes férfi egy ugyancsak kövér, hátán fekvő nő lábai közé fekszik, hasa a nő combjaival ütközik, nem teszi lehetővé, hogy szerszámját szabadon használja. Nem is – vagy csak részben – látja a vulvát. Szinte lehetetlen számára az egyesülés.

Másrészt, ha a férfi az oldalára fekteti a nőt, majd maga is elhelyezkedik, lábait a nő mögé hajlítva, s hasát a nő fenekének felső részéhez düllesztve, akkor a nőnek a lábait és a combjait fel kell húznia a hasához, hogy vulváját így felfedve lehetővé tegye a hímtag behatolását. De ha a nő nem tudja eléggé behajlítani a térdét, a férfi sohasem látja meg a vulvát.

Ha azonban csak az egyikük hasa túlságosan nagy, bármelyik testhelyzetet sikeresen alkalmazhatják. Nem szabad viszont túl hosszúra nyújtani az egyesülést, mert hamar elfáradhatnak és kifulladásnak.

Nagy termetű férfi és kicsiny nő egyesülése

Abban az esetben, ha a férfi túl nagy termetű, a nő pedig kicsiny, azt kell megoldaniuk, hogy nemzőszerveik és szájaik egyazon időben

találkozhassanak. A célt elérendő, a nő feküdjék a hátára. A férfi feküdjön mellé, egyik kezét csúsztassa a nő nyaka alá, a másikkal pedig emelje fel a nő combjait, amíg a vulváját hátulról meg nem tudja közelíteni hímtagjával, miközben a nő a hátán fekvé marad. Ebben a testhelyzetben a férfi combjainál és nyakánál fogva mintegy felkarolja a nőt. Ekkor behatolhat a testébe, míg a nő karjaival átöleli a férfi nyakát és ajkait az övéhez közelíti.

Ha a férfi azt akarja, hogy a nő az oldalára feküdjön, kerüljön a lábai közé úgy, hogy a nő combjai az ő oldalát érintsék, az egyik felül, a másik alul. Csusszanjon be közéjük, míg hímtagja hátulról szembe nem találja magát a vulvával. Aztán feszüljön combjaival a nő fenekéhez, amit egyik kezével meg is ragad, hogy mozgásba hozza, a másik kezét pedig a nő nyaka köré fonja. A férfi, ha akarja, combjait a nő combjaira teheti, és magához szoríthatja a nőt, mert ez megkönnyíti számára a mozgást.

Alacsony férfi és magas nő egyesülése

Ami a túl kicsi férfi és a nagyon magas nő egyesülését illeti, az ilyen pár nem tudja megcsókolni egymást az egyesülés során, hacsak nem a következő három testhelyzet közül választanak, még ha az fárasztó is számukra.

Az első testhelyzetben a nő a hátán fekszik, fenéke és feje alatt vastag párnával, combjait pedig a lehető legjobban felhúzza a testéhez. A férfi ráfekszik és bevezeti hímtagját, miközben a nő vállait megragadva magát felfelé húzza. A nő karjait és lábait a férfi háta köré fonja, míg a férfi a nő vállába vagy ha teheti, nyakába kapaszkodik.

Egy másik lehetséges testhelyzet, amikor a férfi és a nő is az oldalára fekszik, szemben egymással. A nő alul levő combját felhúzza és a férfi oldala alá csúsztatja, majd a felsővel is hasonlóképpen cselekszik. A nő hasát kidülszti, míg a hímtag behatol. Mindketten egymás nyakát fogják, a nő pedig lábait a férfi hátán átkulcsolva őt magához húzza.

Végül a harmadik testhelyzetben a férfi kinyújtott lábakkal a hátán fekszik. A nő a férfi hímtagjára ül és térdeit hasához felhúzza elnyúlik rajta. A nő a férfi vállában megkapaszkodva ajkait a férfiéhez szorítja.

Ezek a testhelyzetek többé-kevésbé fárasztóak mindkét fél számára. Természetesen bárki választhat más, neki tetsző helyzetet, csak az a fontos, hogy meg tudják csókolni egymást az egyesülés során.

Púpos férfi és nő egyesülése

Most azokról szólok, akik púposságuk következtében alacsonyok. Van olyan férfi, aki púpos ugyan, de a nyaka és a gerince egyenes. Ő egy alacsony nővel tud a legkényelmesebben egyesülni, de csakis hátulról. Így megközelítve a nőt könnyen bevezetheti hímtagját a vulvába. Még előnyösebb helyzetben van, ha a nő négykézlábra áll. Ha a nő a púpos és a férfi egyenes, ugyanez a testhelyzet alkalmazható.

Ha mindketten púposak, bármilyen testhelyzetet felvehetnek az egyesüléshez. Nem tudnak azonban összeölelkezni, mert ha egymással szemben, az oldalukon fekszenek, köztük egy kis üres tér marad. Ha bármelyikük a hátára feküdne, feje és vállai alá párnákat kell tenni támasztékul az üres hely kitöltésére.

Abban az esetben, ha a férfinak csak a nyaka deformált, s álla a mellét veri, de gerince egyenes, bármilyen testhelyzetben szorgoskodhat, mindenfajta simogatást és ölelést végezhet, kivéve a szájak csókját. Ha a nő a hátán fekszik, a férfi olyan az aktus során, mint egy öklelő kos. Ha a nő nyaka hasonlóképpen deformált, egyesülésük két szarvas üzekedésére emlékeztet. A legkényelmesebb testhelyzet számukra, ha a nő lekuporodik és a férfi hátulról lendül támadásba. Az olyan férfi, akinek a púpjá nem nagyobb egy fél korsónál, nem annyira deformált, mint az, akiről a költő így szól:

Hátán fekve olyan, mint egy nagy edény,
Fordítsd fel hasára, ő lesz a fedél.

Ő ugyanúgy képes közösülni, mint bármely más ember, aki alacsony és egyenes, csak éppen nem tud könnyedén a hátára feküdni.

Ha egy kicsiny nőn fekszik egy púpos férfi, olyan látványt nyújt, mintha egy edény fedője lenne. Ellenben ha a nő hatalmas, olybá tűnik a férfi, mint az asztalos gyaluja munka közben. A következőképpen szedtem ezt verse:

A púposnak háta hajlik, mint az árkád,
"Allahnak dicsőség!" – mondanád, ha látnád.
Ha kérded, az ágyban van-e szerencséje,
Azt feleli: "Mindez Allah büntetése."
A nő alatta olyan, mint egy fenyődeszka,
A púpos a gyalu, aki csúszkál rajta.

Vagy másképpen:

A púpos gerince csomókra van kötve,
Angyalok írták fel bűneit örökre.^{xliii}
Ha formás asszonynak pályázna kezére,
Kegyeit elnyerni nem lesz szerencséje.
“Életünk terheit ki veszi vállára?”
Hiába a válasz: “Púpos hátam állja.”
Gúnyolja szavakkal: “Gyalunak jó lennél!
Keress hát deszkát, mit magad alá tennél.”

Ha a nő és a férfi is púpos, bármilyen testhelyzetet választhatnak az egyesüléshez, de mindig tartsák szem előtt, hogy ha bármelyikük a hátára fekszik, púpját párnákkal vegye körül, turbánszerűen, melyek fészket képezve megóvják a púp hegyét, amely felettébb érzékeny. Így szorosan átölelhetik egymást.

Ha a férfinak a hátán és a mellén is van púpjá, le kell mondjon az összeölelkezésről, és arról, hogy asszonyához simuljon, de egyébként bármilyen testhelyzetben egyesülhet, bár az egyesülés mindenképpen nehézkes lesz neki és partnerének is. Erről a következőket írtam:

Ha egy púpos ember szerelembe merül,
Olyan, mint egy váza, két nagy füllel felül.
Azt vágja fejéhez a nő, kire vágjuk:
“Útban lesz a púpod, nem bírod sokáig!”
Mert ha vessződ el is ülteted helyére,
De púpod melledről nem teheted félre.

Ha mindkettőjüknek elől-hátul púpjai vannak, a legalkalmasabb testhelyzet a következő:

Miközben a nő az oldalára fekszik, a férfi a terhes nővel kapcsolatban már leírt módon vezeti be hímtagját. Így a púpok nem akadályozzák egymást. Mindketten az oldalukon fekszenek, és a férfi hátulról közeledik. Ha a nő a hátán fekszik, púpját körül kell párnázni, a férfi pedig a nő felemelt lábai közé térdel. Így púpjai nem kerülnek egymás közelébe és minden kényelmetlenség kiküszöbölhető.

Ha a szerelmeseknek a mellük formátlan, nem a hátuk, legjobb az alkúri (tevenyereg) mód. Ez a testhelyzet mindkettőjüknek alkalmas.

Ilyenkor a nő fejével előrehajol s fenekét felemeli. Egyikük azután munkához lát.

A legérdekesebb és legszórakoztatóbb leírás, amellyel valaha is találkoztam ezzel kapcsolatban, a következő versben szerepel:

Kezeik, lábaik összegabalyodva,
Természet alkotta nevetséges forma.
Rövidülésében – mintha nem is lenne –
Elhajlik, hogy az ütest elkerülhesse.
Vagy mint ki már kapott a sorstól eleget,
S összehúzza magát, ne kapjon már többet.

Annak a férfinak, akinek a háta egyenes, de csípőjénél görbe a gerince – mintha csak imádkozna félig meggörnyedve –, az egyesülés nagyon körülményes. Combjai és hasa túl közel kerülnek egymáshoz, így esetleg nem képes teljes hosszában bevezetni a hímtagját, mivel az mélyen a combjai között bújik meg. A legjobb, ha a férfi áll, a nő pedig előrehajol, kezeivel a földet érintve, fenekével a levegőben. Így a hímtag bevezethető, mint egy tengely, melynek mentén a nő mozoghat, mivel a férfi nem képes kellőképpen tevékenykedni. Ez az al-kúri mód, azzal a különbséggel, hogy itt a nő végzi a mozgást.

A férfi szenvedhet paralízisben, mely teljesen székhez köti. Ha ez a betegség csak a térdeit és a lábait támadta meg, combjai és gerince viszont épek, bármilyen testhelyzetet választhat, kivéve amelyben neki állnia kéne. Ha a csípőjét támadta meg a betegség, még ha egyébként egészséges is, a nőnek kell minden mozgást végeznie.

Tudd meg, hogy a legélvezetesebb egyesülést nem okvetlenül tartalmazzák a fent leírt módok, melyeket csupán a lehetőségekhez képest legteljesebb bemutatás kedvéért soroltam fel. Néha a legélvezetesebb egyesülés olyan szerelmesek között jön létre, akik testarányaikra nézve nem a legtökéletesebbek, de megtalálják a módját egymás kölcsönös kielégítésének.

Mondják, hogy vannak rendkívül tapasztalt nők, akik férfival hálva az egyik lábukat függőlegesen a magasba emelik és arra olajjal teli mécsest helyeznek égő kanóccal. Miközben a férfi gyömöszöli őket, biztosan tartják az égő mécsest anélkül, hogy egy csepp olaj is kiloccsanna. Egyesülésüket egyáltalán nem gátolja ez a mutatvány, de mindkettőjük részéről előzetes gyakorlást igényel.

Az indiai szerzők kétségtelenül igen sok módját írták le a szeretkezésnek, de többségük sokkal inkább fájdalmat, mint örömet okoz, s nem forrása az élvezeteknek.

Amit keresni kell az egyesülésben, annak tetőpontján, az a gyönyör és a csókos egybeolvadás. Ez különbözteti meg az emberek egyesülését az állatokétól. Senki sem érzéketlen a nemek közötti különbségből eredő élvezetek iránt, sőt az ember a legnagyobb boldogságot találja benne.

Ha az ember szerelmi vágya a tetőfokára hág, az egyesülés minden gyönyöre könnyen elérhetővé válik számára, és végül kielégítheti vágyát.

Ajánlatos valamennyi módozatot kipróbálni, csak így lehet megbizonyosodni afelől, hogy melyik az a testhelyzet, amelyik a legnagyobb örömet nyújtja mindkettőjüknek. Így derül ki a férfi számára, hogy melyiket kell választania, hogy saját vágyait töltve a nő vonzódását is megtartsa.

Sokan foglalkoztak már az általam is leírt különféle módozatokkal, de egyikről sem nyilatkoztak olyan elismerően, mint az “örletés”-ről.

Egy történet járja egy emberről, akinek párját ritkítóan szép, kecses és művelt felesége volt. Mindig a megszokott módon közeledett asszonyához, sohasem folyamodott egyéb módozatokhoz. A nő a közösülés gyönyörét soha nem élvezte, s ezért általában nagyon rosszkedvű volt az egyesülés végeztével.

A férfi panaszkodott a dologról egy öregasszonynak, aki azt mondta neki:

– Próbálkozz az egyesülésnek mindenféle módjaival, amíg rá nem találsz arra, amely a legjobban kielégíti asszonyod vágyait. Azután csak így közeledj hozzá! Meglátod, ragaszkodása nem ismer majd határt.

Kipróbálta hát az egyesülés különböző módozatait, és mikor az “örletés”-nek nevezett került sorra, azt látta, hogy asszonyát szárnyaló szerelmi mámor keríti hatalmába. Az élvezetek tetőpontján érezte, hogy hím vesszejét a méh erőteljesen megragadja, felesége pedig ajkait harapdálva azt suttozta:

– Ez az igazi módja az egyesülésnek!

Ezek a próbálkozások bebizonyították a szerelmes férjnek, hogy kedvese melyik testhelyzetben éli át a legnagyobb örömet, és ettől kezdve mindig ekképpen közeledett hozzá. Így ő is elérte célját, és asszonyában is örült szerelmet ébresztett maga iránt.

Próbáld hát ki a különféle módokat, mert valamelyiket közülük minden nő előtérbe helyezi vágyai kielégítésére. Többségük előszeretettel viseltetik az “örletés” iránt, mert ezt alkalmazva a hasak egymásnak feszülnek, az ajkak összetapadnak és a méh is kiveszi részét az aktusból.

A különféle mozgásmódokról

Az egyesülés során különféle mozgásmódok gyakorolhatók, közülük néhányat le is írok.

1. naz al-dalu	vödör a kútban
2. an-nitáhi	öklelés
3. al-mutadanni	fokozatos megközelítés
4. hijáta al-hubb	szerelem öltögetése
5. szivák al-fardzs	szivák a vulvában
6. taasík al-hubb	összeolvadás

1. Vödör a kútban

A férfi és a nő szorosan összeölelkezik a behatolás után. A férfi lök egyet, majd egy kicsit visszavonul. Ekkor a nő következik, majd ő is megpihen. Így folytatják a váltakozó mozgást a kellő időig. Kezeiket és lábaikat összekulcsolva a vödör kútbeli mozgását utánozzák.

2. Öklelés

A hímtag bevezetése után mindketten visszahúzzák a nemzőszerveiket anélkül, hogy a hímtag teljesen kijönne, majd egyszerre öklelik fel egymást. Ezt ismételtetik a megfelelő időig.

3. Fokozatos megközelítés

A férfi a szokásos mozgást végzi, majd abbahagyja. Ekkor a nő a hímtaggal a vulvájában kezdi el a mozgást, akárcsak a férfi, majd ő is abbahagyja. Addig folytatják ezt, amíg bekövetkezik a magömlés.

4. Szerelem öltögetése

A férfi félig bevezetett hímtagjával gyors mozgást végez, majd hirtelen teljes nagyságában tövig bedöfi. Ez a mozdulat olyan, mint amelyet a szabó végez kezében a tűvel. Csak olyan férfiaknak és nőknek alkalmas, akik képesek késleltetni a tetőpont elérését. Akik erre képtelenek, túl gyorsan elégnének ki.

5. Szivák a vulvában

A férfi bevezeti hímtagját a vulva falai közé, majd le s föl, jobbra és balra mozgatja odabent. Csak nagyon merev hímtaggal bíró férfi tudja ezt a mozgást véghezvinni.

6. Összeolvadás

A férfi teljes egészében bevezeti hímtagját a vulvába oly szorosan, hogy szeméremdombjuk összetapad, majd erőteljes mozgásba kezd anélkül, hogy egy kicsit is kihúzná a szerszámját. Ez a legkedveltebb mozgásmód valamennyi közül, és különösen jól alkalmazható “örletés” közben. A nők elébe helyezik bármely más mozgásfajtának, mivel a hímtag érintkezése méhükkel rendkívüli élvezetet nyújt számukra és teljes mértékben kielégíti vágyaikat. A tribádoknak^{xliv} nevezett nők mindig ezt használják egymás kielégítésére, mivel gyors és biztos magömlést idéz elő a férfinél és a nőnél egyaránt.^{xlv}

Csókolózás nélkül semmiféle testhelyzet vagy mozgás nem nyújthat tökéletes élvezetet. Azok a testhelyzetek, amelyekben az ajkak nem találkozhatnak, nem eléggé kielégítőek, hiszen a csók az egyik leghatásosabb izgatószer. Ahogy a vers mondja:

Epedő szemekben lelkek találkoznak,
Puha csók hatása: vulvában jár hímtag.

A csók elfogadottan az egyesülés szerves része. A csókok csókja nedves ajakra adatik, és párosul az ajkak és a nyelv szívasásával, amely utóbbi különösképpen kedvez a friss és édes nyál képződésének. Ez a férfi feladata, aki kedvese nyelvének gyengéd harapdálásával olyan édes és finom nyálat serkent, amely ízletesebb, mint a pergetett méz. Ez a foglalatosság remegő érzéssel tölti el a férfit, egész teste beleborzong, és sokkal mámorítóbb, mint a mértéktelen borivás. Egy költő így fogalmazta meg ezt az érzést:

Mikor öt csókolom, szomjam oltom ajkán,
Miként teve hörpöl esővíznek partján.
Friss ajkát legelve, karjainkat öltve,
Epedő remegés költözik velőmbé.

A csók hangot is ad, amikor a nyelv a nyáltól sikamlós szájpadról ér. A hangokat tehát a nyelv hozza létre, amint a szájban mozog, valamint a friss nyál kiszüröcsölése.

Az a csók, melyet csupán az ajkak külső felületére adnak, és olyan hangot hallat, amilyennel a macskát szokták hívogatni, nem nyújt élvezetet. Ilyet kézre és gyermeknek szoktak adni. A fentebb leírt csók

viszont az egyesülés csókja, és tele van érzékiséggel. Egy népi közmondás így tartja:

Többet ér a csók, ha nedves,
Mintha kapkod, s gyors a kedves.

Én a következő verset írtam erről:

Kezemre lehelsz csókot - számra kellene,
Ó nőm, kit bálványként imád szerelmese.
Szerető csók volt, de elszállt lehelete,
A kéz nem érzi azt, mi a csók természete.

A “kubla”, a “laszma” és a “bús” szavak megkülönböztetés nélkül jelölik a szájra és a kézre adott csókot. A “figám” szót viszont csak a szájra adható csókra használják.

Egy arab költő azt mondta:

Nem gyógyítja semmi a szerelmes szívet,
Sem boszorkány bája, sem megírt amulett.
Hiába öleled, ha a csók elmarad,
Hiába a csók is, ha vessződ elakad.

“A menyasszony ékszerai és a lelkek vigassága” című könyv szerzője ehhez még hozzátette kiegészítésként és egyben a fentieket magyarázva a következő két sort:

Tapasztalat, tudás nem vezet itt sokra,
Ha lábad lábait által nem kulcsolja.

Ne feledd, hogy mindenfajta simogatás és csók mit sem ér a hímtag bevezetése nélkül. Ezért tartózkodj tőlük, ha nem akarsz egyesülni, mert csak oktalanul szítasz tüzet. A felkeltett vágyak valójában a felélesztett tűzre hasonlítanak, és ahogyan a tüzet csak a víz oltja, úgy az előbbit csak a magnedv kilövellése. A nő nem kevésbé becsapott, mint a férfi, ha a simogatást nem követi egyesülés.

Mesélik, hogy Daháma bint Meszdzsel megjelent Jamáma kormányzója előtt apjával és férjével, Al-Addzsádzs-dzsál, akit azzal vádolt, hogy tehetetlen, s még sohasem hált vele, sőt a közelébe sem jött.

Apjának, aki támogatta lányát, szemére vetette a nép, hogy minek ártja bele magát lánya dolgába. Azt mondták neki: “Nem szégyelled magad lányodat támogatni, mikor ilyen ügyben emel panaszt?” Ő azt felelte: “Én is szeretném, hogy gyerekei szülessenek. Ha elveszti őket, Allah rendelte úgy; ha felneveli őket, hasznára válnak.”

Daháma így öntötte szavakba panaszát, mikor a kormányzó elé ért:

– Az ott a férjem, de a mai napig hozzám se ért.

A kormányzó azt válaszolta:

– Bizonyára azért, mert te nem akartad.

– Ellenkezőleg – felelte –, csak az ő kedvéért tárom szét combjaim, s fekszem a hátamra.

– Nem mond igazat, ó emír – kiabált közbe a férj. – Valóságos csatát kell vívnom, ha birtokomba akarom venni.

Az emír a következő ítéletet hozta:

– Adok egy évet, hogy bebizonyítsd, hamisan vádolt téged.

Így a férfi szempontjából kedvezően ítéltkezett. Al-Addzsádzs a következő sorokat recitálva távozott:

Azt hitte Daháma és az apja, Meszdzsel,

Elhiszi az emír, nem bírok a tettel.

Néha még a csődör is lehajtja fejét,

Mégse kétli senki hatalmas erejét.

Házába visszatérve ölelgetni és csókolgatni kezdte asszonyát, de erejéből nem tellett többre, továbbra is képtelen volt férfiasságát bebizonyítani. Daháma így szólt: “Tartsd meg gyengédségedet és öleléseidet, nem elégítik ki az én szerelmemet. Amire vágyom, az egy kemény és merev hímtag, mely magját méhembe lövelli.”

Azután a következő verset recitálta:

Allahra mondom én, hiába a csókod,

Ilyen öleléssel tüzet nem oltod.

Akkor enyhül kínom, ha érzem hímtagod,

Mely méhemhez érve nekem adja magod.

Al-Addzsádzs kétségbeesésében visszavitte Dahámát a családjának, és még azon az éjjelen elvált tőle, hogy szégyenét palástolja. Így szólt erről a költő:

Egy tüzelő nőnek mit ér ölelés, csók,

Drága kelme, ékszer, szépen szóló sok bók,

Ha ura szerszáma nem talál helyére,

Pedig eped érte, vágyik vesszejére!

Tudd meg, hogy a nők többsége nem talál teljes kielégülést a csókokban és ölelésekben, ha nem kíséri őket egyesülés. Számukra csakis a hímtag a kielégülés forrása; azt a férfit szeretik, aki megdolgozza őket, legyen bármilyen csúf és formátlan.

Mesélik ezzel kapcsolatban, hogy Múza ibn Maszáb meglátogatott a városban egy asszonyt, akinek volt egy gyönyörű szépen éneklő rabnője, akit meg akart venni tőle. Ez az asszony maga is tündöklően szép, rendkívül megnyerő és igen gazdag volt. Látott ugyanakkor a házban egy csúf megjelenésű és rossz külsejű fiatalembert is, aki parancsokat osztogatva járkált le s föl.

Múza megkérdezte, ki az a férfi, mire az asszony azt válaszolta: “Ő az én férjem, akiért életemet is odaadnám.”

– Nehéz szolgaság, amire adtad magad – mondta –, őszintén sajnállak érte. Allahhoz tartozunk és hozzá térünk majdan vissza!^{xlvi} De micsoda balszerencse okozta, hogy egy ilyen párját ritkító szépség és csodálatos alkat, mint amilyen te vagy, egy ilyen férfié lett?

Az asszony így felelt:

– Ó, testvérem^{xlvi}, ha azt művelné veled hátulról, amit velem előlről, minden szerzett és örökölt vagyonodat feláldoznád érte. Szépnek tűnne neked, s egyszerűsége nagyszerűséggé változna szemedben.

– Allah tartsa meg őt neked! – válaszolt Múza.

*

Azt mesélik Farazdakról, a költőről, hogy egy napon egy asszonnyal találkozott s szerelmes pillantásokat vetett rá. Az asszony így szólt hozzá:

– Miért nézel rám olyan vágyakozva? Még ha ezer vulvám lenne, akkor sem lenne semmi reményed!

– De miért? – kérdezte a költő.

– Mert nem megnyerő a külsőd – mondta –, s amit elrejtve tartasz, az sem sokat ígér.

– Ha próbára tennél – válaszolt –, meglátnád, hogy rejtett tulajdonságaim elfeledtetik külsőmet.

Aztán felfedte magát és látni engedte hímtagját, amely akkora volt, mint egy kislány karja. A látványtól szerelmi vágyra gyúlt az asszony. A költő látta ezt és ölelni-csókolni kezdte. Az asszony hamarosan megoldotta köntösét és megmutatta neki vulváját, mely kupolaként domborodott elő.

Farazdak teljesítette kötelességét és így szavalt:

Hímtagomnak hossza, mint hajadon karja,
Kerek feje mered, mindig kész a harcra.

Másfél arasz volt az, mit belé ültettem,
Mintha parázstartó lenne, hová tettem.

Aki azokra az élvezetekre vágyik, amiket egy nő tud nyújtani, annak tökéletesen ki kell elégítenie a nő forró ölelések iránti vágyát. Látni fogja a gyönyörtől elalélni, s érezni, amint vulvája átnedvesedik, méhe megduzzad, a két magedv pedig egyszerre folyik el.

**Az egyesülés
ártalmairól**

Hetedik fejezet

Az egyesülés ártalmairól

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy számos betegséget az egyesülés okoz. Megemlítek közülük néhányat, melyeknek ismerete alapvető a megelőzés érdekében.

Először is, az álló helyzetben végzett egyesülés árt a térdízületnek és ideges rángatózást okoz; az oldalról történő pedig köszvényre és isiászra hajlamosít, főleg a csípőízületben.

Ne közösülj közvetlenül étkezés előtt, üres gyomorral, mert ez fájdalmakat okoz a hátban, gyengíti a látást és elveszi erőnlétedet.

Ha te a hátadon fekszel, s a nő fölibéd ül, hátgerincedet és szívedet éri károsodás, nem beszélve arról, hogy ha ebben a helyzetben a női magnedvből csak egy csepp is a húgycsővedbe kerül, fájdalmas szűkületet okozhat.

Ne hagyd hímtagodat magömlés után a vulvában, mert ez vese- vagy hólyagkővet okozhat, gyengítheti a gerincedet, sőt tüdőgyulladást vagy érrepedést is előidézhethet.

Közvetlenül az egyesülés után a túl sok mozgás is káros.

Tartózkodj hímtagod azonnali megmosásától a közösülés után, mert ez sankert^{xlviii} okozhat.

A vénasszonyokkal való egyesülés olyan, mint a halálos mérge. Azt mondják: “Vénasszonnyal ne hálj, még ha olyan gazdag is, mint Kárún.”^{xlix} Továbbá azt is mondják: “Tartózkodj a vénasszonyok szerelmétől, még ha kegyeikkel árasztanak is el.” Másutt ez áll: “A vénasszonyokkal való közösülés olyan, mint a mérgezett étel.”

Tudd meg, hogy az a férfi, aki nálánál fiatalabb nővel közösül, új erőre kap; aki vele egykorúval, annak nem származik előnye belőle; de aki öregebb asszonyokkal szerelmeskedik, annak minden erejét kiszípolozzák. Erről szól a következő két verssor is:

Jól vigyázz magadra, vénasszonnyal ne hálj!
Mi keblében rejlik: kígyómérge s halál.

A mondás is azt tartja: vénasszonynak ne szolgálj, még ha azt ígérte is, hogy búzadarával és manduláskenyérrrel táplál.

A túlzásba vitt közösülés rombolja a szervezetet a túl nagy magveszteség miatt. Ahogyan a tej föléből köpült vaj alkotja a tej lényegét, s azt elvéve belőle, a tej értéktelen marad, ugyanúgy a mag a táplálék legjavából képződik, s annak elherdálása elgyengít. Ezért az a férfi, aki vadul veti bele magát az élvezetekbe – hogy fáradtság nélkül bírja –, tápláló ételeket vegyen magához: serkentő édes csemegéket¹, gyógyító füveket, húst, mézet, tojást és egyébeket. Aki ilyen étrenden él, ellenállóvá és edzetté válik a szertelen egyesülés okozta ártalmakkal szemben.

Az élvezeteket mértéktelenül habzsoló férfi először is veszít nemzőerejéből. Másodszor: romlik a látása. Ha nem is vakul meg, de súlyos szembetegségei támadhatnak, ha nem követi tanácsaimat. Harmadszor: fogyásnak indul és legyengül. Ha üldöznék, nem tud elszaladni; ha ő üzne vadat, nem tud a nyomában maradni; ha terhet cipel, vagy más munkába fog, hamar elfárad és kimerül legott.

Aki mentes akar maradni a szerelmi vágytól, használjon kámfort. A belőle készített ital (fél miszkál^{li} vízben elkeverve) érzéketlenné teszi a férfit a szerelmi gyönyörök iránt. Sok nő is ehhez a szerhez folyamodik féltékenységi rohamában, vagy ha pihenésre van szüksége a sok kicsapongás után. Ezért megpróbálnak hozzájutni a temetkezések után megmaradt kámforhoz, és nem riadnak vissza semmiféle költségtől, hogy megszerezzék azoktól a vénasszonyoktól, akiket a tetemek mosásával megbíztak. Használják a henna^{lii} virágát is, amit “fágiá”-nak neveznek. Vízben áztatják, míg azt sárgára nem festi, majd ezzel az itallal érnek el közel hasonló hatást, mint a kámforral.

Bizonyos dolgok szintén megérthetnek, ha folyamatosan hatnak. Ilyen a túl sok alvás vagy a hosszú utazás kedvezőtlen időszakban. Ez utóbbi – különösen hideg vidéken – legyengítheti a testet és gerincbántalmakat okozhat. Ugyanilyen hatása lehet az olyan anyagokkal való rendszeres érintkezésnek, melyek hideget árasztanak, nedvességet tartalmaznak, mint például a gipsz.

Azoknak, akiknek vizelési problémáik vannak, az egyesülés fájdalmas lehet.

A savas ételek rendszeres fogyasztása elszívja az erőt.

A magömlés után a hímtagot a vulvában tartani – akárcsak egy kis időre is – nem tanácsos, mert ez a hímtagot gyöngíti és csökkenti az egyesülésre való képességet.

Ha asszonnyal halsz, és hajlamot érzel rá, végezd el többször is férfiúi teendőidet, de légy óvatos, nehogy túlzásba vidd, mert nagy igazság rejlik a következő szavakban:

“Aki a szerelem játékát kedvtelésből űzi, saját vágyait töltendő, az alapos és tartós gyönyöröket él át, de aki csak a másik kielégítésére teszi, az ellankad, minden vágya elszáll, és végül képtelenné válik az egyesülésre.” Ez azt jelenti, hogy a férfi, ha kedve tartja, átadhatja magát a szerelmi játéknak a vérmérsékletének megfelelő hévvel és a számára legalkalmasabb időben, s nem kell attól tartania, hogy erejét veszti, ha élvezeteit csakis a nő iránti vágy vezérli és szabályozza. De az, aki szerelmeskedéseivel csupán a kedvese vágyait igyekszik kielégíteni, és erejét meghaladó dolgokra vállalkozik, az a saját érdekei ellen cselekszik és egészségét veszélyezteti.

Amennyire ártalmas a fürdőben vagy közvetlenül fürdés után történő közösülés, olyannyira káros vérzést, purgálást és efféléket követően is. Hasonlóképpen kerülendő az egyesülés nagy dáridók és italozások után. A havivérzés ideje alatt a férfinak és nőnek egyaránt káros az egyesülés, mivel ebben az időben a nő vére tisztátalan, méhe pedig hideg, s ha csak egy csepp vér is belekerül a férfi húgycsővébe, sokfajta betegség származhat belőle. A nő pedig ilyenkor nem érez vágyat és idegenkedik az egyesülestől.

Ami a fürdés közben történő egyesülést illeti, egyesek azt állítják, hogy nem származik belőle gyönyör, mivel úgy vélik, hogy az élvezet foka a vulva hőmérsékletétől függ, a fürdőben pedig az csak hideg lehet, következésképpen alkalmatlan az örömszerzésre. Nem szabad ezenkívül megfedkezünk arról, hogy a nemzőszervekbe behatoló víz súlyos bajokat okozhat.

A teli gyomorral való egyesülésnek sérv lehet a következménye. Fáradtan szintén kerülendő a szeretkezés, s hasonlóképpen nagy melegben és hidegben is.

A forró éghajlatú országokban előfordul, hogy minden előzetes tünet nélkül hirtelen megvakul a férfi az egyesülés után.

Az ismételt egyesülés a nemzőszervek megmosása nélkül veszélyes lehet, mert gyengíti a férfierőt.

A férfinak kerülnie kell az érintkezést asszonyával, ha ő maga a tisztátalanság^{liii} állapotában leledzik, mert ha a felesége ilyen egyesülésből válna viselőssé, a gyermek nem lesz egészséges.

A magömlés után a férfinak nem tanácsos a nő közvetlen közelében maradnia, mert az ismétlésre való hajlam ezáltal csökken.

A férfinek óvakodnia kell nehéz terhek háton való cipelésétől és agya túlterhelésétől, ha nem akarja kockáztatni férfi erejét. Nem tanácsos folyton selyemruhákban járnia, mert ez az anyag elvonja az egyesüléshez szükséges energiákat. A nők által viselt selymek is károsan hatnak a hímtag merevedési képességére.

A hosszan tartó böjtölés elaltatja a szerelmi vágyakat, míg a kezdetén inkább felkorbácsolja azokat.

Tartózkodni kell a zsírdús italoktól, mert azok egy idő után csökkentik a közösüléshez szükséges erőt.

A tubák^{liv} hatása, akár egyszerű, akár illatosított, hasonló.

Egészségtelen dolog közvetlenül közösülés után hideg vízzel megmosni a nemzőszerveket; általában a hideg víz csökkenti, a meleg pedig növeli a szerelmi vágyat.

A fiatal nővel való beszélgetés merevedést idéz elő, mégpedig annál hevesebbet, minél fiatalabb a nő.

Egy arab a következő tanácsot adta a lányának, amikor őt urához vezette: “Vízzel illatosítsd magadat!” Ez azt jelenti, hogy a nő gyakrabban locsoljon vizet a testére, mint illatszereket. Az utóbbiak egyébként sem mindenkire illenek.

Azt mesélik, hogy egy asszony így szólt az urához:

– Semmit sem érsz a szememben, ha sohasem illatosítod magad!

Mire ő így válaszolt:

– Ó, te lompos! A nő dolga az, hogy édes illatokat árásszon!

A túlzásba vitt nemi életet “étvágytalanság” követi. Ennek gyógyszerként bakkecske vérét mézzel elkeverve szokták a hímtagra kenni. Állítólag csodálatos hatása van.

Mondják, hogy a Korán olvasása szintén felkorbácsolja a szerelmi vágyakat.

Jegyezd meg, hogy az előrelátó ember óvatosan bánik az élvezetekkel. A magnedv az élet vize. Ha gazdaságosan használsz, mindig készen állhatsz a szerelmi gyönyörök élvezetére. Ez a te szemed fénye, ne tékozzd hát mindig, amikor csak kedved kerekedik a kéjre, mert ha nem bánsz takarékosan vele, sokfajta betegségnek teszed ki magad. Bölcs orvosok szerint az egyesüléshez nélkülözhetetlen a jól fejlett testalkat, és akinek ez megadatott, minden veszély nélkül merülhet el az élvezetekben. Másképp áll a helyzet a gyengécske férfival, aki bizony vesztébe rohan, ha korlátlanul üzekedik a nővel.

Asz-Szakli, a bölcs a következőképpen határozta meg a közösülések optimális számát: a közönyös és a vérmes férfi havonta kétszer-háromszor, az ingerlékeny és a búskomor pedig csak havonta egy-két alkalommal szeretkezzék.

Mindazonáltal köztudott dolog, hogy a mai emberek vérmérsékletüktől függetlenül telhetetlenek, ha egyesülésről van szó, legyen akár éjjel, akár nappal, nem törődve azzal, hogy így számos külső és belső ártalomnak teszik ki magukat.

A nők szerencsésebbek a szenvedélyeik kiélésében, mint a férfiak. Ez az ő különleges adottságuk, számukra a testi szerelem csupa öröm, míg a férfiak sokat kockáztatnak, ha minden fenntartás nélkül átadják magukat a szerelmi gyönyöröknek.

Most, hogy már látod, mennyi veszély származhat az egyesülésből, helyesnek látom tudomásodra hozni a következő verset, amely hasznos tanácsokat tartalmaz ezzel kapcsolatban. E sorokat Harun ar-Rasíd^{lv} parancsára szedték versebe korának ünnepezt orvosai, akiket megkért, hogy tudassák vele az egyesülés okozta betegségek leghatásosabb ellenszereit.

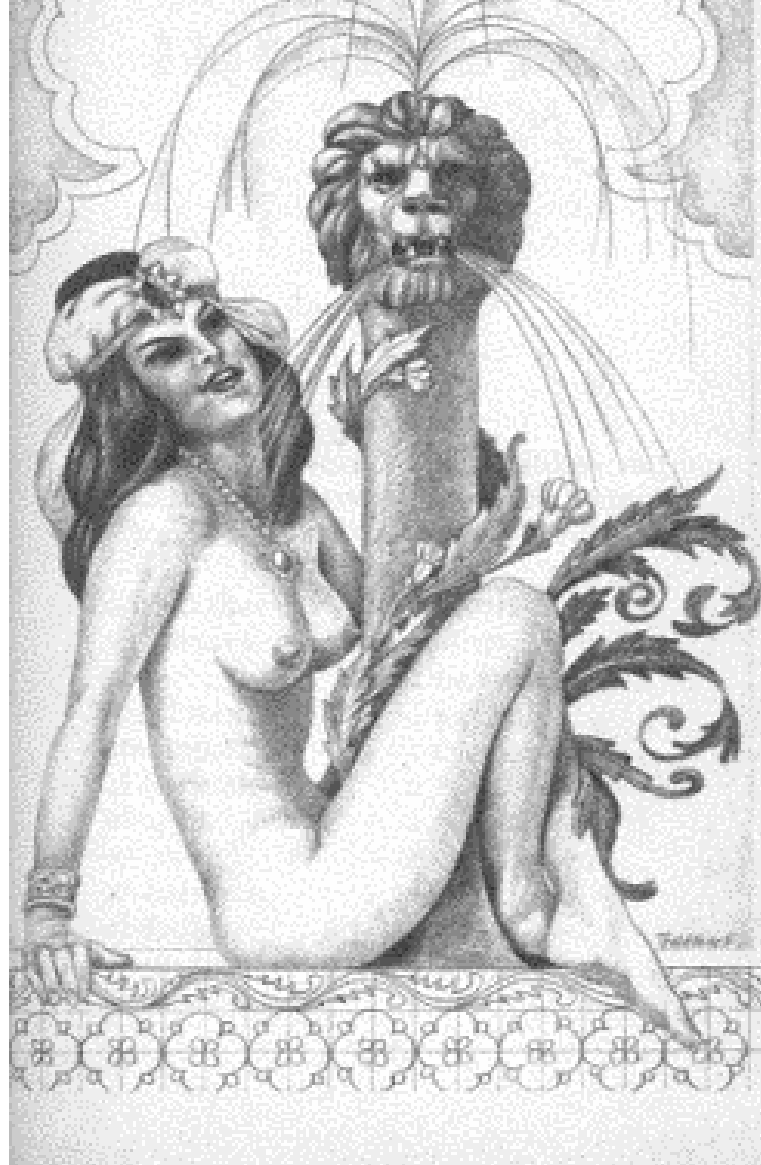
Ne légy mohó, még ha ízlik is a falat,
Az emészti étkét, ki rág, nemcsak harap.
Ne vegyél a szádba soha olyan ételt,
Ami rághatatlan, avagy túl nagy tételt.
Ha tele a bendőd, ne igyál azonnal,
Mert az inkább bajjal járhat, mint haszonnal.
Soha ne tartsd vissza, mi távozni készül,
Károkat okozhat, ha megmarad bévül.
Fölös terheiddel ne feküdj az ágyba,
A pihenés fontos! s csak a kárát látja.
Gyógyító szerekkel mindig bánjál csínján,
Csak így enyhít komoly betegségnek kínján.
A legjobb orvosság: a bajt megelőzni,
Ez támaszkod lehet s egészséged örzi.
Ne sóvárogj folyvást teltkeblű szüzeket,
A túlzott lobogás emészti tüzedet.
Megtámad a kórság, észre későn veszed,
Hogy az élet vize a vulvába vezett.
Vénasszony szerelme, mitől kíméld magad,

Ölelése olyan, mint egy mérges falat.
Minden másnap fürdő, tisztán tartja tested,
Bölcsek tanácsait sohase felejtse!

Ezeket a tanácsokat adták a bölcsek a jóság és kegyesség urának, az emberek legnemesebbikének.

Valamennyi bölcs és orvos egyetért abban, hogy bizonyos betegségek a szertelen közösülések következményei. Aki tehát meg akarja óvni egészségét és különösképpen a látását, valamint boldog életet akar élni, az csak módjával vesse bele magát a szerelmi élvezetekbe, tudván, hogy a legnagyobb bajok származhatnak belőle.

A férfi himlagjának ritka neveiről

Nyolcadik fejezet

A férfi hímtagjának ritka neveiről

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy különböző nevei ismeretesek a hímtagnak. Ezek közül valók:

adz-dzakar	a hímtag
al-kamara	az orrvitorlarúd
al-ír	a nemző
al-harnáma	a galamb
at-tannána	a cuppantó
al-hannák	a szilaj
al-ahlíl	a felszabadító
az-zubb	a csúszómászó
al-hammás	az izgató
al-fadlák	a csaló
an-naász	a szundi
az-zudamm	a feszegető
al-hajját	a szabó
musfi al-galíl	a tűzoltó
al-harrát	a forgolódó
ad-dakkák	a kopogó
al-avvám	a lubickoló
ad-dahhál	a betolakodó
al-aavar	a félszemű
al-furtász	a kopasz
abu-aín	az egyszemű
al-ászir	a botladozó
ad-dimág	az üstökös
abu-rukba	a nyakas
abu-kitája	a bozontos
al-faszísz	a szégyentelen
al-musztahi	a szégyenlős

al-bakkái	a könnyező
al-hazzáz	a keverő
al-lazzáz	a nyomakodó
abu-luáb	a nyáladzó
as-salbák	a csobbanó
al-hatták	a megbecstelenítő
al-fattás	a kutató
al-hakkák	a dörzsölő
al-marih	a petyhüdt
al-mutatalli	a kíváncsi
al-mukásif	a felfedező

Ami a “kamara”-t és a “dzakar”-t illeti, jelentésük világos. A dzakar szó jelöli a hímnemet a teremtmények közül, de használatos “említés, emlékezet” értelemben is. Ha a férfi hímtagjával valami szerencsétlenség történik, pl. levágják vagy annyira legyengül, hogy ennek következtében képtelen férfiúi kötelességét teljesíteni, azt mondják: “ennek a dzakarja meghalt”, ami azt jelenti: “kiesik az emlékezetből, mert utódai már csírájukban kihaltak”. Ha meghal, azt mondják: “a dzakarja le volt vágva”, ami annyit tesz: “emléke eltöröltetett”.

A dzakar az álmokban is fontos szerepet játszik. Amelyik férfi azt álmodja, hogy dzakarját levágták, az bizonyára nem sokáig él az álom után, mert – ahogyan már említettem – ez azt jelenti, hogy az emléke feledésbe merül, a fajtája pedig kihal.

Erről a témáról részletesebben az álmofejtésnél lesz szó.

A fogak (aszán) éveket (szinún) jelentenek^{lv}. Ha tehát egy férfi álmában szép fogakat lát, hosszú életre számíthat.

Ha a saját körmét (zufr) látja megfordítva vagy fejfelé, az azt jelzi, hogy a győzelem (zafar), amit ellensége fölött aratott, visszájára fordul, és győztesből legyőzötté válik. Ezzel szemben, ha ellensége körmét látja fordított helyzetben, remélheti, hogy ellensége győzelme hamarosan hozzá pártol át.

A lilium (szúszana) a szerencsétlenség hírnöke, mely egy álló évig tart (szú = szerencsétlenség, szana = év).

Struccokkal (naámát) álmodni rossz előjel, mert ez a szó a “naá”-ból és a “mát”-ból áll össze, és halálhírt, vagyis pusztulást jelent.

A pajzs (kanáfa) látása az álomban mindenféle bajok eljövételét jelzi, mert ezen szó néhány betű kicserélésével “minden rossz”-at (kull áfa) jelent.

A friss rózsa (varda) a szívet megremegtető örömök eljövételéről (vurúd) ad hírt, míg a hervadt rózsa csalóka híreket jelent. A megkopasztott halánték^{lvii} úgyszintén az utóbbira utal.

A jázmin (jaszmín) a “jasz”-ból, mely csalódást jelent (vagyis azt, hogy valami akarunk ellenére történik), és a “main”-ból áll, mely valótlanul jelent. Aki tehát jázminnal álmodik, az biztos lehet ügyeinek sikeres kimenetelében, mert az álom alapján a csalódás nem válik valóra. A jázmin előrejelzésében azonban kevésbé lehet bízni, mint a rózsáéban. Főleg abban különbözik az utóbbtól, hogy a legkönnyebb szellő fuvallatára is megfordulhat.

A cseréptál (burma) azt jelenti, hogy a dolgok, amikbe belekezdünk, jól végződnek (inbirám). Abu-Dzsáhil^{lviii} – Allah verje meg – még hozzátette, hogy ezek a dolgok éjjel történnek meg.

A korsó (hábia) mindenféle rossznak (habásza) a jele, kivéve, ha kútba vagy patakba esik és darabokra törik, mert így a benne lévő bajok szétszéledhetnek.

Fát fűrészelni (nisára) álmunkban annyi, mint jó híreket (bisára) hallani.

A tintatartó (davá) gyógyszert is jelent, azaz gyógyulást, hacsak nem megégett, eltörött vagy elveszett, mert akkor az ellenkezőjét jelenti.

A turbán (imáma), ha a szemre vagy az arcra csúszik, vakságot jósol, mitől Allah óvjon bennünket.

Egy elveszett vagy elfelejtett értékes tárgyat szerencsésen megtalálni, siker jele.

Ha valaki azt álmodja, hogy egy ablakon (táka) át távozik, azt jelenti, szerencsésen keveredik ki ügyleteiből, legyenek azok fontosak vagy jelentéktelenek. De ha az ablak szűk és nehéz átjutni rajta, ez arra figyelmeztet, hogy nagy nehézségekkel kell megküzdenie.

A keserű narancs (narandzs) azt jelenti, hogy rágalmak érik az embert arról a helyről, ahol a narancsokat látta.

A fák (asdzsár) a veszekedés (musádzsarát) hírnökei.

Egereket, patkányokat látni egy kamrában ínséges idők eljövételét jelenti.

A sárgarépa (aszfarija) szomorúság és bánat (aszály) előjele.

A fehérrépa azt jelenti, hogy egy ügynek visszavonhatatlanul vége. A dolog jelentős, ha a répa nagy, és jelentéktelen, ha a répa kicsi. Röviden: az ügy fontossága arányos a répa méretével.

A puska, ha nem sül el, nem túl jelentős összeesküvésre utal, de ha eldördül, az jel arra, hogy elérkezett a pillanat az összeesküvés véghezvitelére.

Tüzet látni rossz előjel.

Ha a vezeklő ember ibrikje eltörik, azt jelenti, hiába minden bűnbocsánat, de ha az a pohár törik össze, amelyből bort szokott inni, azt jelenti, hogy megtér Allahhoz.

Ha ünnepségekkel és pazar lakomákkal álmodsz, biztos lehetsz, hogy az ellenkezője fog megtörténni veled.

Ha látsz valakit, aki búcsút int távozó embereknek, biztos lehetsz, hogy viszont fogják látni őt és hamarosan köszöntik. A költő szavaival:

Ha útra kel barátod, s búcsút int neked,
A növekvő távot szívedre ne vedd.
Te folyvást azt lesed, visszajön-e már,
Légy biztos szívében, hamar hazatalál.^{lix}

A koriander^{lx} (kuszbur) azt jelenti, hogy kedvesed vulvája (kussz) egészséges. Ezzel kapcsolatban mesélik a következő történetet:

Egyszer Harun ar-Rasíd ivócimboráival mulatozott, mikoris hirtelen felállt és ott hagyta őket, hogy meglátogassa egyik feleségét, akit igen megkívánt. A felesége azonban éppen hősámát töltötte, s így visszatért a társaságba és csalódottan leült közéjük.

Kis idő múlva a feleség vérzése elállt, s mikor megbizonyosodott állapotáról, megtisztálkodott és egyik rabnőjével egy tál koriandert küldött a kalifának.

Harun ar-Rasíd a társai között ült, mikor a rabnő behozta a tálát. Átvette, nézegette, és nem értette, miért küldte ezt neki a felesége. Végül odaadta az egyik jelenlevő költőnek, aki belenézett és a következő sorokat szavalta:

“Koriandert küldött néked,
Mint a cukor, hófehéret.
Tenyeremen hosszan görgött,
Agyam közben folyton pörgött.
Felfedtem rejtett válaszát:
Vulvám egészség járja át.”

A kalifa csodálta felesége szellemességét és a költő éles elméjét. Így mindenki megtudta, amit tudnia kellett, a titok rejtve maradt, a tudás pedig feltárult.

A kivont szablya a háborúskodás jele és a győzelemé, mely ahhoz pártol, aki a markolatot a kezében tartja.

A kantár szolgaságot és elnyomást jelent.

A hosszú szakáll a dicsőség és a gazdagság jele, de egyesek azt mondják, hogy ha a földig ér, a halál közeledtét jelzi. Mások úgy tartják, hogy az ember szellemi képességei fordítottan arányosak a szakállának a hosszával, vagyis: hosszú szakáll - rövid ész.

Mesélik, hogy egy hosszú szakállú férfi egyszer egy könyvre bukkant, amelynek a hátulján a következő mondatot olvasta:

“Kinek arcát sűrű szakáll keretezi, annak a szakálla hossza szerint méretik együgyűsége.” Félve, hogy ismerősei még bolondnak tartják, gondolta, megszabadul attól, amiből túl sok van. Éjszaka lévén – célját elérendő – megmarkolta szakállát a tövénél, a kilógó részt pedig mécses tűzébe tartotta. A lángok gyorsan végigszaladtak a szakállán és elérték a kezét, amit a hőség miatt rögtön elkapott onnan. Így a szakálla teljesen leégett. Azután a könyv hátuljára a fenti mondat alá azt írta: “Ezek a szavak nagyon is igazak. Én, aki e szavakat írom, megbizonyosodtam hitelességükről.” Maga is meggyőződhetett róla, hogy az elme gyengesége a szakáll hosszával arányos.

*

Az a történet járja Harun ar-Rasídról, hogy éppen egy kerti pavilonban időzött, amikor meglátott egy igen hosszú szakállú embert. Megparancsolta, hogy hozzák elé, s mikor színe elé került, megkérdezte tőle:

- Hogy hívnak?
- Abu-Arúba – felelte a férfi.
- Mi a mesterséged?
- A szavak kiforgatása.

Harun ekkor a következő kérdést tette fel:

– Egy férfi vesz egy bakkecskét, amely bogyoit eregetve kilövi új gazdája egyik szemét. Kinek kell megfizetnie a kárt?

- Az eladónak – adta meg a választ azonnal Abu-Arúba.
- Miért? – kérdezte a kalifa.

– Mert eladta a kecskéjét anélkül, hogy figyelmeztette volna a vevőt, hogy a kecske hátsó felébe katapult van beépítve – felelte a férfi.

A kalifa hahotában tört ki e szavak hallatán és a következő sorokat szavalta:

Egy ifjú szakáll, ha köldökéig ér,
Esze annál kurtább, markába belefér.

Sokan azt állítják, hogy egyes nevek szerencsét, mások balsorsot hoznak viselőjükre, jelentésüktől függően. Az Ahmed, Mohammed, Hamdúna és Hamdún nevek akár a való életben, akár az álmokban, valamely ügylet szerencsés kimenetelét jelentik. Az Ali vagy Alia magasságot és rangbeli emelkedést jelöl. A Naszr, Nászér, Manszúr és Naszrallah nevek az ellenség feletti győzelmet ígérik. A Szálím, Szalíma, Szalím és Szulaimán sikert jelent minden dologban és biztonságot annak, aki veszélyben van. A Fathalláh és Fattáh nevek győzelmet jelentenek, akárcsak azok a nevek, amelyeknek jelentése szerencsés dolgokkal függ össze. A Raad vagy Raada jelentése mennydörgés, csapás, és minden ezzel kapcsolatos dolgot magában foglal. Az Abu-Fardzs és a Faradzs nevek örömet; a Ganím vagy Ganíma sikert; a Halfalláh vagy Halíf pedig valamely veszteséget járó kárpótlást és jótéteményt jelent. A Hafid és Mahfúd értelme kedvező. Azok a nevek, amelyekben előfordul a latíf (jóságos), a mugísz (segítőkész), a hanín (könyörületes) és az azíz (kedves) szó, magukban hordozzák az e szavaknak megfelelő jóságot, segítőkészséget, könyörületességet és kedvességet. A rossz jeleket tartalmazó szavak közül álljon itt példának az al-aavar, mely nehézségeket jelent.

Az előbbieket hitelességét igazolandó a Próféta – Allah áldja és üdvözítse őt – egyik mondására hivatkozom, mely így szól: “Keresd az álmaidban előforduló nevek jelentését, hogy azokból következtetéseket vonhass le életedre vonatkozóan.”

Kétségtelen, hogy ez a hely nem a legmegfelelőbb a fentiek fejtegetésére, de ahogy mondják, a szó szót követ. Most visszatérek a fejezet témájához, azaz a hímtag különféle neveihez.

A nemző

A nemző, azaz al-ír elnevezés az al-kír-ből származik, ami a kovács fűjtatóját jelenti. Ha a kef betűt fejjel lefelé fordítod, a szó máris al-ír-nek olvasható. Az elnevezés pedig arra utal, hogy a hímvessző hol megduzzad, hol meg lelohad. Ha megduzzad, keményen áll, ha nem, petyhüdten lóg alá.

A galamb

Ez az elnevezés onnan ered, hogy a gerjedelméből nyugovóra térő hímtag a tojásokon^{lxi} ülő galambra emlékeztet.

A cuppantó

Azért hívják így, mert valahányszor bemegy vagy kijön a vulvából az egyesülés során, mindig efféle hangot hallat.

A szilaj

Azért kapta ezt a nevet, mert gerjedelmében hányja-veti a fejét, miközben a vulva bejáratát keresi. Mikor azután megtalálja, szilajul tör be minden kopogtatás nélkül.

A felszabadító

Azért nevezik így, mert azzal, hogy behatolt egy háromszorosan eltaszított asszony vulvájába, megadja néki a jogot, hogy visszatérjen első férjéhez.^{lxii}

A csúszómászó

A “dabba” szóból ered, melynek jelentése: csúszni-mászni. Ez a név azért adatott a hímtagnak, mert mikor egy nő combjai közé kerül, s megérzi a vulva közelségét, addig csúszik-mászik, míg teljes egészében kényelmesen el nem helyezkedik, hogy magját a vulva közepébe hullatva megnyugvást találjon.

Az izgató

Nevét onnan kapta, hogy gyakori ki s be mozgásával izgalomba hozza a vulvát.

A csaló

Nevét csalásai és csapodársága miatt kapta. A kifejezés annyit jelent: hazudozó. Ha valakit így neveznek (fadlák), azt jelenti, hogy csalónak tartják. Ugyanis a hímtag, amikor egyesülésre vágyik, így szól:

– Ha Allah lehetővé teszi számomra, hogy találkozzak egy vulvával, akkor soha többé nem fogom elhagyni őt.

De amint megkapta, hamar eltelik vele, és nyilvánvalóvá válik elbizakodottsága, hogy csak kérkedett azzal, hogy ha egyszer bejut, soha többé ki nem jön.

A nő közelébe kerülve meredezni kezd és így szól a vulvához:

– Ó kedvesem, még ma kedvem töltöm veled!

A vulva – látva hatalmas gerjedelmét és meredő keménységét – csodálkozik nagyságán és azt mondja:

– Ki tudna befogadni egy ekkora hímtagot?

De ő se szó, se beszéd fejét a vulva ajkaihoz dörzsöli, melyek így szétnyílnak, és ő behatol a vulva legmélyére. Alig kezd el mozgolódni, a vulva megszólal:

– Még a mozgásod is hazug!

Azért mondja ezt, mert a hímtag nagyon hamar kimerül. A két here azt mondja:

– Na, a mi gazdánknak vége! Amint elhullatta magját és kedvét töltötte, menten összeroskad.

A hímtag pedig meggondolatlanul elhagyva a vulvát, megpróbálja felemelni a fejét, de gyengén és bágyadtan hanyatlik alá.

– Ó te hazudozó! – kiabál a vulva. – Miért vonultál vissza? Hát nem azt mondtad, ha egyszer bejutsz, soha ki nem kíváncsozol?

A szundi

Megtévesztő megjelenése miatt nevezik így. Mikor felgerjedt, olyannyira megnő és megmerevedik, hogy azt hihetnénk, soha többé le nem lankad. De midőn vágyát kielégítve elhagyja a vulvát, aludni tér. Vannak olyan hímtagok is, amelyek már a vulvában álomba merülnek. A többség ugyan keményen bújik elő, de azon nyomban elálmosodik s lassanként nyugovóra hajtja fejét.

A feszegető

Azért hívják így, mert amikor a vulva kapujába ér, s az nem akarja rögtön beereszteni, fejével feszegeti a bejáratot, mindent törve-zúzva, mint üzekedés idején a vadak.

A szabó

Nevét onnan kapta, hogy miként a szabó kezében a cérnával keresgéli a tű fokát, úgy kutatja fejével a bejáratot, addig dörgölődve hozzá és döfködve, míg az izgatottan kaput nem nyit.

A tűzoltó

Ezzel a névvel a nagy, erős és lassan célba érő hímtagot illetik, mely leginkább kielégíti a nő szerelmi vágyát, mert miután magasra szította a tüzét, képes azt el is oltani jobban, mint bárki más. Egyúttal a férfihev is elcsitul.

Mikor be akar jutni, és a kapuhoz érve zárva találja azt, ekképp könyörög és fogadkozik:

– Ó szerelmem, eressz be, nem maradok soká!

De miután bebocsátást nyert, szavát szegi és hosszan időzik. Odabent jön-megy, táncol jobbra-balra, s közben nagyokat dőf mindenfelé. S nem távozik, míg buzgalma alább nem hagy a magömlés után.

A vulva tiltakozik:

– Mi lesz az adott szóval, te csaló! Azt mondtad: csak egy pillanatra!

A hímtag így felel:

– Bizony el nem hagylak, amíg el nem értem méhed. Amint őt meglátom, megyek, megígérem.

E szavakra a vulva megkönyörül rajta és teljesen kitárulkozik, mígnem a méhszáj csókkal üdvözli a hímtag fejét. Akkor a hímtag hevét lehűtve visszavonul.

A forgolódó

Ezt a nevet azért kapta, mert a vulvához érve forgolódik, sűrög-forog, mintha fontos dolga lenne. Bátran kopogtat, s bekukkant mindenhová szégyenkezés nélkül. Megvizsgál minden sarkot jobbra is, balra is, majd egyetlen mozdulattal a vulva legmélyére tör a magömlés pillanatában.

A kopogó

Így nevezik, mert a vulva bejáratához érve kopogtat. Ha annak kapuja nyílik, belép, de ha nincs válasz, ismét kopogtat, s nem nyugszik, amíg bebocsátást nem nyer. Az élősködő, ha be akar jutni egy gazdag ember házába, hogy részt vegyen a lakomán, ugyanezt teszi. Kopog a kapunál, s ha kinyitják, besétál, de ha senki se jó elő, addig zörget, amíg be nem engedik. Pontosan ezt teszi a “kopogó” is a vulva kapujánál. (Kopogáson a vulva dörzsölése értendő, míg az nedvessé nem válik. Ennek a nedvnek a megjelenése pedig azt jelenti, nyílik a zár.)

A lubickoló

Azért hívják így, mert amikor bejutott, nem marad meg egy helyben, hanem éppen ellenkezőleg: rúgkapál előre-hátra, csapkod jobbra-balra, mintha úszkálni akarna saját magedvében, mely keveredik a vulváéval. Úgy küzd az árral, mintha attól félne, hogy megfullad, s menteni igyekszik magát.

A betolakodó

Nevét onnan kapta, hogy amikor a vulva kapujához ér, azt kérdezik tőle:

– Mit akarsz?

– Be akarok jönni – feleli ő.

– Nem lehet. Nem tudlak befogadni, olyan nagy vagy – így a vulva.

Akkor a hímtag azt kéri, hogy csak a fejét engedje be, megígérve, hogy nem megy be egészen. S amikor így fejével előbbre jutott, kétszer-háromszor a vulva ajkaihoz dörgölődik, míg azok át nem nedvesednek és sikamlóssá nem válnak. Akkor először fejét vezeti be, majd egyetlen mozdulattal bent terem egészen.

A félszemű

Ugyanis csak egy szeme van, s az sem olyan, mint a többi szem. Nem is lát vele tisztán.

A kopasz

Ezt a nevet azért kapta, mert a fején nem nő haj, s ezért úgy néz ki, mint aki kopasz.

Az egyszemű

Mert egyetlen szemét az jellemzi, hogy se szempillája, se pupillája nincsen.

A botladozó

Azért nevezik így, mert mielőtt belépne, keresgéli az ajtót, mindenfelé tapogatózik, csetlik-botlik, mint aki köveken bukdácsol. Közben a vulva ajkai átnedvesednek, ő pedig rábukkan a bevezető útra. A vulva ekkor így szól:

– Mi történt, hogy olyan soká botladoztál a kapumban?

A hímtag pedig azt feleli:

– Ó, szerelmem, csak egy kő akadt utamba.

Az üstökös

Azért nevezik így, mert a feje különbözik minden más fejtől.

A nyakas

Mert a nyaka igen hosszú és tövétől kezdve igen vastag, a torka pedig jól fejlett. Ha megfeszül, kidagadnak rajta az erek.

A bozontos

Így hívják, ha sűrű szőr borítja.

A szégyentelen

Nevét onnan kapta, hogy mikor megnő és megkeményedik, nem törődik senkivel és semmivel. Fejét büszkén és vadul szegi fel, megemelve gazdája ruháját, akit szégyenbe hoz ezáltal, míg maga cseppet sem szégyenkezik. Nőkkel is szemérmetlenül bánik, felemeli ruhájukat, felfedi combjaikat. Gazdája pirulhat az ilyenfajta viselkedésen, de ami őt illeti, keménysége és elszántsága, hogy a vulvába jusson, egyre csak nő.

A szégyenlős

Néha ilyen hímtaggal is találkozhatunk, mely félénk és szégyenlős, ha olyan vulvával találja magát szembe, melyet nem ismer. Csak kis idő múlva bátorodik fel és merevedik meg. Az is előfordulhat, hogy olyan zavarba jön, hogy nem képes az egyesülésre. Ez különösen akkor történik meg, ha egy idegen is jelen van, amikor is teljesen cselekvésképtelenné válik.

A könnyező

Így nevezik a sok kiontott könny miatt. Könnyezik, ha meglát egy szép arcot, sír, amikor feláll, s könnyet hullat, ha egy nőt megérinthet. Még az emlékek is könnyeket fakasztanak belőle.

A keverő

Így hívják, mert amint a vulvában van, addig kavarja vehemens erővel, amíg vágyát nem töltötte.

A nyomakodó

Nevét onnan kapta, hogy a vulvába jutva addig nyomakodik befelé, míg a két szeméremszőrzet össze nem keveredik, sőt még a tojásait is begyömöszölné, ha tudná.

A nyáladzó

Azért kapta ezt a nevet, mert ha egy vulva közelébe kerül, vagy meglát egyet, vagy akár csak rágondol, megindul a nyála és könnyek tolnak a szemébe. Ugyanez történik, ha gazdája megérint egy nőt vagy játszadozik vele, vagy netán meg is csókolja. Olyan dúsan csordogál a nyála, hogy még gazdája ruháját is átnedvesíti, különösen, ha már jó ideje nem használták. Az ilyen hímtag nagyon gyakori, az emberek többsége ilyen szerszámmal bír.^{lxiii} A jogtudósok is említik ezt a jelenséget “medi” néven. Ez a sikamlós gondolatok és az évődés eredménye. Némelyiknél olyan

bőséges, hogy megtölti a vulvát úgy, hogy tévesen azt hihetnénk, hogy az a nőtől ered.

A csobbanó

Azért nevezik így, mert ha egy nedves vulvába hatol, olyan hangot ad, mint amelyet egy tó csobbanó hullámai hallatnak.

A megbecstelenítő

Az erős hímtagot hívják így, mely hosszú, mint a zászlórúd, és kemény, mint a csont. A neve arra utal, hogy elveszi a szüzességet és erős vérzést okoz.

A kutató

Az a szokása ugyanis, hogy amikor a vulvában van, mindenfelé forgolódik, mintha kutatna valami után, és az a valami a méh. Nem is nyugszik addig, amíg meg nem találja.

A dörzsölő

Azért kapta ezt a nevet, mert nem hatol be a vulvába, amíg fejét a has alsóbb részeihez és a vulva bejáratához nem dörzsölte. Ezt gyakran összetévesztik a következővel.

A petyhüdt

Amelyik sohasem tud behatolni, mert túl puha, s amelyik éppen ezért csak a fejével dörzsöli a vulva kapuját, amíg a magja el nem folyik. Nem nyújt élvezetet a nőnek, csak vágyat ébreszt benne, amelyet képtelen kielégíteni, s amely a nőt csak ingerlékennyé és haragossá teszi.

A kíváncsi

Azért nevezik így, mert a vulva állapotát már jól ismerve szokatlan helyekre téved, noha különbséget tud tenni a jó és a rossz között.

A felfedező

Nevét azért kapta, mert fejét szegve s felágaskodva felemeli az őt eltakaró ruhát, s felfedi gazdája meztelenségét. Lemezteleníti a számára ismeretlen vulvát is, s szemérmét elfedő ruhájától megfosztja minden szégyen nélkül. A szégyenérzést egyáltalán nem ismeri s nem törődik senkivel, nincs belátással semmire. Ami az egyesüléssel kapcsolatos, nem idegen neki. Beható ismeretei vannak a vulva nedvtartalmáról, hőfokáról

és egyéb állapotairól, melyek kutatásában lankadatlan. Tudniillik, bizonyos vulvák, melyek külsőre tökéletesek, húsosak és puhák, belülről sok kívánnivalót hagynak maguk után s nem nyújtanak sok örömet, mivel nem elég meleg, nagyon nedvesek vagy egyéb fogyatékoságaik vannak.

Ezek a legfontosabb elnevezések, amelyekkel a hímtagot illetni szokták tulajdonságai alapján. Azok, akik úgy gondolják, hogy az elnevezések nem elég bőségesek, bevezethetnek továbbiakat, de én úgy vélem, hogy ez a felsorolás elég hosszú ahhoz, hogy kielégítse olvasóim érdeklődését.

A nő szemérmének
ritka neveiről

Kilencedik fejezet

A nő szemérmének ritka neveiről

Tudd meg , ó vezír – Allah áldása rád –, hogy a nők szemérmeinek sokféle elnevezése ismeretes. Ezek közül valók:

al-fardzs	a nyílás
al-kussz	a rés
al-gulmán	a vágyakozó
al-assz	a szorító
az-zurzúr	a seregély
as-sakk	a hasadék
abu-turtúr	a taréjos
abu-husaim	fitos
al-kunfudz	a sündisznó
asz-szukúti	a hallgató
ad-dakkák	a zúzó
asz-szakíl	a sürgető
al-fasfás	a zúgó
at-tálib	a sóvárgó
al-haszan	a formás
an-naffáh	a duzzasztó
abu-dzsabha	a nagyhomlokú
al-vászi	a tágas
al-aríd	a hatalmas
al-bulúm	a torkos
al-mukaar	a feneketlen
abu-safrain	a duzzadt ajkú
abu-unkara	a púpos
al-girbál	a szita
al-hazzáz	a fáradhatatlan
al-lazzáz	az egyesítő
al-muaddi	a befogadó

al-muín
al-mukabbab
al-maszbúl
al-mulki
al-mukábil
al-harráb
asz-szábir
al-muszaffah
al-mávi
al-magmúr
al-addád
al-masszász
az-zanbúr
al-hárr
al-ladzíd

a segítő
a kupola
a leeresztett
a bajvívó
a szembenéző
a menekülő
a nyugodt
a páncélozott
a nedves
az ismeretlen
a harapós
a szívó
a darázs
a forró
a gyönyörködtető

Ami a vulva “fardzs”^{lxiv} elnevezését illeti, nyílást jelent. Nevét azért kapta, mert miközben forrón vágyik az egyesülésre, hol kinyílik, hol becsukódik, akárcsak a tüzelő kancáé a csődör közeledésére. Azt mondják, hogy ezt a szót korábban egyaránt használták a férfi és a nő nemzőszerveinek megjelölésére. A Magasságos Allah is így használta a Korán XXXIII. szúrájának 35. versében: “Al-háfídzína furúdsahum va-l-háfídzát”^{lxv}. A “fardzs” elsődleges jelentése: nyílás, rés, szoros. Az emberek azt mondják: “Találtam egy szorost a hegyekben”, ami annyit jelent: átkelőhely, de ez esetben a “rá” betűre “szukún” kerül, a “dzsim”-re pedig “fatha”. Ebben a formájában is használatos a női testrésze. Ha a “rá” betűre is “fathá”-t teszünk, akkor azt jelenti, hogy a szerencsétlenségnek vége.^{lxvi}

Aki tehát álmában egy nő nyílását (fardzs) látja, az biztos lehet, hogy ha bajban van, Allah hamarosan megszabadítja tőle; ha nehézségekkel küzd, legyőzi azokat; s ha szegény lenne, meggazdagodik, mert a “fardzs” a magánhangzók áthelyezésével a rossztól való szabadulást jelenti. Hasonlóképpen, ha valamit kíván, megkapja, s ha adóssága van, hamarosan kiegyenlíti.

Úgy tartják, hogy szerencsésebb dolog nyitott vulvával álmodni. Ha valaki egy szűz vulvájával álmodik, az azt jelenti, hogy a vigasz kapuja zárva marad, és az áhított dolog el nem érhető. Bizonyított dolog, hogy az a férfi, aki álmában egy érintetlen hajadon vulváját látja, bajba kerül és szerencsétlen lesz ügyeinek intézésében. Ha a vulva nyitva van, úgy, hogy

a mélyére lehet látni, vagy ha rejtett is, de a bejárás szabad, akkor az álmodó ember a legnehezebb feladatokat is sikeresen fogja megoldani az első kudarcok után. Mindez egy kis idő elteltével következik be egy olyan ember segítségével, akire soha nem is gondolt volna.

Aki álmában egy ifjú lányon tevékenykedő embert lát, akinek távozásakor a vulva láthatóvá válik, az tudhatja, hogy ügyei a kezdeti sikertelenségek után szerencsésen végződnek annak az embernek a segítségével, akit álmában látott. Ha ő maga serénykedett ekképp és megpillantotta a lány vulváját, akkor saját erőfeszítésével győzedelmeskedik a legnehezebb problémákon és sikereket ér el minden tekintetben. Általában azt mondhatjuk, hogy vulvával álmodni jót jelent. Hasonlóképpen az álombéli egyesülés is jó előjel. Aki magát olyan egyesülésben látja, mely magjának elhullatásával végződik, az minden dolgában sikeresnek bizonyul. Egészen másképp áll a helyzet azzal, aki csak elkezd, de nem fejezi be az egyesülést. Az ilyen embernek – éppen ellenkezőleg – minden vállalkozása kudarcba fullad.

Úgy tartják, hogy ha egy férfi álmában egy nőnek kedvét tölti, attól később éberén is mindent megkap, amit csak szeretne.

Aki álmában olyan nővel egyesül, akivel érintkeznie vallása által tiltatik (mahárim), az tekintse ezt előjelnek arra nézve, hogy szenthelyeket (muharram) fog meglátogatni, s eljut Allah legszentebb házához és a Próféta sírjához is.

Ami a hímtagot illeti, már korábban említést nyert, hogy a vele történő baleset álombeli látása fajtájának kihalását és az emlékezetből való kitöröltetését jelenti.

Nadrágot (szírvál) látni azt jelenti, hogy magas hivatalhoz (vilája) jutsz, mert ugyanazokból a betűkből áll a “nadrág” (szírvál), mint a “menni” (szár) és a “kinevezett” (való) szavak, ami annyit jelent: a hivatalba menni, ahová kineveztek. Mesélik, hogy egy ember, aki azt álmodta, hogy az emír megajándékozta egy nadrággal, hamarosan kádivá lett.

Nadrággal álmodni továbbá jelenti a nemzőszervek védelmét és üzleti sikerek ígéretét.

A mandula (lauz), mely ugyanazokból a betűkből áll, mint a “megszűnik” (zál) ige, azt jelenti, hogy aki bajban volt, megszabadul tőle; aki beteg volt, meggyógyul, vagyis minden szerencsétlenség elmúlik. Valaki, aki azt álmodta, hogy mandulát eszik, megkérdezett erről egy bölcsőt, aki azt válaszolta, hogy a lauz és a zál szavakban a betűk hasonlósága azt jelenti, hogy a nehézségek elhagyják őt, és így is történt.

A zápfog (dirsz) ellenségeskedést jelent. Aki tehát zápfogát kihullani látja, biztos lehet, hogy az ellensége meghalt. Mindez onnan ered, hogy a dirsz szó egyformán jelent zápfogat és ellenséget. Mondhatja tehát valaki: “Ez az én zápfogam”, ami azt is jelentheti, hogy az ellenségéről beszél.

Az ablak (táka) és a cipő (madassza) a nőre emlékeztet. A vulva ugyanis, amikor a hímtag által elfoglaltatik, egy ablakra hasonlít, amin egy férfi bedugta a fejét, hogy körülnézzen, vagy egy felhúzott cipőre. Következésképpen, aki magát álmában ablakon bekukkantani vagy cipőt húzni látja, és az ablak újonnan épült vagy a cipő új és jó állapotban lévő volt, az biztos lehet, hogy fiatalasszonyt vagy szüzet kerít hatalmába. Öreg lesz az asszony, ha az ablak vagy a cipő is az volt.

A cipő elvesztése a férfinak a feleség elvesztését jósolja meg.

Arról álmodni, hogy ami zárva volt, kinyílt, azt jelenti, hogy a titkot kifecsegték s közszájon forog. Ha ugyanaz zárva marad, az azt jelenti, hogy a titkot megtartják.

Ha levelet olvasol álmodban, tudhatod, hogy híreket fogsz kapni, amelyek a levél tartalmának megfelelően jók vagy rosszak lesznek.

Aki a Korán szúráival vagy a hadisz egyes fejezeteivel álmodik, az azokból vonhat le következtetéseket, jókat vagy rosszakat tartalmuknak megfelelően. Például ez a vers: “Allah segítsége és győzelme közel”, az álmot látónak győzelmet, diadalt jelent. “Allah bizonynyal dönt mindenek felett”, “Az ég megnyílik és kitarja számos kapuját” – ezek és más ezekhez hasonló versek sikereket jelentenek.

A bűnhődéssel foglalkozó versek a büntetés hírnökei. A jótéteményeket tartalmazó versekből szerencsés eseményekre lehet következtetni. Ilyen a Korán egyik sora: “Ő, aki a vétkeket megbocsátja, rettenetes a büntetés kiszabásakor.”^{lxvii}

Az álombéli versek és dalok tartalmukban hordozzák jelentésüket.

Aki lovakkal, öszvérekkel vagy szamarakkal álmodik, az jót remélhet, mert a Próféta – Allah áldja és üdvöztse őt – azt mondta: “A férfiak szerencséje a lovaik üstökéhez van kötve az utolsó ítélet napjáig.” A Koránban pedig meg van írva, hogy Allah akarta úgy, hogy “meglovagolják őket és pompázzanak velük.”^{lxviii}

E jelek hitelességéhez kétség nem férhet.

Aki álmában szamara hátán üget célja felé és azt el is éri, szerencsés és boldog lesz minden dolgában, de aki leesik róla útközben, azt szerencsétlenség és bánat éri.

Ha a turbán esik le valakinek a fejéről, az gyalázatot jósol, mert a turbán az arab ember koronája.

Meztelen lábbal sétálni, a feleség elvesztését jövendöli meg, míg a kopasz fő valamelyik szülő halálát jelenti.

A betűk felcserélésével még sok egyéb magyarázathoz juthatunk. Ezek a fejtegetések nem a legjobb helyükön vannak itt, de azáltal vezérelve, hogy esetleg hasznosak lesznek, bevettem őket ebbe a fejezetbe. Aki a témáról többet szeretne tudni, az forduljon Ibn Szírín munkájához. Én most visszatérek a nő nemzőszervének neveihez.

A rēs

Ezt a szót különösképpen a fiatal nők vulvájára használják. Az ilyen vulva mindenütt húsos és gömbölyű. Fejlettek ajkai, fenséges a rēs, szélei szétválnak s hajlanak kétfelé. Puha, csábító és teljes egészében tökéletes. Kétségtelenül ez a legnagyobb és legkellemesebb valamennyi közül. Allah engedje, hogy mindannyian ilyent mondhassunk magunkénak! Ámen. Kellőképpen meleg, szoros és száraz, olyannyira, hogy az ember azt hinné, tűz csaphat ki belőle. Formája méltóságteljes, illata kellemes. Karmazsinvörös közepét kiemeli környékének fehérsége. Vád nem hozható fel ellene.

A vágyakozó

Az érintetlen ifjú szűz vulváját nevezik így.

A szorító

Ez minden vulvára használható.

A seregély

A nagyon fiatal lányok vulváját hívják így, de azt is mondják, hogy a barna nők vulvájának a neve ez.

A hasadék

A sovány és csontos nő vulvája. Olyan, mint egy hasadék a falban; a húsnak még nyoma sincs rajta. Allah óvjon meg tőle!

A taréjos

Azt a vulvát nevezik így, melyet olyan vörös taréj díszít, mint amilyen a kakasnak van, s amely a gyönyör pillanatában kiegyenesedik.^{lxx}

A fitos

Ez olyan vulva, amelynek keskeny ajkai és kicsiny nyelvecskéje van.^{lxx}

A sündisznó

Az elaggott vénasszony vulvája, melyet kiszárított már az idő és tüskés szőrzet borítja.

A hallgató

Azt a vulvát nevezik így, amely nem hallat semmiféle hangot. A hímtag akár százszor is illetheti naponta, akkor sem szól egy szót sem, beleegyezően tűri minden zúgolódás nélkül.

A zúzó

Így nevezik, mert a hímtagot valósággal összezúzza. Amint az beléhatolt, elkezdi örölni jobbról is, balról is, megragadja méhének szájával és ha képes lenne, még a két tojást is elnyelné.

A sürgető

Ez a vulva sohasem fárad el. Ha száz éjszakán át minden éjjel százszor is meglátogatja a hímtag, még akkor sem elégedett, sőt, még többet akar. Azt szeretné, ha sohasem hagyná el a hímtag. Az ilyen vulva esetében fordított a helyzet: a hímtag az üldözött vádlott, s a vulva a felperes. Szerencsére ez ritkaság, és csak azon kevés nőre jellemző, akiket vad vágyak hajtanak, s örökös tűzben égnek.

A zúgó

Csak kevés nőnek van ilyen vulvája, s azért nevezik így, mert amikor vizel, zúgó hangot hallat.

A sóvárgó

Ilyen vulvája csak kevés nőnek van. Némelyüknek természetből fogva, másoknak csak hosszas önmegtartóztatás után. Sóvárog a hímtag után, és ha egyet ölébe zárhat, el nem engedi, míg tüzeit nem oltotta vele.

A formás

Az ilyen vulva fehér, húsos, formája mint egy szépen ívelő kupoláé, szabályos és tökéletes. Szemeid nem tudod levenni róla, látványa a gyöngye hímtagot is erős gerjedelembé hozza.

A duzzasztó

Így nevezik, mert ha egy tunya hímtag kerül a közelébe és fejét néhányszor hozzádörzsöli, rögtön megduzzad és felegyenesedik. Akinek

ilyen vulvája van, az rendkívüli örömben részesül, mert a tetőpontra érve rángatózva nyílik és zárul, akárcsak a kancáé.

A nagyhomlokú

Néhány nőnek olyan vulvája van, amelynek úgy emelkedik ki a szeméremcsontja, mint egy nagy, domború homlok.

A tágas

Ezt a vulvát tágas szeméremdomb veszi körül. Az ilyen felépítésű nőknek – úgy mondják – tágas a vulvája, mert noha a hímtag megjelenésekor áthatolhatatlanul szilárdnak bizonyul is, olyannyira, hogy még egy “mirvad”^{lxxi} sem lenne képes áthatolni rajta, de amint érzi a hímtag fejének dörzsölését, rögtön szélesre tárul.

A hatalmas

Ez a vulva széltében és hosszában egyforma, tökéletesen fejlett mindenfelé, egyik oldalától a másikig, a szeméremcsonttól a gátig. Ez a legszebb látvány a szemnek, ahogy a költő is mondta:

Övé a homlok ragyogó fehérje,
A telihold ilyen, formára és fényre.
Olyan hőt sugároz, mintha a nap lenne,
A betérő hímtag lángra is kap benne.
Ha megnedvesítette, úgy juthat csak bele,
Az illat, mit áraszt, ígézettel tele.

Azt is mondják, hogy ezt az elnevezést a testes és jó húsban lévő nők vulvájára használják. Mikor egy ilyen nő combjait keresztben egymásra rakja, vulvája úgy domborodik elő, mint egy borjú feje. Ha felfedi magát, egy “szá”-ra emlékeztet, amiben a gabonát tartják. Ha a nő sétál, minden lépésnél elődomborodik a ruha alól.

A torkos

Az a vulva, amelyiknek minden lemegy a torkán. Ha az ilyen vulva hosszabb ideig nem egyesülhet, akkor a közelébe kerülő hímtagot valósággal elnyeli úgy, hogy még egy fikarcnyi sem marad kívül. Úgy tesz, mint egy kiéheztetett ember, aki ráveti magát az ételre, amit elibe tettek, és rágás nélkül felfalja.

A feneketlen

Az olyan vulva, amelynek mélysége ismeretlen, mert a méh nagyon hátul fekszik. Az ilyen a legnagyobb méretekkel bíró hímtagot igényli, mert más nem tudná felkelteni szerelmi vágyait.

A duzzadt ajkú

Ezt a nevet adják a különösképpen természetes nők jól fejlett vulvájának, de ugyanígy nevezik a gyengeségtől erőtlen ajkakát, amelyek petyhüdtlen lógnak alá.

A púpos

Szeméremdombja úgy domborodik, mint a teve púpja és lelóg combjai közé, mint a borjú feje. Allah adja, hogy ilyen vulvát élvezhessünk! Ámen.

A szita

Ez a vulva, miután befogadta a hímtagot, addig rázza, mint a szitát jobbra-balra, előre meg hátra, míg a gyönyör meg nem érkezik.

A fáradhatatlan

Amikor befogadta a hímtagot, megszakítás nélkül vadul dobálni kezdi magát, amíg a hímtag el nem éri a méh száját. Nem ismer nyugalmat, míg az élvezetet siettetve munkáját be nem végzi.

Az egyesítő

Az a vulva, amelyik olyan szorosan tapad a befogadott hímtagra, hogy ha tudná, még a két herét is bekebelezné.

A befogadó

Az olyan nő vulvájára illik ez a név, aki már régóta sóvárog az egyesülés után. Elragadtatva a megpillantott hímtagtól, örömmel segédkezik a ki- és befelé mozgásban. Előrenyomakodva elérhetővé teszi, felajánlja méhét, mely végül is a legszebb ajándék, amit adhat. Ez a vulva szívesen fogadja a hímtagot és segíti eljutni minden szegletébe kívánsága szerint, legyen az bármelyik része is.

A segítő

Ezt a vulvát azért nevezik így, mert segíti a hímtagot behatolni és visszavonulni, alászállni és visszahúzódni, röviden: minden mozdulatában

segédkezik. Siet minden vágyának eleget tenni és óhajainak megfelelni. Az ilyen vulva megkönnyíti a magömlést és felfokozza az élvezeteket.

A kupola

Azért hívják így, mert a hús úgy gömbölyödik rajta, mint egy szépen ívelő kupola, a teteje pedig nedves.

A leeresztett

Ez a név csak néhány vulvára illik, hiszen mindenki tudja, hogy a vulvák közel sem mind egyforma felépítésűek és külsejűek. Ez a vulva hosszan nyúlik el a szeméremcsontról a gátig. Meghosszabbodik, ha a nő fekszik vagy áll, és összehúzódik, ha ül, ebben is különbözve a kerek vulvától. Úgy néz ki a combok között, mint egy fenséges uborka. Olykor kidomborodik, ha a nő könnyű ruhát visel vagy ha hátrahajol.

A bajvívó

Ez a vulva a hímtag behatolása után maga végzi az előre-hátra mozgást, előrenyomakodik a hímtag mentén, mert fél, hogy az kimerül az élvezetek megérkezése előtt. Számára nincs más gyönyör, csak az, ha méhe összeütközik a hímtaggal. Ezért nyújtja előre méhének száját, hogy a magömlés pillanatában rátapadjon a hímtag fejére. Bizonyos vulvák természetüknél fogva vagy a hosszú tartózkodás miatti epedő, vad vágyaktól hajtva, tátott szájjal vetik rá magukat a közeledő hímtagra, mint a kiehezett kisded anyja feléje nyújtott kebelére. Ekképpen a vulva előre és hátra csúszkál a hímtagon, hogy méhe találkozhasson vele, mintha csak félne, hogy a hímtag – gyámoltalanul – nem találja meg a hozzá vezető utat. A vulva és a hímtag ebben a helyzetben két ügyes bajvívóra emlékeztet. Amikor az egyik ellenfelére rohan, a másik kitartja pajzsát, hogy felfogja az ütést és visszaverje a támadást. A hímtag jelképezi a kardot, a méh pedig a pajzsot. Aki előbb hullatja el magvát, az elveszett, míg a lassúbb győztesként hagyja el a csatateret. Micsoda dicső harc is ez! Szeretnék ekképpen küzdeni megállás nélkül a halálom napjáig. Ahogy a költő is mondja:

Hagytam, hadd bámulják a vetülő árnyat,
Mint fürge pók szövi, pörgettem rokkámat.
Kérdezték: még meddig perdítem és hajtom?
Felelem: Míg el nem készül a sírhantom.

A szembenéző

Az erősen vágyakozó vulvát nevezik így, mert nem félénk, nem szégyenlős, hanem bátran szembenéz a hímtaggal. Nem fél a merev és kemény hímtagtól, sőt, megvetéssel tekint rá, mert még vaskosabbat szeretne. Ez a vulva nem esik kétségbe, s nem pirul el, mint a többi, amikor az őket takaró ruhát felemelik. Éppen ellenkezőleg: szívélyesen üdvözli a hímtagot, ívelő kupolájára helyezi és bevezeti belsejébe, mintha el akarná nyelni az egészet. A két here erre felkiált:

– Ó micsoda szerencsétlenség! Eltűnt a mi bátyánk! Aggódunk miatta, mert vakmerőn bevette magát abba a sötét lyukba. Nagyon merésznek kellett lennie, hogy sárkánykígyóként behatoljon egy ilyen barlangba!

A vulva pedig hallván siralmaikat, hogy megnyugtassa őket, így szól:

– Csak sose féltsétek, még életben van és jól hallja szavaitokat.

– Ha igaz, amit szólnak, te szépséges teremtes – felelik –, akkor engedd ki hozzánk, hadd lássuk őt.

– Élve ugyan el nem engedem – válaszol a vulva –, csak ha már levette lábáról a halál.

A herék ekkor könyörgőre fogják:

– Mit követett el szegény feje, hogy életével kell lakolnia érte?

– A Mennyei Urára és Teremtőjére mondom, csak akkor távozhat el innen, ha nincs már benne élet – válaszol a vulva, majd így szól a hímtaghoz:

– Hallod, mit mondanak a testvéreid? Siess vissza hozzájuk, mert hiányod nagy szomorúságba döntötte őket.

A magömlés után a hímtag visszatér hozzájuk, de alig valami látszik csak belőle, olyan, mintha a saját árnyéka lenne. Testvérei nem ismernek rá és megkérdezik:

– Ki vagy te, vézna idegen?

– Én vagyok a ti testvéretek, csak éppen beteg voltam – feleli a hímtag.

– Nem láttátok, milyen állapotban voltam mielőtt bementem? Sok orvos ajtaján kopogtattam, hogy gyógyulást találjak, de ilyen kitűnő doktorra sehol nem leltem. Meg se hallgatott, meg se vizsgált, s mégis kigyógyított minden bajomból.

– Ó kedves bátyánk, mi is ugyanabban a kórságban szenvedünk, mint te, hiszen egyek vagyunk veled. Miért nem gyógyít ki Allah minket is belőle?

Közben a magedv ismét megtölti a heréket és felduzzasztja őket, s ezért vágyódnak arra, hogy hasonló bánásmódban legyen részük nekik is. Így szólnak:

– Siess, vigyél el minket is ahhoz az orvoshoz, aki minden betegséget ismer, hogy minket is kikúráljon bajunkból.

Így végződik a beszélgetés a hímtag és a két here között, akik féltették testvérüket, hogy verembe vagy gödörbe esett.

A menekülő

Az a vulva, amelyik igen szűk és kicsi, fájdalmat érez a jól fejlett, merev hímtag behatolásakor, s ezért menekülni próbál jobbra is, balra is. Azt mondják, ilyen a legtöbb hajadon vulvája, amely – nem ismervén a hímtagot és félve előrenyomulásától – megpróbál kitérni előre, amikor az a combjai közé csúszik és bebocsátást kér.

A nyugodt

Ez a vulva, miután befogadta a hímtagot, türelmesen aláveti magát minden szeszélyének. Azt mondják, az ilyen vulva elég erős, hogy nyugalommal elviselje a leghevesebb és leghosszabb egyesülést is. Még ha százszor is támadás érné, akkor sem zökkenne ki nyugalmából és veszítené el a türelmét, és ahelyett, hogy haragosan visszavágna, Allahhoz intéz köszönő szavakat. Ugyanúgy megőrzi nyugalmát, ha több hímtag egymást követő támadását kell kiállnia. Ilyen vulvája a heves vérmérsékletű nőknek van. Ha tehetnék, sohasem engednék le magukról a férfiakat, s nem engednék, hogy hímtagjuk akár egy pillanatra is nyugodjon.

A páncélozott

Ezzel a vulvával ritkán találkozhatunk. Jellemző fogyatékosága, hogy igen szűk, ami vagy a természettől ered, vagy egy ügyetlenül elvégzett körülmetélés^{lxxii} következménye. Megtörténhet, hogy aki a beavatkozást végzi, egy rossz mozdulatot tesz, s eszközével megsérti az egyik vagy mindkét szeméremajkat. Ez csúnya heggel gyógyul, amely elzárja a bejáratot. Hogy a vulva megközelíthető legyen a hímtag számára, ismét orvos késéhez kell majd folyamodni.

A nedves

Az a vulva, amelyik folyton nedves.

Az ismeretlen

Az olyan vulva, amelynek folyton nyitva van a bejárata, de a feneke nem látszik. Csak a leghosszabb hímtag képes elérni az alját.

A harapós

Az a vulva, amelyik a vágytól égve vadul nyílik és zárul a behatoló hímtag körül. Különösen a magömlés pillanatában érzi úgy a férfi, mintha hímtagja fejét a méhszáj megharapná. Szinte hozzátapad a hímtag csúcsához, és magjára áhítozva, amennyire csak lehet, magához húzza. Ha Allah hatalmában úgy rendelte, hogy a nő viselős legyen, akkor a magnedv a méhbe kerül, ahol fokozatosan életre kel. De ha Allah nem akarja, hogy a fogamzás létrejöjjön, akkor a magot a méh kiteszítja magából, és az kifolyik a vulvából.

A szívó

Ez a vulva az izgató játszadozások vagy a hosszú tartózkodás következtében szerelmi lázban égve a behatoló hímtagot hevesen szívja magába, mint a kisgyermek anyja kebelét, hogy minden magnedvétől megfossza. Egy költő így írt róla:

A nő övét megoldva felfedi hasát,
A vulva feltárul, mutatja önmagát.
Látványa akár egy felfordított csésze,
Tapintása kerek, s ruganyos egésze.
A bedöfött lándzsára rátapad és szívja,
Mint kisdéd az emlőt sírva ríja vissza.
Ha már befejezted, de újra kezdenéd,
Vulváját találod, mint izzó kemencét.

Egy másik költő – Allah teljesítse kívánságát a Paradicsomban – e sorokat írta:

Tenyérbe a vulva belesimul szépen,
Csak széles legyen, hogy befedje egészen.
A helyet, mely akképp domborodik elő,
Mint pálma feszülő bimbója, ha nő.
Bőre puha, finom, biztos lehetsz benne,
Mintha csupaszképű ifjú arca lenne.
Bejárata szoros, keskeny, szűk a rés,
Ki be akar jutni, sorsa "szenvedés".
Úgy érzi majd magát, mint ki fegyverével
Vastag vértet, páncélt támadna meg késsel.
Olyan hangot hallat, mikor beszakítják,

Mint mikor a vásznat tépik, hasogatják.
Ámde azt a fegyvert, mely a rést kitölti,
Buzgón harapdálva fogadja, üdvözli.
Dadájának keblén legel így a kisdéd,
Mikor ajkaival édes emlőt illet.
Heves tűzzel égnék a vulva ajkai,
Csupa gyönyörűség vélük játszani.

A darázs

Ez a vulva erős és durva szeméremszőrzetéről ismert. Mikor a hímtag közeledik hozzá és megpróbál beléhatolni, a szőrök úgy megszúrják, mint egy mérges darázs.

A forró

Ez az egyik legdicséretreméltebb a vulvák közül. A vulva melegsége valóban nagy megbecsülést érdemel; azt mondhatjuk, hogy a vulva által nyújtott örömök arányosak az általa kisugárzott hővel. A költők így dicsérték az ilyen vulvát:

A vulva tüze belső lánggal ég,
Mit magába rejt, s táplál a méh.
Ez a tűz mutatja szerelmének hevét,
Aki beléhatol, az maga is megég.
A hímtagra simul, mint cipő a lábra,
A szem bogaránál is kisebb nyílása.

A gyönyörködtető

Arról híres, hogy páratlan gyönyöröket ígér. A vadállatok és a ragadozó madarak véres harcot vívnak érte. Milyen hatással lehet az emberre, ha az állatokra így hat? Ezért van az, hogy minden háború oka a vulva által nyújtott kéjes élvezetek hajszolása, melyek a legnagyobb gyönyört jelentik a földön. Mindez csak kis része a paradicsomi örömöknek^{lxxiii}, melyeket Allah azért adott, hogy belekóstoljunk abba, ami reánk vár: az ezerszeresen nagyobb boldogságba, mely fölé csak a Mindenható közelsége helyezhető.

Bizonyára több nevet is találhatnánk a nő nemzőszerveinek megjelölésére, de a fent említetteket a magam részéről kielégítőnek találom. A könyv elsődleges célja, hogy összegyűjtse az összes figyelemre méltó és megszívlelendő tapasztalatot az egyesüléssel kapcsolatban; hogy az, aki nehézségekkel küzd, vigasztalást találjon benne; s a férfi, akinek

gondot okoz a merevedés, gyógyszerre leljen benne bajára. A bölcs orvosok azt tanácsolják, hogy azok, akiknek hímtagjuk erejét veszítette, s akiket tehetetlenség kínta gyötör, szorgalmasan forgassák az egyesülést tárgyaló könyveket és tanulmányozzák a szerelem különböző módjait, hogy visszanyerjék korábbi férfiasságukat. A párzó állatok szemlélése is egyik biztos módja a gerjedelem felkeltésének. Mivel azonban erre nem mindenhol és mindenkor van lehetőség, ezért a nemzéssel foglalkozó könyvek nélkülözhetetlenek. Minden országban, akár kicsi, akár nagy; mind a szegényeknél, mind a gazdagoknál igény van az ilyen könyvre, mely a bölcsesség kövéhez hasonlítható, amely a közönséges fémekből is aranyat csinál.

Azt mesélik – Allah, a legbölcsebb hatolhat csak be az ismeretlenségbe^{lxxiv} –, hogy valamikor a nagy Harun ar-Rasíd kalifa idejében élt egy bohóc, akin sokat nevettek a nők, az öregek és a fiatalok. A neve Dzsuidi^{lxxv} volt. Különösképpen a nők kedvelték, sokan közülük szívesen fogadták és mindent megtettek neki. Kedvelték őt a királyok, a vezírek és a kormányzók is; általában az egész világ kényeztette, mert akkoriban a bohócok nagy becsben álltak, ahogyan a költő is megírta:

Ó idők, mikor a hírnév azt emelte naggyá,
Ki maga volt bolond, vagy másokat tett azzá.
Kinek felesége árulta önmagát,
Vagy ki tintatartóként^{lxxvi} használta farát.
Vagy aki kerített, az volt csak a dolga,
Férfiakat, nőket össze miként hozza.

Ez a Dzsuidi mesélte a következő történetet:

Szerelmes voltam egy nőbe, aki maga volt a tökéletes szépség. Alakja formás és kecses volt, megajándékozta őt a sors minden elképzelhető bájjal. Orcái, mint a rózsák, homloka liliomfehér, ajkai, mint a korall. Fogai az igazgyöngyökhöz, mellei a gránátalmákhoz hasonlítottak. Ajkai gyűrűként nyíltak kerekké, nyelvét mintha drágakövekkel rakták volna ki. Szemei feketék, szép vágásúak, pillantása epedő. Hangja édes volt, mint a méz. Teste kellemesen gömbölyödött, puha volt, mint a friss vaj és tiszta, mint a gyémánt. Szemérme fehér volt, s mint egy kupola, domború és kerek. A vulva közepe pirosan izzott, s tüzet lehelt. Nedvesség nem áztatta, tapintása száraz volt és kellemes. Ha lépett, úgy domborodott elő, mint egy felfordított csésze, fekve pedig, combjai között egy dombocskán megbúvó gödölének tűnt.

Ez a nő a szomszédom volt. A többi nő mind mókázott, nevetett és évődött velem, és örömmel tettek eleget ajánlataimnak. Tobzódtam szoros öleléseik s

harapdáló csókjaik közt, melyeket magam is serényen viszonzottam ajkaikon, mellükön és nyakukon. Valamennyiükkel egyesültem, kivéve ezt a szomszédnőmet, pedig őt sokkal jobban szerettem volna magaménak tudni, mint a többieket. Ahelyett, hogy kedves lett volna hozzám, folyton elutasított. Mikor módját találtam, hogy a közelébe kerüljek, enyelgésemmel megpróbáltam jókedvre deríteni, beszéltem neki vágyaimról, de ő a következő, számomra titokzatos verset szavalta el nekem:

Láttam hegyek közt szépen felvert sátrat,
Magasba törőt, mit bárki megcsodálhat.
De jaj, kidőlt középső tartóoszlopa,
S úgy maradt, mint egy fületlen amfora.^{lxxvii}
Pányvái lazultak, közepe berogyott,
Olyan lett, mint egy rézüst, ütött-kopott.

Akárhányszor csak szóba hoztam az egyesülést, mindig ezzel a verssel válaszolt, melyre – jelentését nem értve – megfelelni nem tudtam. Mindez csak tovább szította vágyamat. Minden általam ismert bölcsét és tudóst megkérdeztem tartalma felől, de nem tudták megadni rá azt a választ, mely szenvedélyemet lecsillapította volna.

Tovább folytattam hát a kérdezősködést, míg hírért vettem egy távoli vidéken élő bölcsnek, akit Abu-Nuvásznak^{lxxviii} hívtak, s akiről az a hír járta, hogy az egyedüli ember, aki meg tudja fejteni talányomat.

Felkerestem s előadtam neki történetünket, és elszavaltam a verset. Abu-Nuvász ekkor így szólt:

- Ez a nő csak téged szeret, s bizonyára igen testes és kövér.
- Ahogy mondod – feleltem –, leírásod éppen illik rá, kivéve, ami szerelmét illeti, mert annak még nem adta tanújelét.
- Férje nincs, ugye? – kérdezte Abu-Nuvász.
- Eltaláltad – feleltem neki – s ő így folytatta: – Azt kell hinnem, hogy szerszámod kicsiny, s nem képes kedvét tölteni és tüzét eloltani. Mert ő olyan szeretőre vágyik, kinek hímtagja olyan, mint egy számáré. Mondd meg hát a valót ez ügyben!

Mikor kétségei hallatán meredező hímtaggommal biztosítottam ennek ellenkezőjéről, azt mondta, hogy így nem lesznek gondok, s a vers tartalmát ekképpen magyarázta:

– A “szépen felvert sátor” a nő vulváját jelenti, a környező “hegyek” a combjait. A “középső tartóoszlop” hiánya arra utal, hogy nincs hites ura, mert a sátrat középen megtámasztó rúd a vulva ajkai közé illesztett hímtagra hasonlít. A “fületlen” korsó, amit nem lehet felakasztani, hasznavehetetlen, nem jó semmire, akárcsak a “nyeletlenül” maradt vulva. A meglazult kötelek és a megroggyant tető azt akarják kifejezni, hogy a támasz nélküli asszony

boldogtalan. A rézüstből láthatod, hogy Allah milyen buja hasonlatokat adott az ajkára. Ezzel ugyanis vulváját ahhoz az edényhez hasonlítja, amelyben a “szaríd”^{lxxix} készül. Ez az étel pedig csak akkor lesz ízletes, ha az üstöt, amelyben készítik, kézzel-lábbal megragadva folyton keverik egy jókora kanállal.^{lxxx} Ha hímtagod nagysága nem éri el egy efféle kanál méreteit, mely a finom szaríd elkészítéséhez szükségeltetik, vagy ha kezeiddel s lábaiddal nem kulcsolod át s szorítod magadhoz, akkor nem tudod őt kielégíteni, s nem is érdemes kegyeire pályáznod. Hogy hívják azt a nőt, ó Dzsuaidi?

– Fádiha al-Dzszamál – feleltem, mire így folytatta:

– Térj hát vissza hozzá ezzel a verssel, és ha Allah is úgy akarja, s teljesül kívánságod, tudasd velem, mi történt köztetek.

Én megígértem, hogy így teszek, mire Abu-Nuvász szavalni kezdett:

Fádiha al-Dzszamál légy most türelemmel,
Szavaid megértve felelek szívemmel.
Boldog szeretője leszel te majd annak,
Aki oly szerencsés, hogy karjában tarthat.
Ó, szememnek fénye, azt hitted, képtelen
Agyam hiába töröm majd a feleleten.
Szerelmed tett vakká, ennek köszönhetem,
Hogy a nép azt mondja, elvesztettem eszem.
Együgyű, ostoba tökfeknek neveztek,
Bohócnak, bolondnak el is kereszteltek.
De Allahra mondom, bolond én nem vagyok,
Nézd csak, láttál-e már ekkora hímtagot!
Aki megkóstolja, bolondul majd érte,
Édesnek találja, s azt mondja: megérte!
Messziről láthatod oszlopnyi termetét,
Gazdája nem tudja leplezni szégyenét.
Itt van, fogd gyöngéden, helyezd el sátradban,
Mely ott, a jól ismert, híres hegyek közt van.
Fond köré ujjaid, kemény lesz és feláll,
Odabent sem lankad, tűként döfköd, szurkál.
Próbáld köcsögödhöz, talán jó lesz fülnek,
Csorba edényedhez, melyben nem köpülnek.
Vedd csak jól szemügyre, ítéld meg te magad,
Létezik-e ennél hosszabb, hatalmasabb.
Ha üstöd közepe le akarna égni,
Kavargasd csak ezzel, s nem kell többé félni.

Miután a verset megtanultam, visszatértem Fádihához. Egyedül találtam, bezörgtettem hát hozzá. Azonnal kijött, s szép volt, miként a felkelő nap, majd így szólt:

– Ó te Allah ellensége, mi dolgod itt nálam?
– Ó úrnóm! – feleltem. – A szükség hozott ide.
– Mire lenne szükséged, add elő!
– Addig egy szót sem, míg kapudat be nem zárod – feleltem.
– Merészséged ma túlzásba viszed – mondta Fádiha.
– Igaz, ó úrnóm – válaszoltam –, merészségem egyik jó tulajdonságom.
– Ó te, magad ellensége s fajodnak szégyene! Mit kezdjek én veled, ha be is zártam a kaput s te nem tudod vágyam tölni – ripakodott rám Fádiha.
– Meg fogod vélem ágyad osztani, s kegyeidbe fogadsz – nyugtattam meg, mire ő kacagásban tört ki. Aztán bementünk a házba, ő pedig szólt a szolgálónak, hogy zárja be a kaput.

Odabent ismét megtettem ajánlatomat, ő pedig elszavalta rá a jól ismert verset. Mikor befejezte, én is belekezdtem abba, amire Abu-Nuvász tanított meg.

Miközben szavaltam, láttam, hogy egyre jobban felenged s meglágyul, nagyokat ásít, sóhajtozik és nyújtózkodik. Tudtam már, hogy vágyaim teljesülni fognak. Mire befejeztem, hímtagom annyira felgerjedt, hogy leginkább egy oszlophoz hasonlított, s csak nőttön-nőtt tovább. Fádiha ezt látva odahajolt, kezébe fogta és megpróbálta combjai közé illeszteni, mire én azt mondtam:

– Ó szemem fénye! Itt ezt nem lehet, menjünk be a szobádba.
– Hagyd el, te kurafi! Allahra, eszemet veszttem hímtagod láttán, mely egyre nő s felemeli köntösöd. Ó, micsoda oszlop! Sosem láttam ennél pompásabbat! Hagyd, hogy bevezessem szép kerek vulvámbe, mely megőrjít mindenkit, aki csak hall felőle. Sokan meghaltak vágyakozva rá, s még uraid sem jutottak el hozzá soha.

– Csak a szobádban – vonakodtam tovább, de ő kérlelni kezdett:
– Meghalok, ha most rögtön be nem hatolsz puha vulvámbe! – s mivel én továbbra is ragaszkodtam a szobájához, felsikoltott:
– Nem lehet, nem tudok várni oly soká!

Láttam, hogy ajkai megremeznek s szemei könnyekkel telnek meg. Egész testében megrázkódott, arca elhalványult, a hátára feküdt és lemeztelenítette combjait. Fehér bőre úgy fénylett, mint a kárminnal kevert kristály.

Én a vulváján felejtettem a szememet, a középűt bíborral ékes fehér kupolán, mely puha volt és finom, s úgy nyílt, mint a kanca vulvája, ha csődör hága meg.

Ebben a pillanatban megragadta a hímtagomat, megcsókolta és így szólt:

– Apám hitére mondom, vulvámbe a helye!

Közben közelebb húzódott hozzám, s szerszámomat vulvájához közelítette.

Ekkor már én sem kértem tovább magam, s karómat vulvája bejáratához illesztettem. Amint hímtagom fejét szeméremajkaihoz érintettem, Fádiha egész teste izgatottan megrándult. Sójajtozva és zokogva szorított a kebelére.

Ekkor ismét alkalmam nyílt, hogy megcsodáljam szépséges vulváját, melynek fehérségét csak fokozta közepének fenséges bíbora. Kerek volt és szabályos, fényesen faragott kupolaként követte a has vonalát. Allah, a Teremtő áldása rá!

Aki ezt a csodát birtokolta, annál a nőnél nem volt senki sem szebb a maga korában.

Látván, hogy teljesen magán kívül van, s hogy úgy vonaglik, mint egy madár, amelynek elvágta a torkát, beljebb döftem dárdámat. Mivel azt gondoltam, hogy talán nem lesz képes az egésztest befogadni, csak óvatosan nyomultam befelé, de ő vadul dobálta a farát, s közben azt sóhajtott:

– Ez még nem elég a boldogságomhoz!

Egy erős lökéssel teljes egészében bedöftem dárdámat, mire fájdalmában felsikoltott, de rögtön még az előbbinél is szenvedélyesebb táncba kezdett.

– Ne kerüld el a sarkokat, se alul, se fölül! – nyögdecselt. – De legfontosabb a közepe! A közepe! – ismételte. – Ha érzed jövetelét, hagyd, hogy méhembe jusson, hogy eloltsa tüzetem!

Lábaink összefonódtak, izmaink megfeszültek, s így öleltük és csókoltuk egymást, Míg egyszerre el nem értünk a tetőpontra. Ezután megpihentünk és kifújtuk magunkat.

Én vissza akartam vonulni, de ő nem nyugodott bele, s kérve kért, hogy ne tegyem. Teljesítettem óhaját, de egy perccel később ő maga vette ki szerszámomat, megtörölte és ismét visszahelyezte vulvájába. Újra kezdtük a játékot: csókolóztunk, ölelkeztünk és ütemesen mozogtunk. Kis idő múltán, mielőtt befejeztük volna, felálltunk és bementünk a szobájába. Ott adott egy darab gyökeret, hogy rágcsáljam, mert amíg a számban tartom, mondta, addig a hímtagom éber marad. Azután rám parancsolt, hogy feküdjek le, amit én meg is tettem, ő pedig fölébem kerekedett, megfogta hímtagomat és bevezette vulvájába. Bámulatba ejtett vulvájának fíradhatatlansága és heve. Méhének szája különösképpen csodálatot érdemelt. Soha eddig nem éreztem ahhoz fogható, mint amikor méhszája hímtagomat megragadva annak fejére tapadt.

Fádiha kivételével még senki sem fogadta be hímtagomat annak teljes hosszában. Ő képes volt rá, s véleményem szerint azért, mert ő maga igen testes volt, vulvája pedig széles és mély.

Fádiha eközben rajtam lovagolt, felemelkedett és visszaereszkedett, lassított, majd újra gyorsította a vágatát, s szinte maga is ló módjára prüszkölt.

Mikor hímtagom egy része láthatóvá vált, hirtelen abbahagyta, odapillantott, majd teljesen kihúzva megcsodálta, hogy azután az egésztest újra elrejtse a szeme elől. Mindezt addig folytatta, amíg el nem öntötte a

gyönyörűség. Akkor leszállt a nyeregből, lefeküdt és magára parancsolt. Én engedelmeskedtem, és ő ismét egész hímtagomat eltüntette vulvájában.

Így folytattuk az ölelést, váltogatva a különböző helyzeteket, mígnem leszállt az este. Jobbnak láttam volna már elmenni, de ő nem engedett, s ígéretemet vette, hogy maradok.

– Ez a nő semmi áron el nem enged – gondoltam magamban. – De Allah tudja, hogy mit cselekszik, majd ha jó a reggel, távozom.

Vele töltöttem hát az éjszakát is, de alig pihentünk valamit a szüntelen ölelezések közepette. Megszámoltam, huszonhét-szer töltöttem vágyait ez idő alatt, s már félni kezdtem, hogy soha többé nem hagyhatom el ezt a házat.

Végül sikerült megszabadulnom, s elmentem Abu-Nuvászhoz. Mikor elmeséltem neki a történeteket, elcsodálkozott és azt mondta:

– Ó Dzsuaidi, ilyen nő felett sohasem lesz hatalmad s tekintélyed. Más nőknek a közelébe sem enged, a régieket pedig a szemedre hánnya. – Így foglalta verse véleményét az ilyen nőkről:

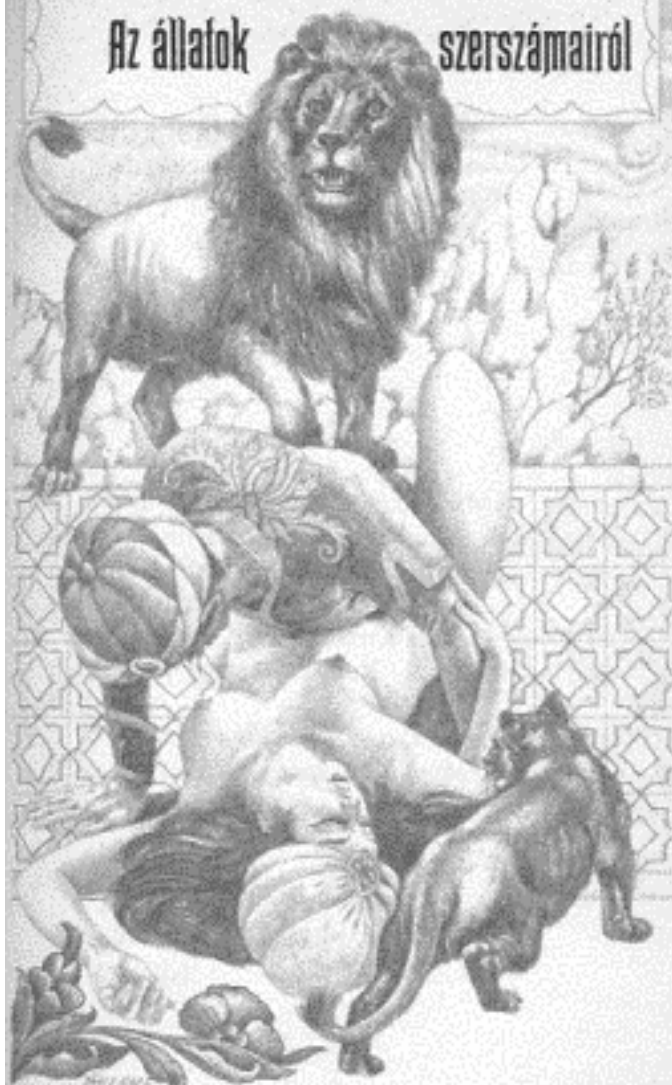
Minden nő egy démon, annak is születtek,
Nem bízhat szavukban, tudja minden gyermek.
Akárkit szeretnek, csak érdekből teszik,
Durván bánnak vele, s végül eszt veszik.
Álnok, ravasz népség, csalják szerelmüket,
Romlásba taszítják, széttörik szívüket.
Aki nem hisz nekem, próbálja ki maga,
Essen szerelembe, lesz majd elég baja.
Ha el is halmozod ezüsttel, arannyal,
Hosszú éveken át minden vagyonoddal,
Végül megesküszik Allahra, magára:
“Mit sem láttam tőle, ó a szegény pára.”
Ha ki is zsigerelt, egyre csak azt hajtja:
“Adj még, eredj, szerezz, hozz még az asztalra!”
S ha látja, hogy többet nálad már nem ér el,
Ellened fordul majd, rágalmaz, becsmérel.
Szolgával, cseléddel, ha az uruk távol,
Összeadják maguk, ha vulvájuk lángol.
Amikor tüzelnek, kitágul vulvájuk,
Hímtagot keresnek, betölteni vágyuk.
A nők fortélyától, Allah ments meg minket,
Gonosz, vén banyáktól mentsd meg lelkeinket.

Fádiha al-Dzsamál a hites urat kereste bennem, hogy véget vessen a szóbeszédnek, de én csak a törvénytelen kapcsolatokat hajszoltam. Mikor Abu-Nuvász tanácsát kértem a dologban, így szólt:

– Ha feleségül veszed, magad egészségére törsz, és Allah leveszi rólad a kezét. A telhetetlen asszony felszarvaz, s szégyent hoz fejedre.

– Ilyen a nők természete – válaszoltam vissza –, vulvájuk nem ismer nyugalmat. Azt sem bánják, ha bolond, cseléd, rabszolga vagy más megvetett ember tölti vágyukat.

Az állatok szerszámairól

Tizedik fejezet

Az állatok szerszámairól

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy a hímállatok szerszámai nem egészen olyanok, mint az emberek hímtagjai, amelyekről már szóltam.

Az állatok szerszámaira illő elnevezések négy csoportba oszthatók az állatok fajtái szerint.

Az olyan patás állatok, mint amilyen a ló, az öszvér és a szamár, a leghatalmasabb szerszámmal bírnak:

al-garmúl	az óriás
al-kábisz	a nagyfejű
al-fallák	a betörő
az-zallát	a meztelen
al-harmák	a szilaj
al-manfúh	a felfuvalkodott
abu-dimág	az üstökös
abu-barníta	a kalapos
al-karkít	a dárda
al-kantara	a híd
az-zirá	az ültetőfa
abu-samla	a turbános

Azoknak az állatoknak a szerszámaira, amelyeknek olyan lábuk van, mint a tevének, a következő nevek illenek:

al-maalúm	a közismert
at-tavíl	a hosszú
as-sarít	a kötél
al-musztakím	a meredő
al-harkál	a peckes
al-muhabbi	az elrejtett
as-siáf	a bozontos
kalíl al-ifáka	a lusta

A hasított patájú állatokra, mint amilyen a bika és a kos, a következő elnevezések alkalmazhatók:

al-aszab	a csupaideg
al-kurbádzs	a vessző
asz-szaút	az ostor
rakík al-rász	a kisfejú
at-tavíl	a hosszú

A kosra a legjobban az “ideges” elnevezés illik. Végül a vadállatokra, amelyeknek karmaik vannak, mint az oroszlánnak, a tigrisnek, a rókának és a kutyának:

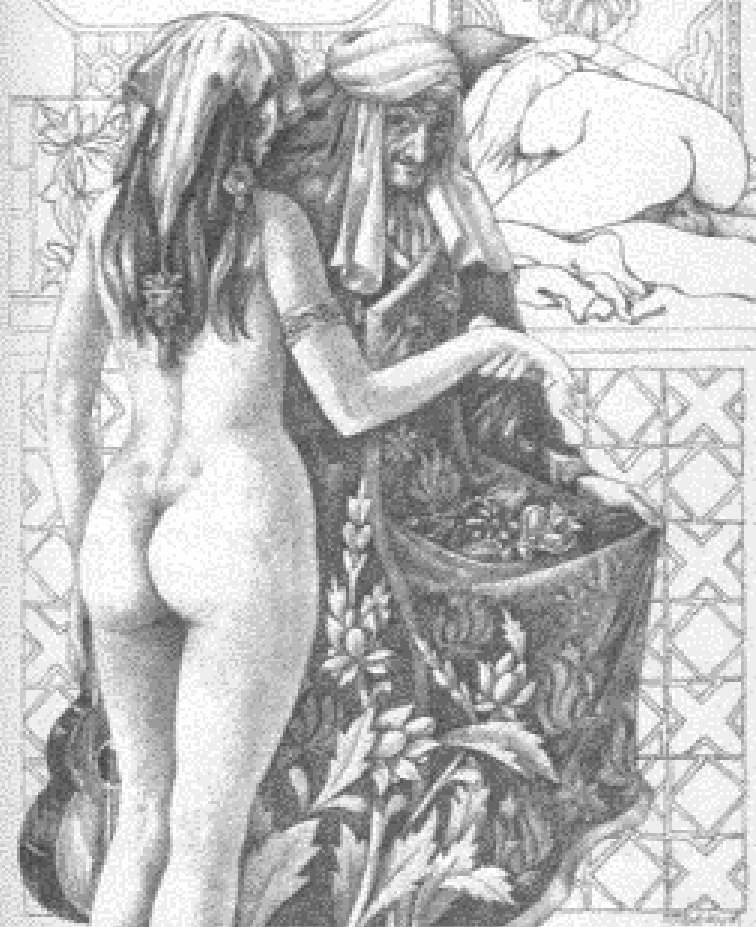
al-kadíb	a rúd
al-kaibúsz	a fejenagy
al-mutamaggit	a megnyúló

Azt mondják, az oroszlán az állatok – Allah teremtményei – közül a legokosabb s egyszersmind a legtapasztaltabb is az egyesülést illetően. Amikor találkozik a nőstényével, alaposan megvizsgálja, és észreveszi, ha más hímmel volt dolga. Megszagolja és rájön, ha másik oroszlánal adta össze magát. Megérzi a vizeletén az idegen állat szagát, és rettenetes dühbe gurul, jobbra-balra csapdos a farkával. Jaj annak az állatnak, aki ilyenkor az útjába kerül! Azután visszatér a nőstényhez, aki remeg félelmében, mert látja, hogy ura mindent megtudott róla. Ismét megszagolja s felbőg, hogy beleremegnek a hegyek. Ráveti magát, marcangolja a hátát és akkorát üt rá a mancsával, hogy egyből kettétörik a gerince. Végül még meg is gyalázza azzal, hogy levizeli a tetemét.

Azt mondják, hogy az oroszlán a legértelmesebb és a legféltékenyebb valamennyi állat közül. Aki szép szavakkal közeledik hozzá, azzal kedves és megkíméli az életét. Aki felfedi előtte a szemérmét, az elől elmenekül.

Ha valaki kiejti előtte Dániel – üdvözet reá – nevét, az is megfutamítja, mert a Próféta – üdvözet reá – megparancsolta ezt neki. Aki tehát megemlíti ezt a nevet, azt nem bántja. Ez sok esetben kipróbáltatott és igaznak bizonyult.

A nők családságairól

Tizenegyedik fejezet

A nők csalárdságairól

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása reád –, hogy a nők csalárdsága nem ismer határt, még a sátánnál is ravaszabbak. Allah, a Magasságos azt mondta: “A nők ravaszsága határtalan”^{lxxx}, és azt is mondta: “A sátán fortélyá csekély”^{lxxxii}. Szavaiból egyértelműen kiviláglik, hogy a nők ravaszságát a sátán fortélyá elé helyezte.

A megcsalt és rajtakapott férj története

Mesélik, hogy egy férfi szerelmes lett egy gyönyörűséges szép nőbe. Tudatta vele érzéseit, de elutasításra talált nála. Megpróbálta gazdag ajándékkal elcsábítani, de nem sikerült. Kesergett és könyörgött, megpróbálta elfelejteni, de mindhiába. Sok pénzt eltékozolt, hogy bejusson hozzá, de nem érte el célját semmivel.

Így ment ez egy ideig, amikor megismerkedett egy vénasszonnyal, akinek elpanaszolta bánatát.

– Majd én segítek rajtad, ha Allah is úgy akarja – mondta a vénasszony. Fogta magát és elindult a nőhöz, hogy megnyerje az ügynek. Mikor a házához ért, a szomszédok azt mondták neki, hogy oda ugyan be nem jut, mert a házat egy harapós szuka őrzi. Nem enged senkit se be, se ki anélkül, hogy a lábába vagy az arcába ne marna. Ezt hallva a vénasszony, igen megörült, s azt mondta magában:

– Elrendezem a dolgot, ha Allah is úgy akarja! – Azután hazament és telerakott egy kosarat húsdarabokkal, majd visszament vele a nő házához. Mikor belépett és a kutya meglátta, felugrott és rárontott, de ő megmutatta neki a kosár tartalmát. A húscsapatok láttán a kutya megszelídült, boldogan szimatolt és barátságosan csóválta a farkát. A vénasszony elébe tette a kosarat és így szólt hozzá:

– Egyél csak, nővérkém! Ha tudnád, hogy mennyire hiányoztál nekem! Milyen régóta kereslek már, de nem sikerült megtudnom, hová vetett a sors. Egyél csak!

S miközben az állat evett, megsimogatta a hátát. A ház úrnője kijött, hogy megnézzze, ki az, s nagyon elcsodálkozott, amikor látta, hogy a szuka, aki senkit sem túrt meg a maga közelében, ilyen barátságosan bánik egy idegennel.

– Honnan ismered ezt a kutyát, öreganyám? – kérdezte meg a vénasszonyt, de az egy szót sem szólt, csak könnyekre fakadt és tovább simogatta a kutya hátát.

– A szívem szakad meg, hogy így látlak – szólította meg újra a ház úrnője. – Mondd el nekem szomorúságod okát!

– Jaj, leányom! – kezdett rá a vénasszony. – Ez a kutya korábban nő volt és az én legjobb barátnőm. Egyszer meghívást kapott egy menyegzőre. Felvette a legszebb ruháját, feldíszítette magát, senki sem volt szebb nála. Együtt indultunk útnak, s találkoztunk egy férfival, aki első pillantásra belehabarodott, de ő hallani sem akart felőle. Visszautasította a legdrágább ajándékokat is, mire a férfi megfenyegette: “Ha nem leszel az enyém, Allah segítségével szukává változtatlak.” Ő csak annyit felelt: “Tégy, ahogy tetszik!” A férfi pedig addig könyörgött Allahhoz, míg az tényleg szukává nem változtatta, ahogy magad is láthatod.

E szavak hallatán a ház úrnője is sírva fakadt és jajgatni kezdett:

– Ó, öreganyám, félek, hogy magam is ennek a szukanak a sorsára jutok!

– Miért, mit tettél? – kérdezte az öregasszony.

– Régóta szeret egy férfi, de én meg sem hallgattam kérését, nemhogy teljesítettem volna – felelte. – Hiába száradtak ki ajkai a sok könyörgéstől, hiába pazarolt rám rengeteg pénzt, én mindig nemet mondtam neki. De most félek öreganyám, félek, hogy átkot szór fejemre.

– Enyhítsd meg szíved, nehogy te is úgy jáj, mint ez a szuka! – mondta erre az öregasszony.

– De hol keressem, s kit küldjek el hozzám? – kérdezte.

– Engem – felelte a vénasszony. – Elintézem én ügyedet, leányom. Majd én felkeresem.

– Siess hát, öreganyám, mielőtt kihívja Allah haragját ellenem! – sürgette a ház úrnője.

– Még ma elmegyek hozzám – mondta az öregasszony –, s ha Allah is úgy akarja, holnap találkozhattok.

Ezzel a vénasszony elsietett, s még aznap elment megbízójához tudatni vele, hogy a találkát másnapra szervezte meg.

A következő napon a nő elment a vénasszony házába, mert megegyeztek, hogy ott fognak találkozni. Leült és várakozott egy ideig, de a férfinak biztos valami dolga akadt, mert csak nem akart jönni.

A vénasszony, mikor látta, hogy nem jön, azt gondolta magában:

– Nincs erő és hatalom, csak Allahnál, a Magasságosnál! Miért késik ilyen soká?

Látta, hogy a nő nagyon izgatott, s tudta, hogy szívének nincs más vágya, mint az egyesülés. Egyre nyugtalanabb és türelmetlenebb lett, s végül így szólt:

– Miért nem jön már?

– Ó, leányom, bizonyára valami fontos elintéznivalója támadt, talán el is kellett utaznia, de majd én elrendezem az ügyed.

Azzal lefátyolozta magát és elindult a férfi keresésére, de hiába, mert nem akadt a nyomára. Azt gondolta magában:

– Ez a nő már olyan izgatott, miért ne keressek neki egy másik férfit, aki még ma eloltja tüzét, s holnapra talán megtalálom azt is, akit keresek.

Amint így jártában gondolkodott, szembe jött vele egy jóképű ifjú. Rögtön látta, hogy jó szerető lehet, s biztos volt benne, hogy ez majd kihúzza őt a csávából.

Meg is szólította:

– Hallod-e, fiaskám, ha összehoználak egy gyönyörűséges szép nővel, töltenéd-e kedvét?

– Ha szavaid valósággá válnak, tiéd lesz ez az aranydinár – felelte az ifjú.

A vénasszony boldogan vette el a pénzt és vezette az ifjút a házához.

Az ifjú történetesen a nő férje volt, amiről a vénasszony mitsem sejtett, míg oda nem értek. A vénasszony előre ment, s azt mondta a nőnek:

– Sehol sem találtam azt a férfit, de hoztam egy másikat, aki ma eloltja tüzedet, s holnapra talán amaszt is megtalálom. Allah tanácsolta, hogy így tegyek.

A nő odament az ablakhoz, hogy megnézzze, kit hozott neki a vénasszony, s pillantása a férjére esett. Gyorsan felöltözött, kisietett és rátámadt a férjére mellét ütlegelve:

– Ó, te, Allahnak s magadnak ellensége! Mi másért jöttél ide, mint hogy megcsalj? S még te mondtad, hogy nem bujálkods! Régóta gyanakszom már, s én küldtem el a vénasszonyt is, hogy megkönyékezzen, míg én itt vártam egész nap. Azt mondtad, hogy nem csaltál meg! De most már hiába tagadnál, kiismertelek, s még ma elválok tőled!

A férj pedig elhitte minden szavát, hallgatott és szégyenkezett.

Ebből is láthatod, milyen csapodárok a nők, s mi mindenre képesek.

A vonakodó szerető története

Mesélik, hogy egy nő beleszeretett az egyik szomszédjába, aki jámbor és feddhetetlen ember hírében állott. Megüzente neki, mit érez iránta, megpróbálta elcsábítani, de a férfi elutasította minden ajánlatát. Hiába volt minden cselvetés, nem ért el vele semmit.

Egyik este azután azt mondta a szolgájának:

– Hagyd nyitva a kaput, mert csapdát akarok állítani valakinek.

A szolgáló pedig teljesítette parancsát. Mikor éjfél lett, szólította a szolgálót és a következő utasításokat adta neki:

– Eredj és verd meg a kinti kaput ezzel a kővel, amennyire csak tudod. Ne törődj semmit a kiabálással, de ha a szomszédok kidugják a fejüket, gyere be, nehogy meglássanak. Aztán zörgess a belső ajtón^{lxxxiii} is, de vigyázz, nehogy felismerjen valaki.

A szolgáló mindent úgy tett, ahogy úrnője mondta.

A szomszéd természeténél fogva jólelkű ember volt, aki mindig kész volt támogatni a rászorulókat, és mindenkin segített, aki megkérte rá. Mikor hallotta a dörömbölést és kiabálást, megkérdezte a feleségét, hogy mi lehet az.

– Biztosan betörők támadtak a szomszédasszonyunkra – válaszolt a felesége.

A férfi a szomszédasszony segítségére sietett, de amint belépett a házba, a szolgáló bezárta mögötte a kaput. A szomszédasszony megragadta, s közben hangosan kiabált. A férfi tiltakozott, de a ház úrnője minden teketória nélkül tudomására hozta a helyzetet:

– Allahra mondom, ha nem engedelmeskedsz, s nem teszed meg velem, amire kérlek, azt fogom mondani, hogy te törtél rám.

– Allah akarata teljesül – fohászkodott a férfi. – Senki nem tehet ellenére semmit, senki sem térhet ki a hatalma elől.

Azután megpróbált mindent, hogy megszabaduljon, de a nő ismét elkezdett kiabálni, s olyan ricsajt csapott, hogy egy csomó ember összeszaladt. A férfi belátta, hogy a jóhírét kockáztatja, ha továbbra is ellenáll. Megadta hát magát és így szólt:

– Szörnyű helyzetbe hoztál, inkább teljesítem az óhajodat.

– Menj be ebbe a szobába és zárd magadra az ajtót – mondta a ház úrnője. – Ha tisztességbn akarod elhagyni ezt a házat, ne próbálj szökni, mert különben azt mondom az embereknek, hogy miattad támadt ez a zűrzavar.

A férfi engedelmeskedett, mert látta, hogy a nő komolyan gondolja, amit mondott. A nő pedig kiment és valamilyen magyarázattal megnyugtatta és elküldte az embereket.

Mikor egyedül maradt, bezárta a kaput és bement vonakodó szeretőjéhez. Egy álló hétig magánál tartotta, s csak akkor engedte el, amikor már teljesen kiszipolyozta.

Ebből is láthatod, milyen ravasz tud lenni egy nő, és mi mindenre képes.

A fáradt számár története

Mesélik, hogy volt egy asszony, akinek az ura teherhordóként kereste a kenyerét egy számár segítségével. A nő megvetette a férjét, mert kicsiny volt a

szerszámja, keveset dolgozott vele és azt is hamar befejezte. Ráadásul még csúf is volt szegény. A nő viszont szépséges teremtség volt, olyan mély vulvával megáldva, amelyet emberfia megörvendeztetni nem tudott, mert nem egy ember, de egy egész sereg is kevés lett volna, hogy betöltse.

Az asszony minden este kiment, hogy megetesse a szamarát, s hosszú ideig megvárakoztatta urát, aki meg is kérdezte tőle:

– Miért késlekedsz oly soká?

– Leültem a szamár fejéhez, míg evett, mert úgy láttam, nagyon fáradt szegény pára – felelte az asszony.

Így ment ez hosszú ideig, s a férje nem gyanított semmi rosszat. Fáradtan tért haza esténként, megvacsorázott és lefeküdt, a szamár etetését az asszonyra hagyta.

A nő azonban – Allah verje meg – beleszeretett a szamárba. Mikor eljött az ideje, hogy megetesse, kiment hozzá, hátára vette a nyergét és magára kötötte a hevedert. Aztán vett egy keveset a szamár trágyájából, s bekente vele a vulváját. A szamár odajött hozzá, és hátulról megszagolván azt gondolta róla, hogy egy nőtényszamár, s rávetette magát. Mikor érezte a szamár lökemét, szerszámját vulvája kapujához illesztette, mely szélesre tárult, s lassanként az egészet befogadta, hogy örömét lelje benne. Ekképp élvezkedett a szamárral hosszú időn át.

Ámde egy éjjel a férje felébredt álmából, erőt vett rajta a vágy, és kereste maga mellett a feleségét, de nem találta sehol. Felkelt, kiment a szamárhoz, s úgy találta, amint éppen feleségét lökdöste.

– Mit csinálsz, asszony?! – kiáltott a feleségére.

A nő kimászott a szamár alól, kezében az abrakostarisznyával és így szólt:

– Allah megbünteti azt, aki nem gondoskodik a szamaráról.

– Hogyhogy? – kérdezte a férje.

– Mikor kijöttem a szénával, hogy megetessem, visszautasította az eledelt. Láttam, hogy nagyon fáradt. Megveregettem a hátát, de erre úgy meghajolt, mint egy boltív. “Ilyen nehéz lenne ez a nyereg?” – tanakodtam magamban. Fogtam, levettem róla, s a saját hátamra tettem, hogy kipróbáljam a súlyát, s bizony mindennél nehezebbnek találtam. Megértettem, hogy milyen nagy terhet visel, s meg akartam kímélni neked a szamarat azzal, hogy sorsában osztozom.

Hát ilyen csapodár tud lenni a nő!

A lopott szerelem története

Két nőről mesélik ezt a történetet, akik egy házban laktak. Az egyiküknek a férje hosszú, kemény és vaskos hímtaggal bírt, míg a másiknak éppen ellenkezőleg, rövid, kicsiny és erőtlen volt a szerszámja. Az előbbi asszony

mindig vidáman ébredt, nevetett és mókázott, a másik viszont könnyekkel kelt fel, nyugtalan volt és nagyon szerencsétlennek érezte magát.

Az asszonyok folyton együtt voltak és kibeszélték a férjeiket is. Az első azt mondta:

– Én igazi boldogságban élek, mert ágyam a legnagyobb örömek nyoszolyája. Mikor együtt vagyunk rajta a férjemmel, páratlan élvezeteknek lehet tanúja: csókjainknak, öleléseinknek, szerelmes játékainknak és sóhajainknak. Uram hímtagja teljesen betölti vulvámat, s addig nyújtózkodik, amíg a legalját is el nem éri. Nem távozik, míg minden zugába be nem kukkantott a pincétől a padlásig. Mikor közeleg a tetőpont, vulvám közepébe hatol és eláraszt “könnyeivel”. Így oltjuk el tűzünket és csillapítjuk le vágyainkat.

A másik azt mondta:

– Nagy az én bánatom, mert ágyam a szerencsétlenség fészke. A mi együttlétünk a gondok és bajok gyűlöletes és gyötrelmes találkozása. Férjem szerszáma csak lötyög vulvámban, s hiába nyúlik meg, nem ér el az aljáig. Mikor – úgymond – merev, görbül jobbra-balra, s nem képes örömet okozni. Vézna és erőtlen, alig hullat “könnyet”, szolgálataitól a szív nem lesz könnyebb.

Így beszélgettek nap mint nap. Egyszer aztán abban az asszonyban, akinek olyan komoly okai voltak a panaszra, felvetődött a gondolat, milyen jó lenne a másik férjével paráználkodni. Azt gondolta magában: “Ha csak egyszer is, de meg kell történnie!” Várta a kedvező alkalmat, amikor férje éjszakára is távol marad a háztól.

Amikor eljött az alkalom, feldíszítette és bódító illatszerekkel locsolta meg magát. Mikor elérkezett az éjszaka harmadik harmada, hangtalanul beosont szomszédasszonyának hálószobájába. Tapogatózva eljutott az ágyig, s mivel talált egy kis rést közöttük, megpróbált befurakodni. Kevés volt a hely, de mindketten azt hitték, hogy a másik fészkelődik, s ezért utat nyitottak neki. Így könnyen becsúszott kettőjük közé. Türelmesen kivárta, amíg a feleség ismét mély álomba merül, s akkor közelebb húzódott az urához olyannyira, hogy testük egymáshoz simult. A férfi felébredt, belélegezte a balzsamok illatát és hímtagja azonnal felgerjedt. Magához vonta, de ő halkán így szólt: “Hagyj békén!” “Maradj csöndben – suttogta a férfi – s engedj magadhoz, a gyerekek nem hallanak meg semmit.” A nő még közelebb húzódott hozzá, hogy a feleségtől távolabb legyenek. “Tégy, amit akarsz, csak a gyerekeket fel ne ébreszd” – súgta oda neki, mert félt, hogy a feleség észreveszi a dolgot. A férfi az illatoktól egyre izgatottabban ölelte magához “feleségét”, aki puha és telt volt, vulvája pedig domború. Fölé hajolt és azt suttogta: “Illeszd a helyére, ahogy szoktad!”

Akkor a nő megfogta a férfi hímtagját, és csodálattal adózva hatalmas termetének, bevezette a vulvájába. A férfi meglepetten tapasztalta, hogy

hímtagja teljes egészében befogadásra talált, amire eddig a felesége nem volt képes. A nő hasonlóképpen olyan örömeiben részesült, amilyenekben a férjétől még soha. A férfi egyik ámulatból a másikba esett, miközben másodszor és harmadszor is kedvét töltötte, majd végül álomba szenderült. A nő, amint látta, hogy elaludt, lecsúszott az ágyról, kisurrant a szobából és hazalopódzkodott.

Reggel a férfi így szólt asszonyához:

– Soha még ilyen édes nem volt az ölelése, mint az elmúlt éjjel. És micsoda illatokat árasztottál magadból!

– Miféle ölelésről és miféle illatokról beszélsz? – csodálkozott el a felesége. – Nincs a házban egy csepp illatszer sem! Biztosan álmodtad a dolgot – mondta, és mesemondónak nevezte urát. A férfi kételkedni kezdett a történetekben és belenyugodott, hogy álom volt az egész. Ebből is látható, milyen álnok a nő, és mi mindenre képes.

A két jóbarát története

Mesélik, hogy egy férfi, aki hosszú ideje idegen országban élt, vágyaitól vezéreltetve elhatározta, hogy feleséget kerít magának. Felkeresett egy vénasszonyt, aki az efféle ügyekben igen járatos volt, s megkérdezte, hogy tudna-e neki valakit szerezni.

– Ismerek egy lányt, aki nagyon szép, formás alakú, bájos és kecses – felelte a vénasszony. – Biztosan megfelel majd neked, mert még ártatlan és nagyon erkölcsös teremtes. Csak egy baj van, hogy napközben nagyon elfoglalt, de az éjszakáját csak az urával tölténé. Ezért nem ment még férjhez, mert attól fél, hogy a leendő ura nem venné ezt jónéven tőle.

– Nem kell félnie, magam is a munkám rabja vagyok reggeltől estig, s csak az éjszakákat szeretném vele töltöni – mondta a férfi és megkérte a lány kezét. A vénasszony elvezette a lányt a férfi házába, akinek nagyon tetszett újdonsült felesége. Ettől kezdve együtt éltek, betartva korábbi megállapodásaikat.

Volt ennek az embernek egy igen jó barátja, akinek elmesélte házasságkötésük körülményeit. Az megkérte, hogy mutassa be őt is a vénasszonynak, mert szeretné igénybe venni a szolgálatait. Elmentek együtt a vénasszonyhoz és segítségét kérték az ügyben.

– Mi sem könnyebb ennél – mondta a vénasszony. – Ismerek egy nagyon szép leányt, aki éppen megfelel majd nektek. Csak egy a bökkenő, hogy munkája egész éjjel leköti, de a nappalt a barátoddal töltheti.

– Ez nem jelent akadályt – felelte a barát.

A vénasszony elvitte a lányt, aki nagyon megtetszett neki, s a feltételek szerint meg is kötötték a házasságot.

A két jóbarát azonban hamarosan rájött, hogy a vén boszorkány által kerített feleségük egy és ugyanaz a nő.

Ebből is láthatod, hogy milyen álnok a nő, és mi mindenre képes.

Báhia története

Mesélik, hogy egy férjes asszony, bizonyos Báhia (ragyogó szépség) szeretőt tartott magának. Viszonyuk hamarosan kitudódott, így hát el kellett válniuk. A szakítás iszonyúan megviselte a férfit, valósággal belebetegedett abba, hogy nem láthatja többé kedvesét.

Egyik nap azután felkereste az egyik barátját és azt mondta neki:

– Ó, testvérem, féktelen vágy kerített hatalmába. Nem tudok tovább várni. Elkísérnél-e Báhiához, szívem szép szerelméhez?

Barátja azt felelte, szívesen vele tart.

Másnap lóra ültek és két napi utazás után megérkeztek arra a helyre, ahol Báhia lakott. Leszálltak a nyeregből és a szerető így szólt a barátjához:

– Eredj és nézz körül az emberek között, akik itt élnek. Próbáld elérni, hogy vendégül lássanak, de vigyázz, nehogy fény derüljön szándékainkra. Keresd meg Báhia szolgálóját, akinek bátran elmondhatod, hogy itt vagyok, s üzenj vele úrnőjének, hogy látni szeretném.

Aztán leírta a szolgálót, s barátja pedig elment, megkereste és elmondott neki mindent. A szolgáló rögtön Báhiához sietett és elismételte neki szeretője szavait. Báhia a következőt üzenté vissza a barátnak: “Tudasd azzal, aki téged küldött, hogy ma éjjel találkozhatunk ennél és ennél a fánál, ebben és ebben az órában.”

A barát visszatért a szeretőhöz és továbbította neki Báhia válaszát a találkozót illetően.

A megbeszélrt időre a két barát a fához ment. Nem kellett sokáig várniuk Báhiára. Amikor a szerető meglátta kedvesét, elébe futott, keblére ölelte és csókjaival árasztotta el, ölelkeztek és simogatták egymást. A szerető így szólt a kedveséhez:

– Ó, Báhia, van-e arra mód, hogy együtt töltsük az egész éjszakát anélkül, hogy a férjed gyanúját felkeltenénk?

– Allahra, ha te is úgy akarod, találunk rá megoldást – felelte Báhia.

– Mondd hát, mire gondoltál? – sürgette kedvesét a szerető, mire Báhia megkérdezte:

– Ez a te barátod kész-e mindenre érted, és elég ügyes-e?

– Igen – vágta rá a szerető.

Báhia felkelt, levetette ruháit, és odaadta a barátnak. Ő is levetközött és átadta ruháit Báhiának, aki rögtön belebújt azokba, majd felöltöztette a barátot a saját ruháiba.

– Mit akarsz tenni? – kérdezte meglepetten a szerető.

– Hallgass – intette csendre Báhia, és a baráthoz fordulva a következő utasításokat adta:

– Menj vissza a sátrunkba és fekjüdj az ágyamra. Mikor az éjszaka első harmada eltelt, be fog jönni a férjem és kéri majd azt az edényt, amelyikbe a tevéket szokták fejni. Vedd akkor elő ezt a sajtárt, de tartsd addig a kezeden, míg ő el nem veszi tőled. Így szokott ez lejátszódni közöttünk. Egy kis idő múlva visszajön a tejjel teli edénnyel, és azt mondja majd neked: “Itt a sajtár!”, de ne vedd el tőle, míg meg nem ismételte szavait. Akkor vedd ki a kezéből vagy hagyd, hogy letegye a földre. Ezek után reggelig nem fogod látni. Ha a férjem elment, add meg a tej egyharmadát és tedd vissza az edényt a földre.

A barát elment és mindent úgy tett, ahogy az asszony mondta. Mikor a férj visszatért a tejjel teli edénnyel, nem vette el tőle, míg másodszor is azt nem mondta: “Itt a sajtár!” Akkor kinyújtotta a kezét érte, de szerencsétlenségére vissza is húzta, mert azt hitte, hogy a férfi leteszi az edényt a földre. A másik azt gondolta, hogy megfogta az edényt és elengedte. Az edény a földre huppant és eltört.

– Hol jár az eszed? – ordította a férfi, és ütni-verní kezdte az “asszonyát” az edény darabjaival, amelyek ripityára törtek a hátán. Aztán megfogott egy másik edényt és azzal csépelte tovább olyan erősen, hogy majd a gerincét törte. Báhia anyja és húga sietve rohantak oda, hogy kiszabadítsák a kezei közül. A szerencsétlen embert már az ájulás környékezte, amikor sikerült nekik a férjet eltávolítani.

Aztán Báhia anyja visszajött és hosszan vigasztalta “lányát”, aki majd belebetegedett a sok beszédbe, de nem tehetett mást, mint hallgatott és hullatta könnyeit. Végül azt mondta neki az anyja:

– Bízál Allahban és engedelmeskedj a férjednek. A szeretőd most nem jöhet hozzád, hogy gyámolítson, de ideküldöm a húgodat, hogy ne legyél egyedül.

Ezzel elment és átküldte Báhia húgát, aki vigasztalni kezdte “nővérét”, és átkozni azt, aki ilyen csúnyán elbánt vele. A lány ragyogó szépsége láttán, aki minden tökélytel felruházva olyan volt, mint a telihold az éjszakában, a férfi szívét melegség öntötte el. Kezét a lány szájára tapasztotta, nehogy felsikoltson rémületében, és így szólt hozzá:

– Húgocskám, én nem az vagyok, akinek hiszel. Nővéred, Báhia most a szeretőjével van, és én vállaltam a veszélyt, hogy helyettesítsem. Oltalmazom magam! Ha leleplezel, a nővéred szégyenben marad. Én teljesítettem kötelességemet, a többi a te lelkeseden szárad.

A lány remegni kezdett, mint egy falevél, amikor nővére tetteinek esetleges következményeire gondolt, de aztán mosolyra derült és alávetette magát a férfinak, aki ilyen hűséges jó barátnak bizonyult. Az éjszaka hátralevő részét csókokkal, ölelésekkel, kölcsönös örömben és boldogságban töltötték. A

férfi mindenben a legeslegtökéletesebbnek találta a lányt, s karjaiban elfelejtette az elszenvedett ütlegeteket. Nem is hagytak fel a játszadozással, enyvelgessel és szerelmeskedéssel hajnal hasadtáig. Akkor a férfi visszatért társához. Báhia megkérdezte tőle, hogy sikerrel járt-e éjszakai útján, mire azt válaszolta:

– Kérdezd csak meg a húgodat. Hitemre mondom, ő tudja talán a legjobban! Tudd meg, hogy az egész éjszakát csókok közt, öleléssel és kölcsönös élvezetekben töltöttük.

Aztán ruhát cseréltek, mindegyikük belebújt a sajátjába és a jóbarát részletesen elmesélte az éjszaka történeteket.

Ebből is láthatod, hogy mi mindenre képesek a nők.

Hogyan leckéztette meg egy nő azt a férfit, aki azt hitte magáról, hogy a nők összes fortélyát kitanulta?

Mesélik, hogy egy férfi sokáig tanulmányozta a női fortélyokat és ravaszságokat, amelyeket a férfiak megtévesztésére eszelnek ki, és azt tartotta magáról, hogy nincs olyan nő, aki lóvá tudná tenni.

Egy nagyon szép és bájos nőnek a fülébe jutott a férfi önteltsége és fennhéjázása. Gazdag asztalt terített fogadószobájában jobbnál jobb borokkal, ritka és finom ételekkel. Azután elküldetett a férfiért, s kérte, hogy tisztelje meg látogatásával.

A férfi sietett eleget tenni kérésének, mert felkeltette vágyát a híresen szép és ritka tökéletes asszony meghívása.

A nő a legszebb ruháit öltötte fel és válogatottan finom illatszerekkel hintette be magát, így azután nem csoda, hogy a férfi szinte megzavarodott, annyira elbűvölte a nő bája és ámulatba ejtette szépsége, amikor megpillantotta.

A nő azonban nyugtalannak tűnt és látszott rajta, hogy tart a férje hazajövetelétől. A férj ugyanis tudvalevően nagyon büszke, féltékeny és kegyetlen ember volt, aki nem tévázott volna vérét ontani bárkinek, aki a háza körül ólálkodik. Mit tett volna azzal – és nem is ok nélkül –, akit a házában talál!

Miközben a ház úrnője és a férfi – aki mindent elkövetett, hogy a nőt megnyerje magának – a fogadószobában enyelegtek, hirtelen kopogás hallatszott a kapu felől. Ez aggodalommal és félelemmel töltötte el a férfi szívét, különösen, amikor az asszony felsikoltott: “Ez csak a férjem lehet!” Remegve bújtatta el a férfit egy kamrácskában, amely a fogadószobából nyílt, rázárta az ajtót, de a kulcsot elől hagyta. Aztán kinyitotta a kaput.

A férj – mert tényleg ő volt – belépve a házba meglátta az asztalra készített ételeket és italokat. Meglepődve kérdezte meg feleségétől, hogy mit jelentsen ez.

– Azt jelenti, amit látsz – felelte az asszony.

– Kinek készült mindez? – kérdezte a férje.

– A szeretőmnnek, aki épp itt van nálam.

– Hol van?

– Abban a kamrában – mondta, kezével is mutatva arra a helyre, ahol az áldozat lapult.

E szavakra a férj a kamrácska ajtajához ugrott, de zárva találta.

– Hol a kulcs? – kérdezte.

– Itt van – felelte az asszony és odadobta a kulcsot az urának. Amint a férje a zárba helyezte a kulcsot, a nő hangos nevetésben tört ki. A férj hátrafordult és megkérdezte:

– Min mulatsz olyan jól?

– Ítéld meg gyengeségén, elméd és értelmed fogyatékoságán – felelte a felesége. – Ő, te balga férfi, hát azt gondolod, hogy ha valóban lenne szeretőm, és beengedtem volna ide, megmondanám neked, hogy itt van, és hogy hová rejtettem? Ez nem túl valószínű. Nem volt más gondolatom, mint hogy téged terített asztallal várjalak, s hogy megtréfáljalak, amint sikerült is. Ha szeretőm lenne, biztosan nem rád bíznom a titkomat.

A férj ott hagyta a kulcsot a zárban anélkül, hogy elfordította volna, és visszatért az asztalhoz.

– Igazad van – mondta –, felforrt a vérem, de nincs okom kételkedni szavaid komolyságában.

Aztán együtt ettek és ittak, majd szerelmeskedni kezdtek.

A “szerető” eközben végig a kamrában rejtőzködött, s a ház úrnője csak akkor engedte ki, amikor a férj ismét elment hazulról. Bizony nagyon rossz állapotban és igen meggyötörten találta. Mikor már kint volt, megmenekülve a nagy veszélytől, a nő így szólt hozzá:

– Na, te nagyokos, aki olyan jól ismered a nők fortélyait! Felér-e minden tudásod azzal, amit itt most láttál?

– Meggyőződtem róla, hogy ravaszságotok nem ismer határt – felelte a férfi.

Ebből is láthatod, hogy milyen álnok a nő, s mi mindenre képes.

A rajtakapott szerető története

Egy asszony, akinek erőszakos és durva ura volt, éppen a szeretőjével enyelgett, amikor férje váratlanul hazatért egy hosszú utazásról, s csak annyi ideje maradt, hogy kedvesét az ágy alá rejtse. Idegességében le s föl járkált, de

semmi sem jutott az eszébe, hogyan csempészhette ki a házból a férfit. Mikor éppen kinézett az egyik ablakon, észrevette a szomszédasszonya, aki látta, hogy gondokkal küszködik, s megkérdezte, mi gyötri annyira. Az asszony elmondott neki mindent. A szomszédasszony ekkor így szólt:

– Menj csak vissza nyugodtan a házadba. Majd én gondoskodom a te szeretődről. Ígérem, hogy bántódás nélkül kerül ki onnan.

Az asszony visszatért a házba, s hamarosan a szomszédasszony is követte. Együtt készítették el az ételt, aztán mindannyian leültek, hogy egyenek-igyanak. Az asszony a férjével szemben foglalt helyet, a szomszédasszony pedig az ágygal szemben ült le, s történetekbe és anekdotákba kezdett, amelyek a nők furfangosságáról szóltak. A szerető az ágy alatt mindent jól hallott.

Egyik történet a másikat követte, míg végül így mesélt a szomszédasszony:

– Egy férjes asszony szeretőt tartott magának, akit gyengéd szeretettel vett körül, s aki ugyanúgy viszonsszerette őt. Egyik nap a férj távollétében a szerető meglátogatta kedvesét. Éppen együtt voltak, amikor a férj váratlanul hazatért. Az asszony jobb híján az ágy alá bújtatta szeretőjét, majd leült a férje mellé, aki ételekkel és italokkal frissítette fel magát. Tréfákkal és mókákkal mulattatta a férjét, s közben játékból bekötötte ura szemét egy kendővel, jó alkalmat teremtve evvel a szeretőnek, hogy az ágy alól kimászva elmeneküljön.

A feleség rögtön megértette, hogyan fordíthatja a maga hasznára a mesét. Fogott egy kendőt, s a férje szemeit bekötötte és így szólt:

– Ezzel a ravasz csellel segítette ki a nő a szeretőjét szorult helyzetéből.

A szerető eközben – megragadva az alkalmat – kisurrant anélkül, hogy a férj bármit is észrevett volna. Nem tudva mi történt, a férj csak nevetett a történeten, s vidámságát csak fokozták felesége szavai és pajkos évődése.

Ebből is láthatod, milyen csapodár a nő, s mi mindenre képes.

Történet a hiábavaló elővigyázatosságról

Élt egy férfi, akinek a felesége tökéletes szépség volt, olyan, mint a telihold. Ez a férfi nagyon féltékeny volt, mert ismerte a nők fortélyait és ravaszságait. Soha nem ment el otthonról anélkül, hogy gondosan be ne zárta volna a kaput és a terasz ajtaját. Egyik nap a felesége megkérdezte tőle:

– Miért csinálsz mindezt?

– Azért, mert ismerem szokásaitokat és fortélyaitokat – válaszolta a férfi.

– Ettől ugyan nem leszel biztonságban – felelte a nő –, mert ha egy nő szíve eped valakiért, akkor hiába minden óvintézkedés.

– Jó, jó – mondta a férfi – de azért nem árt zárva tartani a kapukat.

– Semmi értelme – mondta a nő. – Az ajtók vasalásai mit sem érnek, ha a nő arra kezd vágni, amire te gondolsz.

– Nos jól van – mondta a férfi. – Tedd csak meg, ha találsz rá módot.

Amint a férje elhagyta a házat, a nő felment a tetőre és egy kis lyukon át, amit maga vágott a falba, kilesett az utcára, hogy lássa, mi történik odakinn. Éppen arra haladt el egy fiatal férfi, aki felnézett, megpillantotta a nőt és felébredt benne a vágy, hogy magáévá tegye:

– Hogyan juthatnék be hozzád? – szólt fel a nőnek.

– Sehogy – felelte a nő –, mert a kapu zárva van.

– Hogyan lehetnék mégis együtt? – kérdezte a férfi.

– Majd fúrok egy lyukat a kapun. Te csak lesd meg a férjemet, amikor ma este hazatér. Ha már bejött, dugd be a hímtagodat a lyukon, s az így a vulvámmal fog találkozni. Csakis így töltheted vágyam, másképp lehetetlen.

A fiatal férfi lesben állt, amíg a férj hazatért az esti imáról. Mikor látta, hogy bement a házba és bezárta maga mögött a kaput, odament, megkereste a lyukat és bedugta a hímtagját. A feleség is résen volt. Alig lépett be a férje a házba, s még az udvaron tartózkodott, amikor odament a kapuhoz, és mintha meg akarna bizonyosodni arról, hogy a kapu be van-e zárva, szemérmét a hímtaghoz illesztette, mely a lyukon át bekandikált, majd bevezette vulvájába.

Aztán eloltotta a gyertyát és beszólt a férjének, hogy hozzon ki egy lámpást.

– Minek? – kérdezte a férje.

– Elvesztettem valamit és nem találom a sötétben – felelte a nő.

A férje kijött a lámpással. A fiatal férfi hímtagja még a nő vulvájában volt és éppen magját vetette.

– Hol vesztetted el? – kérdezte a férj.

– Itt ni! – kiáltott fel a nő, és tomporát visszahúзва szabadon hagyta szeretőjének meztelen vessejét.

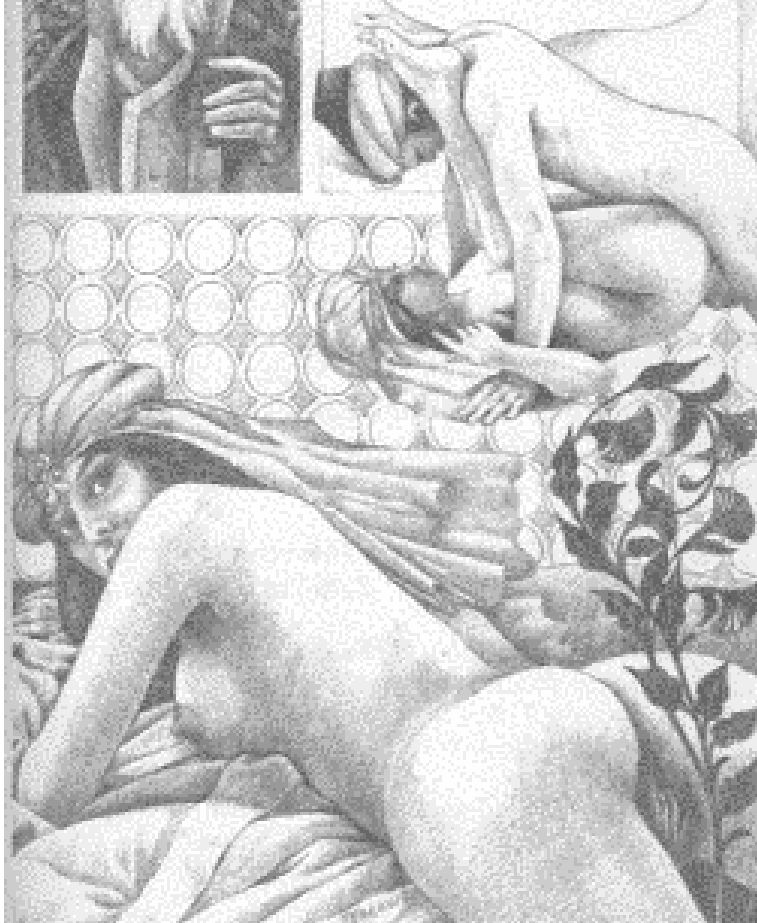
Ennek láttán a férj örvöngve vetette magát a földre. Mikor észhez tért, a felesége megkérdezte:

– Hát a híres óvatosság?

– Allah bocsásson meg nekem! – felelte a férfi.

Ebből is láthatod, milyen csapodárok a nők, s mi mindenre képesek. Se szeri, se száma fortélyaiknak: még a hangyát is képesek lennének meghágnatni az elefánttal.

**Hasznos
és megszívlelendő
tanácsok
férfiaknak és nőknek**

Tizenkettedik fejezet

Hasznos és megszívlelendő tanácsok férfiaknak és nőknek

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása rád –, hogy ez a fejezet olyan hasznos tudnivalókat tartalmaz, amiket csak ebben a könyvben találhat meg az olvasó. Jobb a dolgokat tudni, mint tudatlanságban lenni felőlük. A tudás lehet ártalmas, de a tudatlanság sokkal rosszabb.

Ezek a tudnivalók a nők ezidáig eléd nem tárt dolgairól szólnak.

Volt egyszer egy nő, akit Muarbidának hívtak, s akit kora legokosabb és legbölcsebb emberének tartottak. Igazi filozófus alkat volt. Egyszer különféle kérdéseket tettek fel neki, köztük a következőket is.

– Hol lakozik a nők elméje?

– A combjaik között.

– Hát az örömök honnan törnek fel belőle?

– Ugyanonnan.

– És testük melyik részével szeretik vagy gyűlölik a férfiakat?

– Ugyanavval – felelte, majd hozzátette: – Akit szeretünk, annak odaadjuk a vulvákat, de akit gyűlölünk, attól megtagadjuk. Akit szeretünk, avval megosztjuk, amink van, s beérjük tőle a kevéssel is. Ha vagyontalan is, elfogadjuk őt. De akit gyűlölünk, azt távol tartjuk magunktól, hiába adná nekünk mindenét, s tenne gazdaggá minket.

– És hol lakozik a nőben az észlelés, a szenvedély és az ízlelés?

– A szemében, a szívében és a vulvájában – felelte, majd amikor kérték, hogy magyarázza meg, így folytatta:

– Az észlelés a szemben lakozik, mert a nő a szemével veszi észre azt, aki kedves számára, s ha megtetszett neki szép formája és erős termete, szerelem támad a szívében. Innen ered a szenvedély, mely a szívben ver tanyát és rabul ejti azt. A szerelmes nő üldözi kedvesét, csapdát állít neki, s ha fogságba ejtette, létrejön a találkozás. Ekkor a vulva megízleli a hímtagot, hogy megtudja, édes-e vagy keserű. Mert a vulva képes rá, hogy megkülönböztesse a szépet a csúftól, a jót a rossztól.

– Mely hímtagokat kedvelik leginkább a nők? Milyen nők vágyódnak az egyesülésre, és kik azok, akik megvetik? Mely férfiakat szeretik leginkább a nők, és kiktől undorodnak?

– Nem minden nőnek van egyforma vulvája, s eltérőek a nők az egyesülés, a szerelem és a gyűlölet tekintetében is. Ugyanúgy különbségek mutatkoznak a férfiak között szerszámaikat és ízlésüket illetően. A testes nő, akinek magasan fekszik a méhe, az olyan vaskos és rövid hímtagot szereti, amely betölti vulváját anélkül, hogy az aljáig érne. A vaskos és hosszú hímtag nem felel meg neki. Az a nő viszont, akinek a méhe távol esik, mert vulvája mély, csak a hosszú, vaskos, jól fejlett hímtagra vágyik, mely teljes egészében kitölti vulváját. A rövid és vékony szerszám nem kedvére való, s nem is képes kielégíteni.

Természetük szerint a nők lehetnek ingerlékenyek, búskomorak, vármesek, közönyösek vagy éppenséggel keveredhet bennük a négyfajta vármérséklet. Akik ingerlékeny vagy búskomor természetűek, azok nem nagyon rajonganak az egyesülésért, s csak az olyan férfiakat szeretik, akik maguk is hasonló természetűek. A vármes vagy közönyös nők szeretik túlzásba vinni a közösülést, s ha egy hímtagra akadnak, legszívesebben soha többé nem engednék el, ha tehetnék. Csak a hozzájuk hasonló vármérsékletű férfiakat kedvelik, s ha az ilyen nők ingerlékeny vagy búskomor férfival kelnek egybe, mindkettőjük élete egyformán szomorú lesz. Ami a kevert vármérsékletű nőket illeti, sem előszeretettel, sem gyűlölettel nem viseltetnek az egyesülés iránt.

Megfigyelték, hogy a kis termetű nők sokkal jobban vágnak az egyesülésre és erősebb vonzalmat mutatnak a megtermett hímtag iránt, mint a nagy termetűek. Csak a hosszú és vaskos hímtag felel meg igényeiknek, az teszi örömtelivé életüket és élvezetessé fekhelyüket.

Vannak olyan nők is, akik csak vulvájuk kapujában szeretnek egyesülni. Ha egy férfi fölējük hajolva hímtagját be akarja vezetni vulvájukba, kiveszik onnan, és fejét a vulva ajkai közé helyezik. Úgy gondolom, ez csak a fiatal lányoknál fordul elő, és azoknál a nőknél, akik nem szoktak a férfiakhoz. Allahhoz fohászkodom, hogy mentsen meg minket az ilyen vulvától és azoktól a nőktől, akik képtelenek odaadni magukat a férfiaknak.

Vannak olyan nők is, akik csak akkor teljesítik férjeik parancsát, s csak akkor elégitik ki őket, megadva nekik az egyesülés okozta örömek kéjes mámorát, ha ütlegekkel és durva bánásmóddal kényszerítik rá őket. Az efféle viselkedést néhányan az egyesüléssel vagy a férjjel szemben érzett gyűlöletnek tulajdonítják, de ez nem így van. Mindez csupán jellem és vármérséklet kérdése.

Vannak olyan nők is, akik nem sokat törődnek az egyesüléssel, mert minden gondolatukat nagyszabású tervek, becsvágyó remények és üzleti ügyek kötik le. Másoknál féltékenységből, tisztaszívúségből, egy más világ iránt érzett erős vágyódásból vagy a múlt fájoan szomorú emlékeiből fakad ez a közöny. Ezeknél a nőknél az egyesülés közben átélt gyönyörök nemcsak a hímtag méreteitől függnnek, hanem saját nemzőszervük egyéni felépítésétől is. Ezek közül említést érdemelnek a formájuk miatt szögletesnek (al-murtabia) és

domborúnak (al-murtafia) nevezettek. Az utóbbinak az a sajátsága, hogy kigömbölyödik, ha a nő álló helyzetben összezárja combjait. Hevesen vágyik az egyesülésre, rése szűk és úgy hívják: az összeszorított. A nő, akinek ilyen vulvája van, csak a hatalmas hímtagot szereti, s nem kell sokáig várnia, amíg eljut a tetőpontra. Persze ez általában jellemző a nőkre.

Ami a férfiak vágyait illeti, azt mondhatom, hogy szenvedélyeik mértéke, akárcsak a nőknél, megfelel vérmérsékletüknek, s csak abban különböznek, hogy a nők sóvárgása a hímtag után erősebb, mint a férfiaké a vulva után.

– Mondd el nekünk, milyen hibái lehetnek egy nőnek! – kértelték Muarbidát, s ő így felelt:

– A legrosszabb az a nő, aki rögtön felemeli a hangját, ha férje szükségében az ő vagyonához nyúlna vagy aki kifürkészi és kifecsegi férje titkait.

– Vannak még más hibák is? – kérdezték, s ő így folytatta:

– Ide tartozik még a féltékenykedő és lármás nő, aki letorkolja a férjét, aki pletykás és rosszindulatú. Aki mindig szépnek akar látszani a férfiak szemében, s nem tud megmaradni a házban. Ha olyan nőt látsz, aki folyton nevetgél és a kapuban álldogál, tudhatod, hogy tisztességtelen szajhával van dolgod.

Rossz az olyan nő is, aki mások ügyeivel foglalkozik, aki folyton-folyvást panaszkodik, s aki férje pénzét meglopja. Továbbá, akinek a természete zsarnoki és zsémbes, aki a kedvességet nem viszonzza, aki menekül a hitvesi ágyból, vagy kellemetlen fecsegéssel háborgatja benne urát, s hajlamos a kétszínűsége, a csalásra, a hazudozásra, a szószegésre és a ravaszságra.

Vannak még olyan nők is, akik mindig vádaskodnak és mindent rosszallnak; akik férjeiket csak akkor hívják magukhoz, hogy teljesítse házastársi kötelességét, ha nekik jól esik; akik nagy zajjal vannak az ágyban. Végül vannak szégyentelenek, buták, fecsegők és kíváncsiskodók. Ezek a nők legrosszabb tulajdonságai.

Az érzéki vágy
forrásairól

és serkentőiről

Tizenharmadik fejezet

Az érzéki vágy forrásairól és serkentőiről

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy hatféle forrás táplálja a közösülés utáni vágyat: a heves szerelem tüze, a magnedv bősége, a szeretett személy közelsége, az arc szépsége, a közismerten izgató ételek és az érintkezés.

Tudd meg azt is, hogy sokféle dolog okozhat örömet egyesülés közben, de ezek között is az elsők és a legfontosabbak: a vulva melegsége, keskenysége, szárazsága és kellemes illata. Ha ezek közül bármelyik hiányzik, akkor valami hibádzik a kéjes élvezetekhez. Ha valamennyi jó tulajdonságot egyesíti magában a vulva, tökéletes lesz a gyönyör. A vizenyős vulva lazává teszi az idegeket, a hideg megfosztja a hímtagot minden erejétől, a kiáradó kellemetlen szagok pedig nagymértékben csökkentik az élvezetet, akárcsak a tág vulva.

A gyönyörök tetőpontja – a magnedv bőséges és heves kilövellése – egy feltételtől függ, ez pedig az, hogy a vulva mélyében rejtőző szivattyú, a méhszáj rátapadjon a hímtagra és ellenállhatatlan erővel szívja ki belőle nedvét. Ha már egyszer a méhszáj megragadta a hímtagot, gazdája képtelen megőrizni magnedvét, mert a méhszáj nem engedi el, míg utolsó cseppjét is ki nem sajtolta belőle. Ha a tetőpont a hímtag végének megragadása előtt bekövetkezne, akkor a magnedv elhullatásából fakadó élvezet nem lesz tökéletes.

Tudd meg, hogy nyolc dolog segíti elő és erősíti a magömlést. Ezek: az egészséges test, a gondtalan szív, a tiszta lélek, a természetes vidámság, a jó ételek, a gazdagság, valamint a női arc sokfélesége és sokszínűsége.

Ha valaki erőt akar nyerni az egyesüléshez, az vegye a masztixfa^{lxxxiv} gyümölcsét, zúzza össze, keverje el olajjal és mézzel, szedje le a habját és igya meg reggel éhgyomorra. Aki így cselekszik, erőtől duzzadóvá válik és bőven ontja majd magját.

Hasonló eredményt lehet elérni, ha a hímtagot és a vulvát a sakál epéjével kenjük be, mert ez is serkenti és növeli e testrészek életerejét.

Dzsalínusz^{lxxxv}, a bölcs azt mondta: “Aki gyengének érzi magát az egyesülésben, az igyon meg lefekvés előtt egy pohár sűrű mézet, és egyen meg húsz szem mandulát és száz fenyőmagot. Három napig csinálja ezt folyamatosan. Vagy vegye a hagyma magját, rostálja meg, keverje össze mézzel jó alaposan és egyébként böjtöt tartva, csak ezt fogyassza.”

Hasonló hatású, ha a teve púpjából kiolvasztott zsírral kenjük be a hímtagot közvetlenül az egyesülés előtt. Így az csodákra lesz képes, és a nő áldani fog érte.

Ha kéjesebbé akarod tenni az élvezeteket, vegyél kubebborsot^{lxxxvi} és kardamommagvakat^{lxxxvii}, törd jól össze és kend be vele a hímtagod fejét. Azután lássál munkához, s páratlan örömek származnak majd belőle neked is és a nőnek is. A Judea^{lxxxviii} vagy Mekka balzsammal hasonló hatást érhetsz el.

Ha erőt akarsz gyűjteni az egyesüléshez, zúzz össze kerti székfűt és gyömbért, majd keverd el orgonavirágból^{lxxxix} készült balzsammal. Kend be vele ágyékladat, tojásaidat és vessződet, s hamarosan heves vágyat fogsz érezni az egyesülésre.

Ha azt akarod, hogy magod sokasodjon, erőd gyarapodjon és gerjedelmed növekedjen, egyél meg egy mustármag^{xc} nagyságú darabot a chrysocollából^{xci}. E csodaszer hatására hímtagod mereven ágaskodni kezd, és egyéb képességeid is fokozódnak.

Ha azt szeretnéd, hogy a nő kedvét lelje benned és az egyesülésben, vegyél egy kevés kubebborsot, kerti székfűt, gyömbért és fahéjat. Az érintkezés előtt vágd jól össze őket s kend be velük hímtagoddat, s csak azután láss munkához. A nő ezek után úgy fog szeretni, hogy egy percre sem enged el maga mellől.

A számartejjel megkent hímtag hatalmas és erős lesz.

Aki a hommoszt^{xcii} hagymával megfőzi, megszórja örölt fahéjjal, gyömbérrel és kardamommal, majd megeszi, annak szerelmi vágya felfokozódik. Ő maga erőre kap és csodákra lesz képes a szerelemben.

A meddő nő
méhének leírása
és a meddőség
gyógyszerei

Tizennegyedik fejezet

A meddő nő méhének leírása és a meddőség gyógyszerei

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy számos bölcs orvos foglalkozott már e tengernyi gondot okozó problémával, eredményt azonban vajmi keveset értek el. Mindegyikük a saját szemszögéből vizsgálta a dolgot, de végül a kérdés homályban maradt.

A nők meddőségét előidéző okok között említhetjük a méh vérröggel történő elzáródását, a folyást okozó gyulladást, a férfi magedvhiányát vagy fogyatékoságát, a méh belső szervi elváltozását, a pangó havivérzést és folyást, valamint a méh szárazságát, gyengeségét és kellemetlen szagát. Vannak olyan bölcsek, akik búbajos rontásoknak vagy a dzsinnek és démonok gonoszságainak tulajdonítják a nők meddőségét.

A túlságosan is jó húsban levő nők gyakran meddők, mert méhükre nagy nyomás nehezedik, s így képtelenek a férfi magját befogadni és megfoganni. Különösképpen áll ez azokra, akiknek a férje kicsiny hímtaggal és jókora tojásokkal rendelkezik, mert ez esetben az egyesülés nem éri el célját.

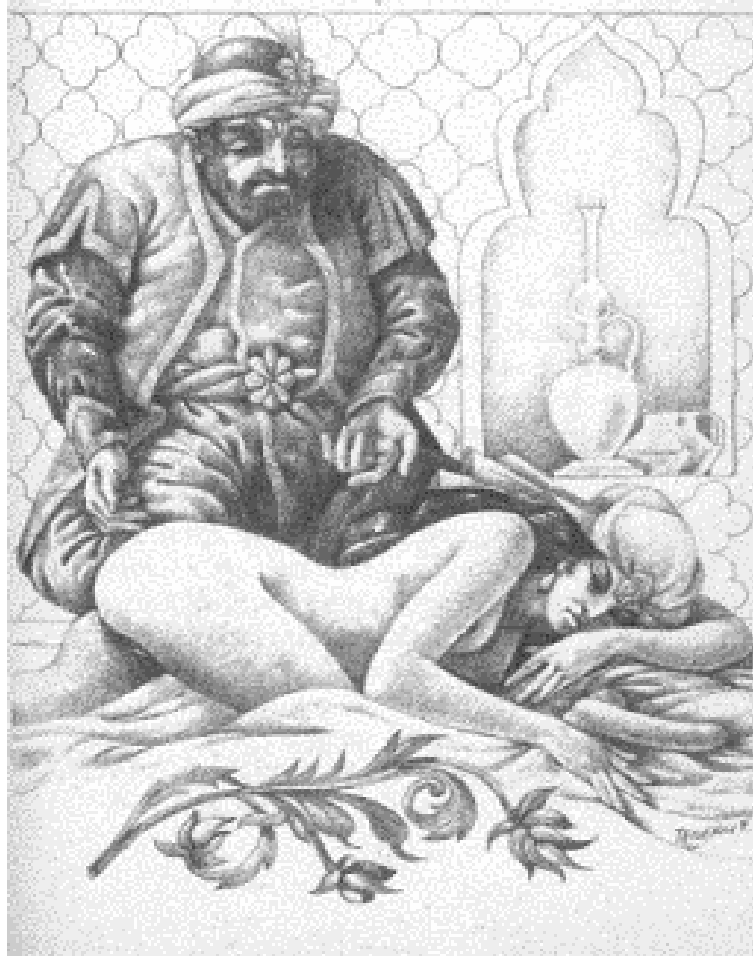
A meddőség ellen használt gyógyszerek közül egyik legismertebb a teve púpjának veleje, amit a nő tegyen egy rongydarabra és kenje be vele a vulváját, miután elvégezte a havivérzést követő tisztálkodást. Azután, hogy teljes legyen a kúra, vegye az ebszőlő gyümölcsét^{xciii}, sajtolja ki, szűrje le egy üvegbe és adjon hozzá egy kevés ecetet. Hét napig igya ezt az orvosságot éhgyomorra, miközben férjének legyen gondja az egyesülésre.

Egy másik gyógyital is készíthető egy csipetnyi porrá zúzott szezámagból, ha belőle balzsamot csinálnak, majd azt elkeverik egy bab súlynyi örölt szandarakkal^{xciv}. Igya ezt a keveréket a nő megtisztulása után három napig, s közben fogadja férje ölelését.

Előbb az első itallal kell próbálkozni, s csak utána a másodikkal. Ha Allah is úgy akarja, a gyógyító hatás jelentkezik, és a nő megfogon.

Van még egy másik gyógyszer is. Ez a kristályszódának, a birka vagy a tehén epéjének, valamint a “misk”^{xcv} növénynek és magjának keveréke. Egy gyapjúcsomót megmártva benne, kenje be vele vulváját a nő a havivérzést követő tisztulás után, majd fogadja férjét, s ha Allah is úgy akarja, viselős lesz.

A férfi termékelégtelenségének okairól

Tizenötödik fejezet

A férfi terméketlenségének okairól

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása reád –, hogy vannak olyan férfiak, akiknek a magja a születésüktől fogva romlott és hideg; vagy azért terméketlenek, mert vizezési problémák, gennyes folyások és gyulladások gyötrik őket.

Vannak olyan férfiak is, akiknek a húgycsőve lefelé hajlik és a hímtag tövénél nyílik. Ennek következtében magnedvük nem a megfelelő úton, egyenesen előre távozik, hanem csak egyszerűen aláhull^{xcvi}.

Egyes férfiakkal túl rövid és kicsi a hímtagjuk, s nem éri el a méhszájat. Másokat gennyes húgyhólyag vagy egyéb rendellenesség akadályoz az egyesülésben.

Némely férfiak a nőt megelőzve jutnak el a tetőpontra, s így a két magömlés nem egyszerre következik be. Ez kizárja a megfogadás lehetőségét.^{xcvii}

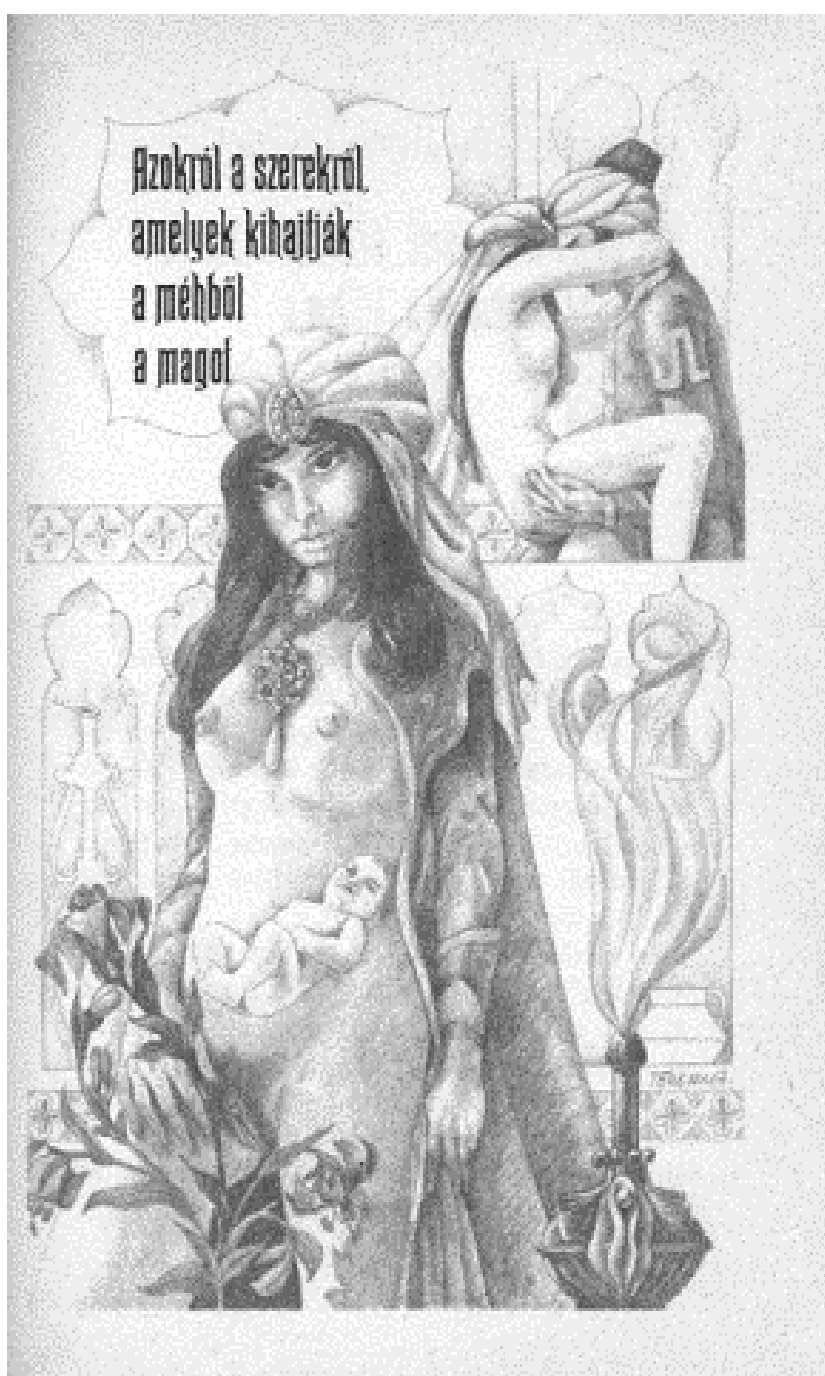
A fenti körülmények mind erősen csökkentik a nő esélyeit a fogamzásra, de valamennyi közül a hímtag rövidegsége a legkárosabb.

Terméketlenséget okozhat még a herék hirtelen lehülése vagy felmelegedése és sok más hasonló dolog.

Akiknek terméketlenségét veleszületett hidegség, vizezési problémák, gennyes folyások, gyulladások vagy más hasonló betegségek okozzák, továbbá azok, akik korai magömlésben szenvednek, kigyógyíthatók betegsükből. Olyan serkentő ételeket kell enniük, amelyek mézet, gyömbért, kerti székfűt, ecetet, hunyort, fokhagymát, fahéjat, szerecsendiót, kardamomot, fecskefüvet^{xcviii}, kínai fahéjat, borsot és más hasonló fűszereket tartalmaznak. Aki ilyeneket eszik, Allah hatalmából és erejével meggyógyul.

Ami a többi említett okot illeti (a húgycső elhajlása, a hímtag kis mérete, a gennyes húgyhólyag és más rendellenességek, amelyek megnehezítik az egyesülést), ezeket csak Allah gyógyíthatja meg.

Azokról a szerekről,
amelyek kihajlítják
a méhből
a magot

Tizenhatodik fejezet

Azokról a szerekről, amelyek kihajtják a méhből a magot

Tudd meg, ó vezír – Allah áldása reád –, hogy sok olyan szer létezik, amely kihajtja a nő hasából a magot és a magzatot. Megemlítek itt néhányat azok közül, amelyek közismerten a legjobb megelőzői a bajnak és az egészségre sem ártalmasak, hogy megismertessem az emberekkel előnyeiket és hátrányaikat.

Közülük való az erős gyökér^{xcix}, amit a nő a vulvájába tesz akár nedves, akár száraz állapotában – bár nedvesen jobban használ –, és az megsemmisíti a férfi magjait, illetve elpusztítja és elhajtja a magzatot.

Hasonlóképpen elhajtja a magzatot a káposzta megpörkölt magjának füstje egy nádszálon keresztül a vulvába vezetve.

A timsót vagy a vulvába kell tenni az egyesülés előtt, vagy a hímtagot kell bekenni vele mielőtt behatolna, s ha Allah is úgy akarja, a nő nem lesz viselős. Ezt azonban nem szabad túl gyakran és folyamatosan használni, mert meddővé válhat a nő, és soha többé nem lesz képes megfoganni.

Ugyanígy alkalmazható a kátrány, amit a hímtagra kell kenni, hogy elpusztítsa a magot az egyesülés pillanatában vagy a terhesség legelején. Ez a leghatásosabb szer valamennyi közül, de túl gyakori használata meddővé teheti a nőt, s a magzat elpusztul és élettelenül hagyja el méhét.

Az a nő, aki rebarbarából^c és borsból készült folyadékot iszik, annak méhe megszabadul nem kívánatos terhétől, és ha már viselős volt, elvetéli magzatát. Ha a nő gyermekágyas volt, eltávozik tőle a méhlepény és megtisztul méhe a felesleges tehertől.

Ha a nő kínai fahéjból és vörös mirhából készült folyadékot iszik vagy egy gyapjúcsomót átitat vele és feldugja vulvájába, akkor a magzat elpusztul és kilöködik méhéből, ha Allah is úgy akarja.

A fentiek hitelességéhez nem fér kétség, mert a gyakorlat bebizonyította őket.

A tehetetlenség
átkának
feloldásáról

Tizenhetedik fejezet

A tehetetlenség átkának feloldásáról

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy a férfiak átmeneti egyesülési képtelenségének háromféle oka lehet: tehetetlenség, gyengeség vagy korai magömlés.

Akit a tehetetlenség átka sújt, az vegyen galangát^{ci}, mekkai fahéjat, szegfűszeget, indiai kesudiót, szerecsendiót, indiai kubebet, fecskefüvet, kínai fahéjat, perzsa borsot, indiai bogáncsot, kardamomot, kerti székfűt, babérmagot és gránátszegfűt, ezeket zúzza jól össze és fogyassza reggel és este galamb vagy más szárnyas húsból készült levesbe keverve. Előtte és utána igyon vizet. A készítmény mézzel is bevehető, így a legjobb és legeredményesebb.

Akinek a korai magömlés okoz gondot, az szerecsendiót és tömjént keverjen össze mézzel, és azt egye.

Ha a gyengeség vett rajtad erőt, végy kerti székfűt, csalánmagot^{cii}, egy keveset a kutyatejből^{ciii}, továbbá gyömbért, mekkai fahéjat és kardamomot. Keverd el mézben és edd meg, meglátod megszűnik tőle a gyengeséged, ha Allah, a Magasságos is úgy akarja.

E készítmények hatásosságát igazolhatom, mert hatóerejüket a gyakorlat tette próbára.

Más okai is lehetnek annak, hogy a férfi képtelen az egyesülésre, mert hímtagját elkerüli a merevedés. Előfordulhat például az is, hogy a férfi felgerjedt hímtaggal közeledik, de amint a nő combjai közé helyezné, hirtelen kókadtnak találja. Azt gondolhatná, hogy mindez tehetetlensége miatt van, holott lehet, hogy egyszerűen a nő iránt érzett túlzott tisztelet vagy nem éppen helyénvaló szégyenlősség okozza az egészet. Az is lehet, hogy valamiféle néki nem tetsző dolgot vett észre, vagy esetleg kellemetlen szagok ütötték meg orrát. Végül a féltékenységi is oka lehet a férfi tehetetlenségének, amit az a felfedezés táplálhat, hogy a nő nem érintetlen, vagyis más férfiak kedvét is töltötte már.

A hímtagot megnövesztő és felnagyító szerekről

Tizennyolcadik fejezet

A hímtagot megnövesztő és felnagyító szerekről

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy ez a fejezet, amely a hímtag megnöveléséről szól, elsőrangú fontossággal bír, mind a férfiak, mind a nők számára. Fontos a férfiaknak, mert az ő megtermett és életerős hímtagjuk lobbantja szerelemre a nőket; és fontos a nőknek, mert az ilyen hímtagok csillapítják le érzéki vágyaikat, s egyszersmind a legnagyobb élvezetet is jelentik számukra. Ez abból a tényből is nyilvánvalóan látszik, hogy sok férfi – kizárólag jelentéktelen szerszámja miatt – a nők megvetésének tárgyává lesz. De hasonló érzéseket táplálnak a nők azokkal szemben is, akiknek a hímtagja puha, gyenge és lankadt. Minden örömet a hatalmas és erős hímtagokban lelik.

Akinek tehát kicsi a hímtagja, és szeretné nagyobbá tenni és megerősíteni, az langyos vízzel dörzsölje az egyesülés előtt addig, amíg a beléje áramló vértől ki nem pirul, meg nem nő és fel nem melegszik. Aztán kenje be jó alaposan mézből és gyömbérből készült keverékkel. Ha ezután kezd hozzá a férfi a közösüléshez, a nőnek olyan fenséges örömekben lesz része, hogy tiltakozni fog az ellen, hogy valaha is elhagyja őt.

Egy másik orvossághoz végy egy kevés borsot, levendulát, galangát és mósuszt, törd össze, rostáld meg, keverd össze mézzel és eltett gyömbérrel. Aztán – előbb langyos vízzel megdagasztva – kend be ezzel a péppel a hímtagodat, amely így hatalmassá és erőssé növekedik, és a nő képes gyönyörökben részesül általa.

Egy harmadik féle módszer: végy langyos vizet és gyúrd vele hímtagodat, amíg ki nem pirul és fel nem egyenesedik. Aztán keríts egy puha bőrdarabkát, kenjél rá forró szurkot^{civ} és bugyoláld be vele a hímtagodat, amely hamarosan felemeli fejét és szenvedélyesen lüktetni kezd. Addig hagyd rajta ezt a pakolást, amíg ki nem hűl a szurok és hímtagod ismét nyugovóra nem tér. Ezt a műveletet többször megismételve hímtagod megnő és megvastagodik.

Egy negyedik gyógy módhoz végy megfelelő mennyiségű, vízben élő piócat. Gyömöszölj belőlük egy üvegbe, amennyit csak tudsz, öntsél rájuk

olajat és tedd az üveget a napra. Az így nyert kencével kenegesd a hímtagodat több napon keresztül, s az hatalmas méretűvé növekedik, ha Allah, a Magasságos is úgy akarja.

Egy következő módszerhez egy számárnak a hímtagja szükséges. Ha beszerezted, főzd össze jó sok gabonával és ezzel tápláld azokat a szárnyasokat, amelyeket végül magad fogsz elfogyasztani. Lehet a számár szerszámját olajban is érlelni. Az így nyert folyadék kenhető a hímtagra, de meg is iható.

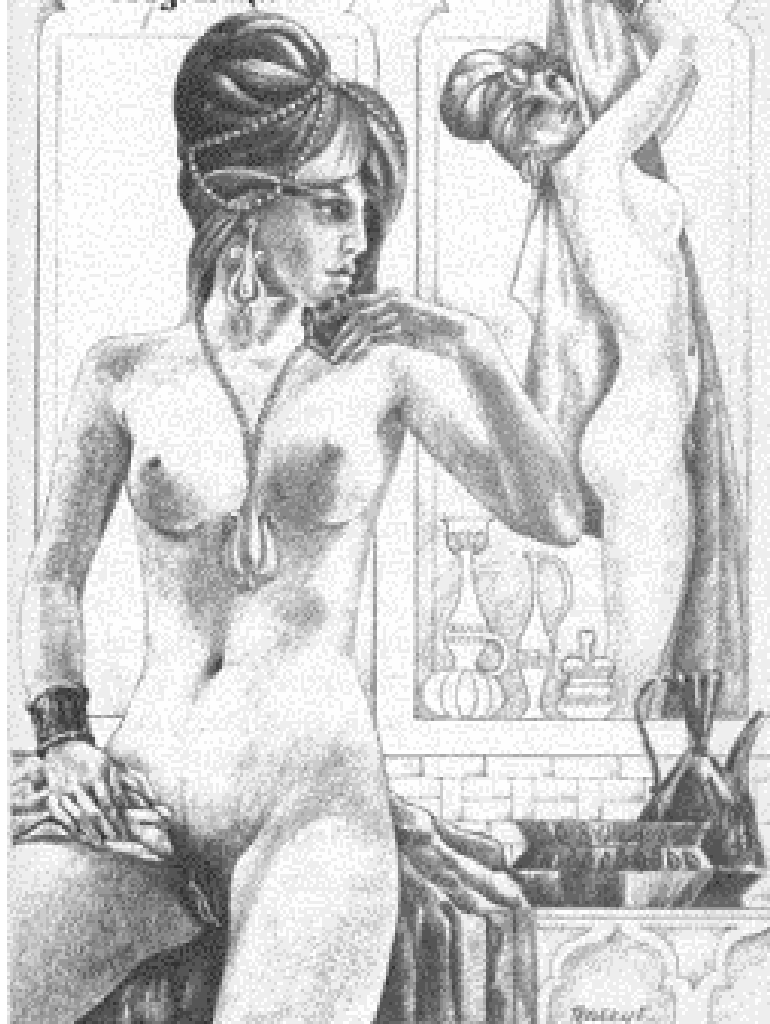
Megint egy másik mód, hogy a piócákat olajban péppé kevered, és ezzel kened be a hímtagodat. Ha jobban tetszik, teheted egy edénybe is, amit aztán ássál be meleg trágyadombba. Várd meg, amíg szétfoszlanak és kenőcshöz hasonló sűrű péppé állnak össze. Kend be vele többször hímtagodat, s az nagy hasznót lát majd ebből.

Ugyancsak megnagyobbodnak a hímtag méretei, ha gyantából, viaszból, póréhagymából, sárga nárciszból^{cv} és a foltozó vargák által használt ragasztóból^{cvi} készült keverékkel dörzsölik be.

E szerek hatékonysága közismert, magam is kipróbáltam őket.

A hajlatokat
és a réseket
szagtalanító

és szűkítő
szerekről

Tizenkilencedik fejezet

A hajlatokat és a réseket szagtalanító és szűkítő szerekről

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy a hónaljából és a vulvából áradó kellemetlen illatok, valamint a túl széles vulva a legnagyobb csapások.

Ha egy nő azt akarja, hogy megszűnjenek ezek a fáradt szagok, öröljön meg vörös mirhát, szitálja meg és keverje péppé mirtusvívvel^{cvi}. Kenekedjék be vele, ettől megszűnik a hónalj és a vulva áporodott szaga.

Egy másik módszer: levendulát porrá törni, megszitálni és illatos rózsavívvel összekeverni, majd a belemártott gypjúdarabbal bedörzsölni a vulvát, amíg fel nem melegszik. Ettől megszűnik kellemetlen kipárolgása.

Ha egy nő szűkíteni akarja a vulváját, oldjon fel timsót vízben és mossa meg magát ezzel az oldattal. Még hatásosabb, ha diófakérget ad hozzá, mert ennek még jobb az összehúzó hatása. A túlságosan megnövekedett méh visszafejlesztésére a leghatásosabb módszer kimagozott szentjánoskenyeret^{cvi} és a gránátalmafa kérgét megfőzni vízben, aztán beleülni az így elkészített főzetbe, amely olyan forró legyen, amelyet csak elbír a nő. Ha kihűlt a fürdő, újra fel kell melegíteni, s legjobb többször is megismételni ezt az ülőfürdőt. Hasonló eredményű a vulva tehéntrágyával való megfüstölése, amitől a méh visszahúzódik, ha Allah is úgy akarja.

A hónalj orrfacsaró bűzét megszüntetendő végy antimont és masztixot. Törd porrá mindkettőt és keverd őket össze vízzel egy cserépedényben. Addig dörzsöld ezt a pépet az edény falához, amíg pirossá nem válik, s akkor kend be vele a hónod alját. Ezt többször meg kell ismételni ahhoz, hogy a rossz szagok távozzanak és a kezelés gyökeres változásokat eredményezzen.

Ugyanilyen hatás érhető el, ha antimont és masztixot vízzel összekeverve a nyert folyadékot lassú tűzön melegíted, amíg olyan sűrű lesz, mint a kenyértészta. Akkor a pép tetején keletkezett hártját dörzsöld szét egy kődarabbal, s ezzel az anyaggal kend be a hónod alját. Biztos lehetsz benne, hogy a rossz szagok hamarosan megszűnnek.

**A terhesség jeleiről és a születendő
gyermek neméről**

Huszdik fejezet

A terhesség jeleiről és a születendő gyermek neméről

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy a terhesség biztos és közismert jelei a következők:

- az egyesülést követően a vulva kiszárad;
- a nő sokat nyújtózkodik, bágyadság vesz rajta erőt és jó mélyeket alszik;
- vulvája úgy összehúzódik, hogy még egy “mirvad”^{cix} sem lenne képes beléhatolni;
- a mellbimbó udvara sötétebb színre vált;
- és végül a legbiztosabb valamennyi jel közül, hogy szünetel a havivérzés.

Ha a nő mindvégig jó egészségnek örvend a terhesség ideje alatt, arca nem nagyon foltos, sőt megőrzi régi szépségét és fényes ragyogását, akkor a jelek szerint fia fog születni. Az erősen duzzadó keblek, valamint a mellbimbók piros színe szintén arra utal, hogy fiú lesz a gyermek. Ugyancsak fiút jelez, ha a nő a jobb oldalát^{cx} érzi nehezebbnek, és a vér is a jobb orrlukából folyik.

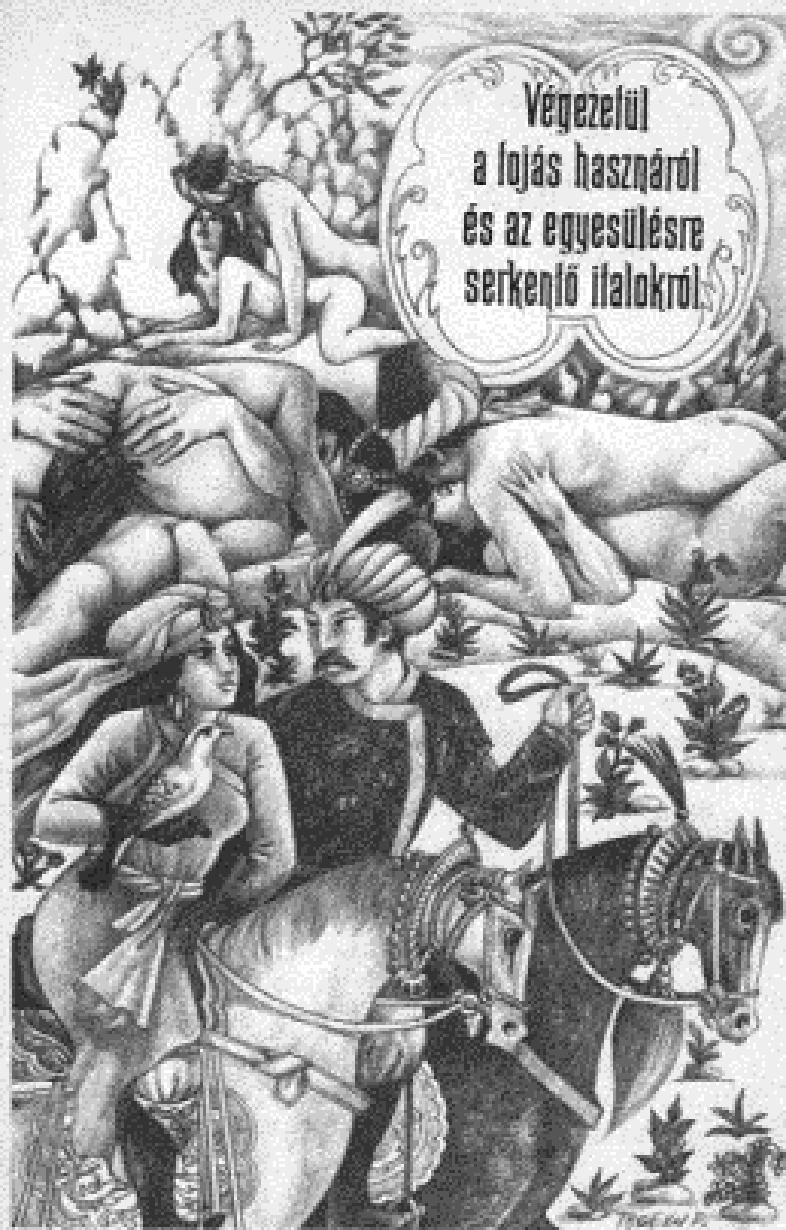
A gyakori rosszullet, a sápadt, foltos arc, a méhben érzett fájdalmak és a méh sötét színe, az ismétlődő rémképek, a feketén feszülő mellbimbó és annak fekete udvara, a nehéznek érzett bal oldal és bal oldali orrvérzés mind azt jelzik, hogy az asszony leánygyermekkel viselő.

Ha kétségek merülnének fel a terhességet illetően, igyon a nő lefekvés előtt mézes vizet, és ha nehéznek érzi a hasát, akkor biztos lehet benne, hogy viselő. Ha a jobb oldalát érzi nehezebbnek, akkor fiú lesz a gyermek.

A tejfől duzzadó keblek szintén annak a jelei, hogy a nő fiúgyermeket fog szülni.

Ezeket a kipróbált és tényeken alapuló ismereteket bölcsek tanításaiból vettem.

Végezetül
a lojás hasznáról
és az egyesülésre
serkenítő italokról

Huszonegyedik fejezet

Végezetül a tojás hasznáról és az egyesülésre serkentő italokról

Tudd meg, ó vezír – Allah legyen kegyes hozzád –, hogy ez a fejezet sok olyan hasznos tanácsot tartalmaz, amelyek segítségével az egyesüléshez erőt nyerhetsz, ezért egyformán tanulságos olvasmány öregeknek és fiataloknak.

Így szólt a bölcs és tudós sejk, korának legokosabb embere, aki jó tanácsokkal látta el Allah teremtményeit – hallgasd hát szavát:

Aki mindennap éhgyomorral tojássárgáját eszik – fehérje nélkül –, az fokozott vágyat fog érezni a közösülésre. Ha három napig ugyanezt eszi örölt hagymával elkeverve, akkor hasonlóképpen heves vágyai fognak támadni.

Aki megfőzi a spárgát, azután vajban megsüti, majd ráüti a tojássárgáját és meghinti illatozó örölt fűszerekkel, s ezt az ételt rendszeresen fogyasztja, annak felpeszsdül a vére, fokozódik férfiereje és heves vágy ébred benne.

Aki az apróra vágott hagymát serpenyőbe teszi, majd illatos fűszerekkel ízesíti, s végül a tojássárgájával olajban megsüti, az szavakkal le nem írható férfierőre kap, ha több napon át eszik ebből az ételből.

Aki a tevé tejét mézzel elkeverve rendszeresen fogyasztja, annak csudamód megnő férfiúi ereje, és hímtagja éjjel-nappal készenlétben áll.

Aki néhány napig tojáson, mirhán, kínai fahéjon és borson él, annak megsokszorozódik nemző ereje, gerjedelme felfokozódik és úgy érzi, hogy soha többé nem is tér nyugovóra.

Aki egész éjjel szeretkezni szeretne, de a vágy hirtelen tört rá, s már nincs ideje, hogy az imént említettek szerint kúrálja magát, az a következőképpen járjon el: Vegyen annyi tojást, amennyit csak meg tud enni, süsse meg friss vajon serpenyőben, majd adjon hozzá jó sok mézet és keverje össze. Egyen belőle egy kevés kenyérrel annyit, amennyi csak beléje fér, és hímtagja azon az éjjelen nem ismer majd nyugodalmat. Erről írta valaki a következő verset:

Abul-Hailúdzs tagja állva meredezett
Harminc kerek napig, mert sok hagymát evett.
Abul-Haidzsá pedig egyetlen éjszaka
Nyolcvan szűz leánynak lett a hites ura.
Tehette ezt azért, mert csak hommoszt evett,
S nem ivott rá mást, csak mézzel kevert tejet.
S ne feledd Maimúnt, aki bírta maggal,
Ötven éjjel s nappal köpült szorgalommal.
Nem volt megállása, folyvást nyomakodott,
S nem hogy belefáradt, de rátett tíz napot.
Maímúm, a rabszolga, mást sohasem evett,
Mint tojássárgáját és puha kenyeret.

Az említett Abul-Haílúdzs, Abul-Haidzsá és Maimún tettei híresek, történetük közismert. Elmondom hát én is, hogy ezzel, ha Allah is úgy akarja, teljessé tegyem ezt a könyvet, mely az emberek hasznát szolgálni született.

Zuhra története

A tudós sejk, a hit védelmezője - Allah, a Magasságos legyen könyörületos hozzá – így mesélte:

Élt egyszer a távoli múltban egy fényes király, aki népes seregek ura és gazdag kincsek birtokosa volt.

Hét lánya volt a királynak, akik kitűntek szépségükkel és tökéletességükkel. Egymás után születtek szép sorban, de fiú egy se akadt köztük.

Királyok kérték őket feleségül, de ők nem akartak férjhez menni. Férfiruhákban jártak, pompásan felszerszámozott paripákon vágattak, tudták, hogyan kell kardot forgatni és lándzsát hajítani, s párbajban legyőzték még a férfiakat is. Mindegyiknek volt egy gyönyörű kastélya, sok-sok rabszolgával és cseléddel, akik lesték parancsaikat és kiszolgálták őket étellel, itallal s minden egyébbel, amire szükségük volt.

Mikor kérő jött értük, apjuk sosem mulasztotta el megkérdezni őket, de ők mindig azt felelték: “Sosem megyünk férjhez.”

Amikor a nép fülébe jutott a dolog, egyesek helyeslően bólogattak, de sokan rosszállóan csóválták a fejüket.

Így ment ez hosszú ideig, nem sokat lehetett hallani felőlük, míg végül meghalt az apjuk. A legidősebbet kérték meg, hogy lépjen apja örökébe, s az

alattvalók mind letették neki hűségesküjüket. Trónralépésének nagy visszhangja volt országszerte. Ezt a legidősebbet Fauz al-Dzsamálnak (győzedelmes szépség) hívták, a másodikat Szultána al-Akmárnak (holdkirálynő), a harmadikat Badia al-Dzsamálnak (csodaszép), a negyediket Vardának (rózsa), az ötödiket Mahmúdának (dicséretreméltó), a hatodikat Kámilának (tökéletes), a hetediket pedig Zuhrának (tündöklő szépség) nevezték.

Zuhra, a legfiatalabb volt közöttük a legokosabb és a legértelmesebb, s szenvedélyesen szeretett vadászni.

Mikor egyszer éppen vadakat üldözött a nyílt mezőn hús szolgája kíséretében, útjába akadt egy lovas, aki kellő tisztelettel üdvözölte. Zuhra is köszöntötte, s mikor hangját a lovas meghallotta, s látta lefátyolozott arcát, azt gondolta: “Jó lenne tudni, hogy férfivel, vagy nővel állok-e szemben.” Odament a szolgálaihoz, hogy megtudakolja az igazságot, s a szolgák eloszlatták kétélyeit.

A lovas csatlakozott Zuhrához és nyájas beszélgetésbe elegyedtek, amíg el nem jött a falatozás ideje. Akkor a lovas Zuhra mellett foglalt helyet, hogy megpillanthassa arcát evés közben, de Zuhra – reményeit szertefosztatva – nem fedte fel arcát, s nem evett egy falatot sem, mondván, hogy éppen böjtöl. A lovas nem tudta levenni szemét Zuhra kezéről és szeméről. Szívében fellobbant a szerelem a szép szemek és a kecses formák láttán. Így szólt hozzá:

– Van-e már barátod, aki téged szeret?

– A férfiak barátságából a nőknek nem sok hasznuk származik, mert ha egyszer egymásra találtak, őrző szerelem keríti hatalmába szívüket, közéjük áll majd a sátán, s az emberek a szájukra veszik őket.

– De az igaz barátság hűséges és büntelen!

– Annak a nőnek, aki férfival barátkozik, sok szó éri a háza elejét, durván bánnak vele az emberek, s az egészből csak baja és bánata származik.

– De a mi kapcsolatunk titokban marad, s ha itt, e félreeső helyen találkozoznánk, nem tudná meg senki.

– Szó sem lehet róla, nem is menne könnyen. Ha pedig mégis megtörténne, hamar kiderülne, s az emberek összekacsintának a hátunk mögött.

– Dehát a szerelem újraegyesülés, boldogság és öröm, csókos, szép ölelés, feláldozhatod benne önmagadat, s meg is növelheted vagyonedat.

– Szerelmes, szép szavak, szemed szinte ragyog, de jobb, ha magadat megtartóztatod.

– Szavaiddal kitérsz előlem, amit mondasz, komoly, de a szívemben gyökeret vert a szerelem, és ha elhagysz engem, meghalok.

– Eredj most utadra, térj vissza hazádba, én is elvonulok az én palotámba. Ha Allah is úgy akarja, még találkozunk.

Azután elváltak, búcsút intettek egymásnak, s mindkettő ment a maga útján.

A lovas neve Abul-Haidzsá volt, apját pedig, aki tehetős kereskedő és megszámlálhatatlan kincsek gazdája volt, Hairúnnak hívták. Házuk magányosan állt egy olyan vidéken, amelyet egy napi járóföld választott el a hercegnő kastélyától.

Abul-Haidzsá tehát visszatért otthonába, de nem tudott nyugodni. Mikor leszállt az éjszaka, útiruhát öltött, fejére fekete turbánt, oldalára kardot kötött, lóra ült, és az éj leple alatt kedves rabszolgája, Maimún társaságában útnak indult.

Egész éjjel lovagoltak, s mikor megpillantották Zuhra kastélyát, épp rájuk köszöntött a hajnal. A hegyek között egy barlangban ütöttek tanyát.

Abul-Haidzsá a szolgájára bízta a lovát és elindult, hogy szemügyre vegye a kastélyt. Tündöklően szépnek találta, de magas falak vették körül. Mivel bejutni nem tudott, kissé visszahúzódot és várta, hogy valaki kijöjjön, de egész nap nem látott egy teremtet lelket sem.

Alkonyat után visszatért a barlangba, leült a bejáratához és éjfélig virrasztott. Akkor elnyomta az álom és fejét Maimún térdére hajtva elaludt. Arra ébredt, hogy szolgája a vállát rázza:

– Mi az, mi történt? – riadt fel.

– Ó, uram – felelte Maimún –, hangokat hallottam a barlang belsejéből, és mintha fényt láttam volna pislákolni.

Rögtön felugrott és maga is látta a fényt, amely egy másik barlangba vezetett. Megparancsolta szolgájának, hogy maradjon ott és várja meg, amíg ő körülnéz odabent. Fogta a kardját és behatolt a barlang mélyébe, ahol egy folyosóra bukkant. Nehezen jutott előre az útjába kerülő kövek miatt, de végül is elérte azt a nyílást, ahonnan a fény kiszűrődött. Belesett és megpillantotta Zuhrát száz fiatal szűz társaságában egy ragyogó palotában, amit a hegy belsejébe vágtak. Tarka szőnyegek borítottak mindent, s aranytól csillogott az egész terem. A lányok ettek, ittak, mulatoztak és dőzsöltek.

– Miért is nincs velem egy jóbarát, aki segítségemre lehetne ebben a helyzetben! – gondolta magában Abul-Haidzsá, majd visszatért szolgájához és így szólt hozzá:

– Eredj el Abul-Hailúdzsért, Allahban kedves testvéremért, s mondd meg neki, hogy jöjjön ide, amilyen gyorsan csak tud.

Maimún azonnal felpattant lovára, s egész éjjel vágatott.

Abul-Haidzsá valamennyi barátja közül Abul-Hailúdzs, a vezír fia állt hozzá legközelebb, őt kedvelte leginkább. Ők hárman Maimúnnal koruk legerősebb és legbátrabb embereinek hírében állottak, harcban senki sem tudott fölélük kerekedni.

Abul-Hailúdzshoz érven Maimún elmesélte neki a történeteket, ő pedig ezt válaszolta:

– Allahtól származunk, s hozzá térünk vissza!

Aztán fogta a szablyáját, lóra ült, magához szólította legkedvesebb rabszolgáját és elindultak Maimúnnal a barlang felé.

Mikor megérkeztek, köszöntötték egymást, s Abul-Haidzsá elmesélte neki, hogyan lett szerelmes Zuhrába, hogyan került ebbe a barlangba és miket látott a barlang belsejében. Abul-Hailúdzs csodálkozva hallgatta történetét. Barátja tudatta vele azt az elhatározását, hogy be akar törni a kastélyba, s bevezette őt is a barlangba.

Az éjszaka beálltával ismét ricsajozás, hangos nevetés, énekszó és vidám beszélgetés zaja hallatszott ki a barlangból.

– Menj csak be és nézd meg magad is, hogy azután felmentsd testvéredet a szívében támadt szerelem bűne alól.

Abul-Hailúdzs leereszkedett a barlang mélyébe, benézett és bámulatba esett a szüzek szépsége és gyönyörűsége láttán.

– Testvérem – kérdezte –, melyik közülük Zuhra?

Abul-Haidzsá így válaszolt:

– Az, akinek fenséges a termete, ellenállhatatlan a mosolya, orcája rózsás és homloka ragyogó fehér. Az, aki gyöngykoronát és arannyal díszített ruhát visel. Ezüst szögekkel kivert és ritka kövekkel ékes trónuson ül, s kezével támasztja fejét.

– Láttam, csillagként tűnt ki a többiek közül – felelte Abul-Hailúdzs. – De, ó testvérem, hadd hívjam fel valamire a figyelmedet, amire talán nem is gondolsz.

– Mi lenne az? – kérdezte Abul-Haidzsá, és a barátja így folytatta:

– Nem kétséges, ó testvérem, hogy ez a kastély a féktelen kicsapongások tanyája. Magad is láthatod, hogy éjjelenként járnak ide, hogy a világtól elvonulva egyenek, igyanak, mulassanak és bujálkodjanak. Ha nem a legbelsőbb érzéseid vezéreltek volna ide, és más úton próbáltál volna eljutni hozzá, akkor sohasem érted volna el célodat, még akkor sem, ha mások jártak volna közben érdekedben.

– Miért? – kérdezte Abul-Haidzsá.

– Azért, mert úgy látom, hogy Zuhrát inkább a fiatal lányok érdeklik, s ez azt jelenti, hogy elfordulna tőled és elutasítaná közeledésedet.

– Ó, Abul-Hailúdzs, ismerem bölcsességedet – mondta Abul-Haidzsá –, ezért is küldtettem el érted, hiszen kíváncsi voltam véleményedre, s szükségem volt tanácsaidra.

– Ó, testvérem – felelte a vezír fia –, ha Allah nem vezérelt volna erre a helyre, soha nem találkoztál volna vele. De innen, ha Allah is úgy akarja, bejuthatunk hozzá.

Másnap reggel megparancsolták szolgálíknak, hogy törjenek akkora rést, amekkorán át be tudnak jutni a terembe, és takarítsanak el mindent az útból, ami akadályozhatná a bejárást. Azután bekötötték lovaikat egy másik barlangba, elrejtve őket a tolvajok és a vadállatok elől, majd mind a négyen –

két úr és szolgálók – kardokkal és pajzsokkal felfegyverkezve behatoltak a föld alatti palotába. Visszafalazták maguk mögött a bejáratul szolgáló részt, mintha mi sem történt volna, s mivel sötétségben találták magukat, Abul-Hailúdzs tüzet csiholt és meggyújtott vele egyet az ott lévő gyertyák közül. Alaposan körülnéztek a teremben és csodásabbnál csodásabb dolgokat láttak. Pompásan volt berendezve mindenféle díszes pamlagokkal és kerevetekkel, csillogó gyertyatartókkal, pazar kárpitokkal, valamint ételektől, italoktól és gyümölcsöktől roskadozó asztalokkal.

Miután megcsodálták ezeket a kincseket, felkutatták és megszámlálták a szobákat. Sokat találtak belőlük, és a legutolsóban rábukkantak egy kis rejtekajtóra, amely kulcsra volt zárva.

– Azt hiszem, ezen az ajtón járnak le ide – mondta Abul-Hailúdzs. – Gyere testvérem, rejtőzködjünk el az egyik szobában, s várjuk meg, mi történik.

Azután elhelyezkedtek az egyik nehezen megközelíthető emeleti szobácskában, ahonnan ők mindent láthattak, de őket nem látta senki.

Ott várakoztak, amíg leszállt az éj. Akkor hirtelen kinyílt a rejtekajtó és megjelent egy rabnő, kezében gyertyával. Sorban meggyújtotta az összes gyertyát, elrendezte a pamlagokat, megterítette az asztalokat, odakészítette az ételeket, a serlegeket és a palackokat, s végül illatfelhővel árasztotta el az egész termet.

Alig telt el egy kis idő, megjelentek a szüzek is, méltóságteljes léptekkel. Elhelyezkedtek a kereveteken, a rabnő pedig ételekkel és italokkal kínálta őket. Etek, ittak és édes dalokat énekeltek.

Mikor a négy férfi látta, hogy a bor már jócskán a fejükbe szállt, eltakarták arcukat és kivont kardokkal előrontottak rejtekhelyükről.

– Kik vagytok, akik éjnek idején így ránk törtök? – kiáltott fel Zuhra. – A földről jöttetek avagy az égből szálltatok alá? S mit kerestek itt?

– Közösülést! – felelték.

– Kivel? – kérdezett vissza Zuhra.

– Veled, ó szememnek fénye – felelte Abul-Haidzsá.

– Ki vagy te? – kérdezte Zuhra.

– Abul-Haidzsá vagyok – felelte.

– És honnan ismerd engem? – tudakozódott tovább Zuhra.

– Velem találkoztál a vadászaton – felelte Abul-Haidzsá.

– De hogy kerültél be ide? – kérdezte Zuhra.

– Allah kegyelméből – felelte Abul-Haidzsá.

Zuhra ekkor elhallgatott és azon törte a fejét, hogyan szabadulhatna meg a betolakodóktól. Volt a hajadonok között néhány, akiket senki emberfia nem volt még képes megfosztani szüzességüktől, mert olyan volt a vulvájuk, mintha vaslemez zárta volna el. Velük volt egy asszony is, akit Munának hívtak, s aki arról volt híres, hogy telhetetlen volt a közösülést illetően. Zuhra azt gondolta magában: “Csak ravaszsággal tudok megszabadulni tőlük, s

ebben segítségemre lehetnek ezek a szüzek. Olyan feltételekhez fogom kötni a beleegyezésemet, amiket nem tudnak majd teljesíteni.” Aztán Abul-Haidzsához fordult és így szólt:

– Csak akkor kapsz meg engem, ha előbb teljesítitek kívánságomat.

Mind a négyen rögtön beleegyeztek anélkül, hogy tudták volna, mik lesznek azok.

– De ha nem teljesítitek, akkor a foglyaim lesztek, és én ítélekem felettetek – folytatta Zuhra.

– Rendben van – válaszolták a férfiak.

Azután egyezséget kötöttek, Zuhra megeskette őket, majd kezét Abul-Haidzsá kezére téve így szólt:

– A te feladatod az, hogy ezen az éjszakán nyolcvan lánynak vedd el a szüzességét anélkül, hogy akárcsak egy csepp magodat is elhullatnád.

– Elfogadom a feltételt – válaszolta Abul-Haidzsá.

Bevezették egy szobába, és Zuhra beküldte hozzá a hajadonokat, mind a nyolcvanát szép sorjában. Abul-Haidzsá pedig valamennyiüknek elvette a lányágát egyetlen éjszaka leforgása alatt anélkül, hogy egy csepp magját is elhullatta volna. Rendkívüli férfiereje csodálattal töltötte el Zuhrát és a többi jelenlévőt.

A hercegnő most Maimún felé fordulva azt kérdezte:

– Hát őt hogy hívják?

– Maimún – felelték egyszerre.

– A te dolgod az lesz – mondta Zuhra, és közben Munára mutatott –, hogy ezzel a nővel ötven napon keresztül szakadatlanul egyesülj. Magodat nem kell hullatnod, ha nem akarod, de ha erőt venne rajtad a fáradtság és megpihennél, akkor nem teljesítetted kötelességedet.

Mindannyian megdöbbenek a nehéz feladat hallatán, de Maimún csak ennyit mondott:

– Elfogadom a feltételeket.

Maimún étvágya ugyanis kielégíthetetlen volt az egyesülést illetően. Zuhra beküldte őt egy szobába Munával, akinek meghagyta, hogy azonnal értesítse, ha a szolgál a legcsekélyebb jelét is mutatná a fáradtságnak.

– Hát te, téged hogy hívnak? – fordult Zuhra most Abul-Haidzsá barátjához.

– Abul-Hailúdzs – felelte.

– Nos, Abul-Hailúdzs, tőled azt várom el, hogy harminc egymást követő napon át töltsd az ittlévő nők kedvét úgy, hogy hímtagod éjjel-nappal készenlétben álljon.

Aztán a negyedikhez fordult:

– Hát téged hogy hívnak?

– Faláh – felelte amaz.

– Jól van –, mondta Zuhra. – Te csak maradj itt, hogy kéznél légy, ha szükségem lenne valamire.

Meg kell hagyni, hogy ők is szabtak feltételeket. Abul-Haidzsának – vízen kívül – mézes tevétejet kértek inni; enni pedig hagymával főtt húsos hommoszt rendeltek. Ezeknek az ételeknek és italoknak a segítségével, valamint Allah segedelmével sikerült véghezvinnie emlékezetes hőstettét. Abul-Hailúdzs egy nagy darab hagymát kért hússal elkészítve, itala pedig a hagyma kifacsart leve volt, mézzel elkeverve.

– És te, Maimún, mit ennél? – kérdezte Zuhra a szolgától.

– Az én ételem tojássárgája és kenyér – felelte Maimún. Zuhra pedig teljesítette minden kívánságukat.

Abul-Haidzsá ekkor így szólt:

– Én már teljesítettem a feladatot, ó Zuhra, most rajtad a sor, hogy egyesülj velem.

– Nem úgy van az! – felelte Zuhra. – A te feladatod nem választható el a társaidra kiszabottaktól. Ha ők is véghezvitték, akkor teljesüljenek óhajaitok, de csak ha egy is közületek kudarcot vallana, akkor nem álltátok szavatokat, s Allah hatalmából a foglyaim lesztek.

Abul-Haidzsá leült a nők közé, evett, ivott és várta, hogy társai megfeleljenek a követelményeknek. Eleinte Zuhra is csupa mosoly volt, kedvesen és barátságosan viselkedett, mert biztosra vette, hogy a hatalmába keríti őket. A huszadik nap elteltével azonban kezdett megváltozni, az aggodalom jelei mutatkoztak rajta, s mikor a harmincadik nap is eltelt, nem tudta tovább tartóztatni könnyeit. Ezen a napon ugyanis Abul-Hailúdzs is becsülettel teljesítette feladatát, és helyet foglalt barátja mellett, akivel együtt folytatták az evés-ivást.

Ettől kezdve a hercegnő már csak abban bízhatott, hogy a rabszolga Maimún elfárad és kimerül a közösüléstől, mielőtt befejezhetné munkáját. Naponta elküldetett Munához, hogy tudakozódjék Maimún felől, de ő azt üzenete vissza, hogy a rabszolga ereje nap mint nap egyre csak nő. Zuhra kezdett kétségbeesni, látva, hogy Abul-Haidzsá és Abul-Hailúdzs is győztesen kerültek ki a vállalkozásból. Egyik nap azután így szólt hozzájuk:

– Érdeklődtem a rabszolgád felől, és Muna azt mondta, hogy már kezd erőt venni rajta a fáradtság.

Abul-Haidzsá felkiáltott:

– Allahra, ha nem teljesíti a kötelességét, és nem toldja meg még tíz nappal, haláluk halálával lakol.

Maimún pedig kitaróan végezte a dolgát, míg le nem telt az ötven nap. Muna már örült, hogy vége a megpróbáltatásoknak, mert teljesen tönkrement a közösüléstől. De hiába telt el az ötvenedik nap is, Maimún nem tágított mellőle.

Ekkor Muna a következőket üzenté Zuhrának: “Úrnőm, letelt az idő, s ő nem akar távozni. Allahra kérlek, szabadíts meg szomorú helyzetemből, mert különben combjaim kifordulnak a helyükből és soha többé nem leszek képes még leülni sem.” Maimún azonban megesküdt, hogy még tíz napig megállja a helyét, ahogyan ura parancsolta, és meg is tartotta a szavát.

Mindannyian csodálták Maimún tettét, majd felosztottak maguk között mindent, amit a palotában találtak. Egyformán jutott mindenkinek a kincsekből, a lányokból, és a szolgálkból. Abul-Haidzsá végre kedvét tölthette Zuhrával, és úgy érezte, hogy Zuhra mindenkit fölülmúlt.

Maimún, a rabszolga feleségül vette Munát, Abul-Hailúdzs pedig kiválasztotta magának a szüzek közül azt, akit a legszebbnek talált. Valamennyien a palotában maradtak, s az örömeknek és az élvezeteknek szentelték életüket, míg a halál véget nem vetett a boldog együttlétnek. Allah legyen irgalmas hozzájuk, akárcsak a többi hithű muzulmánhoz. Ámen!

Ez az a történet, amelyre az előbbi vers sorai utalnak. Azért mondtam el, mert igazolja azoknak az ételeknek és gyógyszereknek a hatásosságát, amelyeknek a használatát javasoltam, mivel erőt adnak az egyesüléshez. E szerek üdvös hatásait minden tanult ember elismeri.

Végezetül egy igen kiváló hatású ital: végy egy részt az apróra vágott hagyma kpréselt levéből és keverd össze két rész pergetett mézzel. Forrald az egészet lassú tűzön, míg a hagymalé elillan, s megmarad a folyékony méz. Vedd le a tűzről, hűtsd le egy üvegben és tedd el, hogy kéznél legyen, ha szükséged lenne rá. Akkor végy ebből egy "vukíja" súlynyit és keverd el három "vukíja" olyan vízzel, amelyben egy nap, egy éjjel hommoszt áztattál.

Ebből az italból télen kell inni lefekvés előtt egy keveset, s aki ivott belőle, annak nem lesz nyugodalma azon az éjszakán. Aki rendszeresen fogyasztja, annak a hímtagja nem nyugszik soha, hanem folyvást szilárdan és éberén meredezik. A heves vérmérsékletűek ne igyanak belőle, mert belázasodhatnak tőle! Három napig folyamatosan csak a koros emberek vagy a hideg vérmérsékletűek használják. Nyáron nem tanácsos alkalmazni.

Hogy e könyvet írtam, csak gyűltek
hibáim, De bocsáss meg nékem,
s fogadd el imáim Óh allah, s ne
büntess érte az utolsó
napon, S ki olvasod
ezt, kérlek, légy
te is azon, hogy
úgy
legyen!

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	5
Általános észrevételek az egyesülésről – Bevezetés –	
A könyv eredetéről	17
Első fejezet: A dicséretreméltó férfiokról.....	27
Második fejezet: A dicséretreméltó nőkről	49
Harmadik fejezet: A megvetendő férfiokról.....	73
Negyedik fejezet: A megvetendő nőkről.....	79
Ötödik fejezet: Az egyesülésről általában	85
Hatodik fejezet: Az egyesülés módjairól.....	93
Hetedik fejezet: Az egyesülés ártalmairól	139
Nyolcadik fejezet: A férfi hímtagjának ritka neveiről.....	151
Kilencedik fejezet: A nő szemérmének ritka neveiről	175
Tizedik fejezet: Az állatok szerszámainról.....	211
Tizenegyedik fejezet: A nők családságairól.....	217
Tizenkettedik fejezet: Hasznos és megszívlelendő tanácsok férfiakra és nőknek.....	243
Tizenharmadik fejezet: Az érzéki vágy forrásairól és serkentőiről.....	251
Tizennegyedik fejezet: A meddő nő méhének leírása és a meddőség gyógyszerei.....	257
Tizenötödik fejezet: A férfi terméketlenségének okairól	263
Tizenhatodik fejezet: Azokról a szerekről, amelyek kihajtják a méhből a magot.....	267
Tizenhetedik fejezet: A tehetetlenség átkának feloldásáról	271
Tizennyolcadik fejezet: A hímtagot megnövesztő és felnagyító szerekről	275
Tizenkilencedik fejezet: A hajlatokat és a réseket szagtalanító és szűkítő szerekről	281
Husadik fejezet: A terhesség jeleiről és a születendő gyermek neméről.....	285
Huszonegyedik fejezet: Végezetül a tojás hasznáról és az egyesülésre serkentő italokról.....	289
Lábjegyzetek.....	307

© *Medicina Könyvkiadó, Budapest*
Hungarian translation by Kiss Imre, 1983

ISBN 963 241 066 1

Medicina

A kiadásért felel: PROF DR. ÁRKY ISTVÁN

Alföldi Nyomda, 2882.66-19-1

Debrecen, 1987

Felelős szerkesztő: DR. BRENC SÁN JÁNOS

Műszaki vezető: ORLAI MÁRTON

Műszaki szerkesztő: NYITRAI PÁL

Terjedelem: 20,5 (A/5) ív - Illusztrációk száma: 27

LÁBJEGYZETEK

ⁱ A Korán XXXIII. szúrájának 56. verse felszólítja a hívőket, hogy imádkozzanak Mohamedért és kérjék Allah áldását reá. Ezért soha nem ejtik ki a Próféta nevét anélkül, hogy ne tennék hozzá a dicsérő formulát: “Allah áldja és üdvözítse őt!”

ⁱⁱ Kabil törzs

ⁱⁱⁱ Az említett történelmi esemény és uralkodó nem hozhatók szinkronba. Az előbbi valószínűleg Algír 1515-ben (921) történt török megszállására utal, míg a nevezett uralkodót Abu-Omar Abdal-Azíz-zal lehet azonosítani, aki 1488-ban (893) meghalt.

^{iv} Az arabok körében általánosan elterjedt formula. A Korán XVIII. szúrájának 23. és 24. versei kimondják: “Ne mondd semmire sem, hogy holnap ezt teszem, anélkül (hogy hozzátennéd): ha Allah is úgy akarja...”

^v Kalifa (685-705)

^{vi} Leila al-Ahjalíja, omajjád kori költőnő

^{vii} Az a szemlélet, amely a hímvessző méreteinek túlzott jelentőséget tulajdonít, az egész könyvet végigkíséri.

^{viii} Mohamed vetélytársa

^{ix} A hagyomány szerint Gábrriel arkangyal közvetítette Mohamedhez Allah szavait, s ezért megkülönböztetett tiszteletnek örvend a muszlimok körében

^x A Korán CV. szúrája a legkorábbi revelációk egyike, amely Mekka csodás megmenekülésére utal az Abraha (jemeni helytartó) által vezetett hadjárat alól. Az említett hadjáratot a hagyomány a Próféta feltételezett születési évére, 570-re datálható, de feliratos emlékek alapján az esemény 547-re tehető.

^{xi} A Korán CVIII. szúrája

^{xii} A történet hitelességét fémjelzi, hogy a történetíró Tabari is feljegyezte.

^{xiii} Mohamed apósa és az őt követő első kalifa (632-634)

^{xiv} Kalifa (813-833), Harun ar-Rasíd fia

^{xv} Perzsa eredetű szó, jelentése: udvari bolond

^{xvi} “Aki megszólít téged, válaszolj annak” – tartja az iszlám hagyomány (hadís), amely Mohamed állítólagos mondásainak tárháza, s mint ilyen, a Korán mellett a fontos útmutató egy hívő muszlim számára.

^{xvii} Bahlúl válaszának nagy része rímes prózában (szadzs) íródott.

^{xviii} Az arab “n” betű neve. A betű egy félkörre emlékeztet.

^{xix} Utalás a hagyomány egyik sorára: “Minden embernek a homlokára van írva a sorsa...”

^{xx} Az arabok azt tartják ideális nőnek, akit Allah “gazdagon” megajándékozott kegyeivel. A telt formák az egészség és a bőség jeleként esztétikai mértékké alakultak át.

^{xxi} Az antimonból szemfestéket készítenek az arab nők. A szivák a fogak tisztítására és fehéritésére használatos fadarab.

^{xxii} Ez is “beszélő név”, jelentése: oroszlán, energikus férfi, erős csődör

^{xxiii} A “szalám” szó egyszerre jelent üdvözlést és biztonságot, békét és örök üdvösséget.

^{xxiv} Az emberek többnyire a földön esznek, oda terítik le az “asztalterítőt” (nata).

^{xxv} Ez a jótanács azon a téves elképzelésen alapul, hogy orgazmuskor a nőknek is van magömlésük.

^{xxvi} A “jobb oldal”, mint pozitív tartalmú előjel más népeknél is ismeretes. A születendő gyermek nemének meghatározásáról bővebben a XX. fejezetben olvashatunk.

^{xxvii} Ez a “bölcst” megállapítás is a szexuális babonák körébe tartozik.

^{xxviii} Valószínűleg az urethritisre történik itt utalás. Az arab szövegek “sérvet” és “köveket” említene. A nő felső helyzetének természetesen semmi köze az említett betegségekhez.

^{xxix} A nemi szervek fekélyes megbetegedése, a szifilisz első tünete. Az arab szöveg orbáncot említ. Az itt megjelölt kiváltó ok egyik betegséget sem eredményezheti.

^{xxx} Korán II. 223.

^{xxxi} Ezt a módot szokták úgy is emlegetni, hogy a “kígyó módjára” (hanasi).

^{xxxii} A vulgáris arabban erre van egy másik elnevezés is: “tehén módjára” (bakari).

^{xxxiii} Az arab ágy többnyire földre helyezett derékaljából és takarókból áll.

^{xxxiv} A guggoló testhelyzetben (mukarfisz) a talpak a földön vannak, a fenék a sarkakon nyugszik, a karokat pedig általában összefonják a lábak előtt.

^{xxxv} Az arab szó jelentése: archimedesi csavar, amely egyben a tekerésre is utal. A tekerést a magyar is használja szexuális értelemben.

^{xxxvi} A férfi nyaka köré fonódó lábak emlékeztetnek a strucc farkára.

^{xxxvii} A szerző a hímvesszőt a lábhoz hasonlítja, amelyre zoknit, papucsot, cipőt – kvázi vulvát – húznak.

xxxviii Az arab elnevezés a szövőszékben használatos vetélőjátékra utal.

xxxix A vulgáris arabban nevezik ezt “ülő egyesülés”-nek (nikáhat al-kaada) is.

xl Lásd: első mozgásmód.

xli Lásd: első mozgásmód.

xlii Az arab elnevezés (al-havárikai) a közösülési mód szokatlan és rendkívüli voltát fejezi ki.

xliii Az angyalok az iszlám hit szerint feljegyzik az emberek jó és rossz cselekedeteit (Korán VI. 61., XIII. 11.).

xliv A homoszexuális nőt nevezik így

xlv A leszboszi szerelmet élő nők gyakran szeméremdombjaikat dörzsölik össze, hogy eljussanak az orgazmushoz. A női orgazmust azonban nem kíséri magömlés, még a férfi szerepét játszó nőknél sem.

xlvi A belenyugvás kifejezésére szolgáló formula.

xlvii Közvetlen megszólítás, nem feltétlenül fejez ki vérrokonságot

xlviii Az említett betegségeket bajosan lehet kapcsolatba hozni az itt jelölt kiváltó okokkal, csak mint érdekességek érdemelnek figyelmet.

lix Korán XXVIII. 76-82.; XXIX. 39. Azonos a bibliai Kóréval (Num. XVI. 1-35.), aki mesés gazdagságáról vált híressé.

¹ A “maadzsun” mézből, vajból, gyümölcsökből, mákból és különféle fűszerekből készített édesség.

li Az arab mértékegységek területenként eltérőek. A miszkál Egyiptomban kb. 4,7 g.

lii A henna (*Lawsonia inermis*) leveleiből és szárából festékanyag készül, amellyel a körmöket, a haját, a szakállat stb. festik vörös színűre.

liii A vallásjogot tárgyaló szakkönyvek részletesen tárgyalják a tisztátalanság kritériumait.

liv A túlzott dohányzás ártalmait közismertek. Férfiaknál potenciazavarokat és spermakárosodást, nőknél menstruációs zavarokat és terméketlenséget okozhat, valamint károsan befolyásolhatja a magzat fejlődését, különösen a terhesség kezdeti szakaszában.

lv Kalifa (786-809)

lvi Az álomfejtésekkel kapcsolatos “bölcsségek” a több jelentésű és a gyökhangok révén rokonítható szavakon alapulnak.

lvii Szokás volt a halántéknál kitépni a haját, hogy ezzel a fiatalság látszatát keltsék.

lviii Mohamed kortársa és esküdt ellensége

lix Ez a szójáték is a gyökhangok felcserélésével magyarázható meg. Vadá = búcsú; aud = visszatérés.

^{lx} Coriandrum sativum, tartósító- és serkentőszer

^{lxi} Az arab tojás (baida) szó egyben herét is jelent.

^{lxii} Az iszlám törvényei szerint az elvált asszony csak akkor mehet hozzá újra volt férjéhez, ha közben már egy másik férfi felesége is volt. A “háromszorosan eltaszított” nő az, akinek férje háromszor kimondta a válás formuláját, s ezáltal válásuk “jogerőre” emelkedett.

^{lxiii} A kéjcsépre utal a szerző.

^{lxiv} Az arab "fardzs" szó a női nemi szerv egészét jelöli. Ebben a szövegben csak a méhre használnak külön elnevezést (rahim).

^{lxv} “...szemérmeiket elrejtők (férfiak és nők)...

^{lxvi} Az arab írás a mássalhangzók fölé vagy alá tett jelekkel jelzi az illető mássalhangzót követő magánhangzót (pl. “fatha” – “a”), illetve annak hiányát (szukún).

^{lxvii} Korán XI. 2.

^{lxviii} Korán XVI. 8.

^{lxix} Utalás a klitoriszra.

^{lxx} A nyelvecske valószínűleg a kis szeméremajkakra utal.

^{lxxi} Szemfestésre használatos pálcika.

^{lxxii} Főleg Észak-Afrika keleti részein szokásos a nők excíziója, melynek során a csiklót csonkítják meg, és gyakran a szeméremajkak is megsérülnek.

^{lxxiii} A beígért paradicsomi örömekből jelentős részt tulajdonít az iszlám hit a szexuális élvezetnek, amelyben a fekete szemű szüzek, a hűrik fogják részesíteni az igazhívőket.

^{lxxiv} Formula, amely azt fejezi ki, hogy csak Allah tudhat mindent.

^{lxxv} Jelentése: csavargó, léhűtő, semmirekellő.

^{lxxvi} A tintatartó és az írószerszám kedvelt hasonlat a vulvára és a hímvesszőre. Jelen esetben a tintatartó homoszexuális kapcsolatra utal.

^{lxxvii} A megfelelő arab szó: dalu, mely bőrből készült iszákot jelent.

^{lxxviii} Híres arab költő, Harun ar-Rasíd kortársa (814-ben halt meg). Szerelmes versei közül többet ifjakhoz írt.

^{lxxix} Húsleves szerű arab étel, amelybe kenyeret áztatnak.

^{lxxx} Az itt használt arab szó (midlak) dörzskövet jelent.

^{lxxxi} Korán XII. 28.

^{lxxxii} Korán VI. 38. (?)

^{lxxxiii} Az arab házak többnyire belső udvar köré épített helyiségekből állnak.

^{lxxxiv} A mediterráneumban elterjedt növény (Pistacia lentiscus) apró piros, majd éretten fekete bogyóterméssel

lxxxv Galénosz (élt kb. 130-200) görög származású római orvos. Könyveit arabra is lefordították, és évszázadokon keresztül kézikönyvként használták.

lxxxvi Piper cubeba

lxxxvii Elettaria cardamomum

lxxxviii Anthemis pyracanthum

lxxxix Az egyik arab szöveg liliomot (zanbak) említ.

xc A mustármag is serkentőszer

xcí Valószínűleg a bóraxról van szó

xcii Csicszeriborsó, népszerű arab étel

xciii Vitis labrusca

xciv Callitris articulata

xcv A tubarózsa (misk ar-rumi) vagy a libatop egyik fajtája (misk al-dzsinn; Chenopodium Botrys).

xcvi Hypospadiasis

xcvii Természetesen sem ez, sem a rövid hímvessző nem jelent akadályt a fogamzás szempontjából.

xcviii Stanella panerina; lizán al-uszfur. Az autográf kiadás szerint ez nem más, mint a kőrisfa magja.

xcix A nem azonosítható arab megfelelő valószínűleg a mulúhija (Corchorus olitorius) gyökerének egy népies elnevezése

c Rheum undulatum

ci Indiai gyökérféleség

cii A húgycső gyulladásos megbetegedéseit gyógyító szernek tartják

ciiii Euphorbia

civ Ez a módszer sokkal inkább veszélyes, mint hasznos!

cv Asphodelus

cvi a szarvasmarha vagy a juh lépét (tihán) használják erre a célra

cvii Myrtus communis

cviii Ceratonia siliqua

cix szemfestésre használatos pálcika

cx Korán LVI. 26.